

ВЕЛИКА СРБИЈА

БЕОГРАД, МАРТ 1994.
ЦЕНА 2 НОВА ДИН.

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БРОЈ 14 ГОДИНА V

**ЕКСКЛУЗИВНИ
ИНТЕРВЈУ**

**СА ТОМИСЛАВОМ
НИКОЛИЋЕМ**

Репринт свих бројева листа
"УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО"

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

UNITED SERBIANS

Established 1906

СРПСКИ ЛИСТ ЗА СРПСКИ НАРОД У СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА АМЕРИКЕ

SUBSCRIPTION RATES: for United States per year \$1.00; for Canada, Mexico and all European Countries \$2.00 per year. Published every Saturday at 318 So. Canal St. Chicago, Ill.

ГЛАВНА СТРАНИЦА XI.

CHICAGO, AUGUST 5, 1916.

NO. 7. — YEAR XI.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

Новине Српске радикалне странке
ГОДИНА I БРОЈ 7 11. и 12. и 13. и 14. и 15. ДИНАРА

РАДИКАЛИ СУ ЗА СЕЛО-ГРАД И ПОШТЕН РАД

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

ГОДИНА I БРОЈ 7
8. ЈУНИ 1916.

Новине Српске радикалне странке

ЦЕНА 20 ДИНАРА

НЕКА ПОБЕДИ НАЈБОЉИ

У ОВОМ БРОЈУ:

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
— ШТА ЈЕ ВОЈВОДА
РЕКАО РАДНИЦИМА И
ГРАЂАНИМА
РАКОВИЦЕ
(страница 2 и 3)

ПОРУКЕ ВОЈВОДЕ
МОМЧИЛА БУЈИЋА:
ДОЛАЗИМ!
(страница 7)

УПОЗНАЈ ОТАЦЕВИНУ —
СРПСКА КРАЈИНА —
КНИН
(страница 8)

ДА ЛИ ВЕРОВАТИ
ХРВАТИМА?
(страница 9)

Др. ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОСЛАНИЧКИ
КАНДИДАТ У РАКОВИЦИ

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

Новине Српске радикалне странке

ПОМОЗИМО БРАЋИ У НЕВОЉИ

Факсимили насловних страна
листа "Уједињено српство"

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног
уредника:
Петар Димовић

Редакција:
мр Љиљана Стошић, Александар
Стефановић, Дарко Ђирић, Драган
Тодоровић, Јадранка Шешељ, Мирко
Вујичић, Рајко Горановић, Радмила
Војновић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Техничко уређење:
"АБЦ-ГЛАС"
Штампа НИГП "АБЦ-ГЛАС" д.д.
Влајковићева 8
11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31, 11000
Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у
Регистар средстава јавног
информисања Министарства за
информације под бројем 1104 од 5.
јуна 1991. године.

Министарство за информације
Републике Србије 19. августа 1991.
године дало је мишљење број
413-01-551/91-01 да се "Велика
Србија" сматра производом из
Тарифног броја 8. став 1. тачка 1.
алинеја 10. за чији промет се плаћа
основни порез по стопи од 3%.

Карикатуре у овом броју:
С. Аксентијевић

У ОВОМ БРОЈУ:

ПУСТИЊСКА ОЛУЈА СТР. 2

ТРАЖИМ РЕПЛИКУ СТР. 10

СУШТИНА ВЕНС-ОВЕНОВОГ
ПЛАНА СТР. 14

ПРИЛОГ ЗА БИОГРАФИЈУ
МИРКА МАРЈАНОВИЋА СТР. 17

ОД НИШТА БИЋЕ НИШТА СТР. 18

ТИМСКЕ МУЋКЕ
"КОМЕТ-ТИМА" СТР. 19

РАЗНО СТР. 21

ЗВЕЗДАНЕ ГОДИНЕ ЗВЈЕЗДАНЕ
ЗУБОВИЋ СТР. 23

БЕОГРАД – ЗАГРЕБ
ТЕЛЕФОНОМ У ОБА ПРАВЦА СТР. 25

КРАЈПУТАШ ПО ВОЉИ
ВЛАДАЈУЋЕ СТРАНКЕ СТР. 26

ЛЕВА РУКА ДЕСНИ ЦЕП СТР. 27

РЕПРИНТ ЛИСТА
"УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО" СТР. 29

СКУПШТИНСКА ОЛУЈА

- Политичар на квадрат
- Без изгубљеног гема у мечевима "на испадање"
- Милошевићев последњи мандат
- Аврамовића су у Крагујевцу седам пута будили
- Економски програм ће оборити мангупи из редова социјалиста
- Дафина и Језда га нису опељешили
- Никада није имао нов ауто

Од самог оснивања, Српску радикалну странку прате злонамерне тврдње да она, осим председника Шешеља коме и најљући противници не могу порећи умне и говорничке вредности, нема у својим редовима квалитетне људе, тзв. интелектуалце, који би у случају потребе могли да прихвате део одговорности и послова Странке.

Када би те врдне биле тачне, Српска радикална странка не би остала на политичкој позорници јер је физички немогуће да појединац, макар он био и Шешељевог кова, држи у својим рукама сва страначка задужења и обавезе.

Да су гласице о скромном страначком потенцијалу апсурдне и произвољне доказао је, између осталих, и Томислав Николић (1952), председник Посланичке групе Српске радикалне странке у Народној скупштини Републике Србије.

Изворни радикал из шумадјске зенице, високог стаса и високих умних и моралних квалитета, који је испред Странке бадио рукавицу социјалистима и у Скупштини одолео свим њиховим жаокама, нападима, лажима, увредама и подметањима не може бити "човек без биографије и без резултата", како га је недавно проценио један посланик, управо таквог профила. (Неуротични и дрски Милорад Вучелић, шеф посланичког клуба социјалиста, аутор те неваспитане и потцењивачке примедбе био је само који минут после тога декласиран и учињен смешним од стране човека коме се потсмевао.)

Без претеривања у похвалама, Томислав Николић је снажна личност која зна шта хоће и која може, што је у суштини важније, да оствари то што хоће. Да би био успешан у послу

којим се бави потребни су му политичка мудрост, лична храброст, образованост и физичка снага поквашеног Баш-челика!

Није лако издржати маратонске скупштинске седнице и бити максимално концентрисан, физички, умно и психички спреман и као запета пушка реаговати на произвољне, погрешне, лажне и "прејакe речи" припадника антирадикалске коалиције.

Томислав Николић се за сада успешно носи, а нема разлога да тако не буде и убудуће, са тим алама и вранама које би да пождеру и попију све што је српско и радикалско, што није покорно власти и што мисли својом главом.

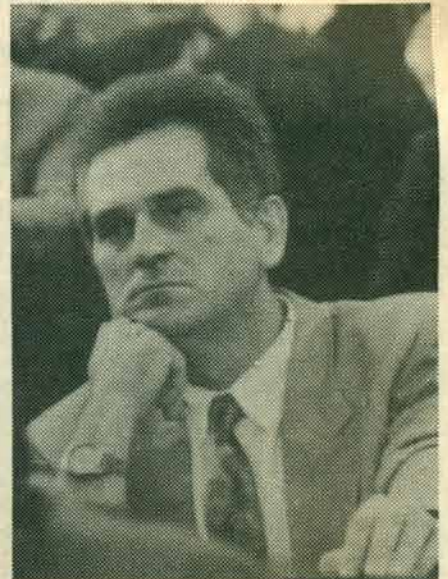
У тим скупштинским "мечевима на испадање", послужимо се спортским речником, капитен радикалске екипе није изгубио ни један гем у игри на три добијена сета.

Разговор са њим почели смо "корак у назад", у полувремену заседања Народне скупштине.

Ванредна изборна "представа" је одавно завршена публика се разишла а утисци су сређени. Како са ове временске дистанце оцењујете Никољданска збивања: регуларност, коначне резултате на које се чекало три недеље и "учинак" Српске радикалне странке?

Резултати избора за народне посланике Народне скупштине Републике Србије, који су одржани у децембру прошле године, избистрили су политичку сцену Србије.

Иако са само 123 освојених посланичких мандата, социјалисти су, стицајем још неразјашњених околности, обезбедили место председника Скупштине.

Социјалисти су, узгред, успели толико да смире Српски покрет обнове да је он постао једна инертна, безоблична политичка партија која нема ни програм ни начин на који би стигла до неког одређеног циља. СПО никада за ове четири године вишестраначја није био на нижим гранама, иако је стекао велики број народних посланика.

Нешто пре ванредних избора СПО је реанимирао апатични ДЕПОС. У оквиру те страначке групе делује и Нова демократија. Та странка је сада одлучила да уђе у Владу. ДЕПОС изгледа нема ништа против тога.

Ту је и Демократска странка која је предизборну кампању водила тако да грађани Србије нису били у могућности да процене хоће ли демократе ући са социјалистима у Владу или не.

Таквом кампањом довела је своје чланове у ситуацију да не знају јесу ли социјалисти или демократи. Онда су два, можда и најутицајнија члана Демократске странке, одлучила да уђу у Марјановићеву владу. Нисмо чули неко велико противљење и осуду тог чина, из редова Демократске странке.

Дакле, ови избори су избистрили српску опозициону сцену на којој је остала Српска радикална странка да води тврду, рововску, битку са социјалистима. Да брани част српског парламента.

Свакој, па и најбољој Влади на свету, потребна је опозиција. Потребан је неко ко ће указивати на грешке те Владе, ко ће указивати на боље законске пројекте до којих може да се дође другачијим начином размишљања. Потребна је, значи, озбиљна опозициона партија која ће Владу спутавати ако се превише размахне и ако почне да крши Устав, као што је то чинила претходна влада, од октобра месеца до данас. Потребна је опозициона партија која има другачији и, подразумева се бољи, Програм од оне која је на власти, која ће тај Програм доказивати парламентарним беседама, расправама за говорницом, својим законским пројектима и амандманима на владине законске пројекте.

Српска радикална странка има ту част и обавезу да ове године брани опозицију у Скупштини, да брани оне које другачије мисле од Социјалистичке партије Србије.

Ми смо за то спремни, имамо јаку посланичку групу и социјалисти се једино нас и прибојавају.

Изборне крађе у уобичајеним "количинама"

Српска радикална странка нема неких великих примедби на регуларност избора. Због примедби које смо имали, благовремено смо уложили приговоре и поништили изборе на неколико бирачких места на територији Косова и Метохије. Уписивана су читава шиптарска села у којима се уопште није гласало. Ту смо им оборили изборе. Крало се и у изборној јединици Лесковац. Открили смо да су ту дописивали јединице испред броја бирача и тако себи додавали по 10.000 гласова!

Због свих тих малверзација, поднели смо предлог Закона о избору народних посланика, по коме би се цела Србија третираола као једна изборна јединица. Тим законом желимо да искључимо могућност да се у једној изборној јединици са 5000 гласача освоји једно посланичко место а да за такав успех у другој изборној јединици буде потребно 30.000 гласова. Значи, желимо да један глас вреди исто на свим бирачким местима у Србији. Тиме би се спречила злоупотреба бирачког права и не би се поновила ситуација да партија која освоји трећину гласова бирача који су гласали има половину посланичких места у Скупштини.

Српска радикална странка није на овим изборима прошла тако добро као 1992. године. За то има много и објективних и субјективних разлога.

Када смо 15. септембра 1993. године изјавили да ћемо поднети захтев за изгласавање неповерења Влади, отпочела је бесомучна кампања против нас. Познато је оно памфлет писмо тзв. "Изјава" чији аутор је Мирјана Марковић, идеолог Савеза комуниста – покрета за Југославију, а које је потписала Социјалистичка партија Србије. У том отвореном писму српски радикали су оптужени да су фашисти, да су ратни злочинци, да су криминалци и ратни профитери.

Водили смо тешку борбу у Скупштини Србије да докажемо да је то лаж, да су социјалисти кренули у предизборну кампању нападом на најјачу опозициону партију. Доказивали смо да се фашизам никако не може приписати Српској радикалној странци која се никада на улици није борила за власт, јединој странци која у свом Програму има записано, и то у потпуности остварује, да се на власт долази парламентарном борбом и демократским вишестраначким изборима.

Социјалисти су власт преотели једном свом делу, такође социјалистима, на улици тзв. "догађањем народа". Њих су све опозиционе странке покушале да руше на улици, све осим Српске радикалне странке. Једино се српски радикали иступили за скупштинском говорницом, јавном речју, боре да освоје поверење народа а то није фашистички начин доласка на власт.

Социјалисти су у тзв. "Изјави" оптужили припаднике Српске радикалне странке за ратне злочине почињене на ратништима бивших југословенских република. О чему се ради ако им се, у афекту, није привиђало?

Ради се о њиховој неоснованој оптужби! У слепом бунилу, њима се привиђало.

Током целе предизборне кампање, до светог Николе, они су прекопавали села у којима су се борили наши добровољци. Прекопали су, тражећи доказе, свако село. Екипе њихових агената боравиле су на терену, покушавајући да открију макар само један случај ратног злочина који су учинили наши добровољци.

Нису могли ништа да нађу, јер се тако нешто није ни догодило. Није се догодио злочин учињен радикалском руком!

Недавни вишестраначки избори у Републици Српској Крајини показали су колика је популарност Српске радикалне странке на тим просторима, нарочито у Славонији и Барањи где су се наши добровољци у највећем броју борили. Од осам посланичких места у Барањи, српски радикали су освојили седам. И по већинском принципу освојили су четири општине.

Зар би ти људи тамо гласали за ратне злочинце. Зар би дали своје гласове паликућама и убицама!

Изборни резултати су показали како су се понашали наши добровољци.

Милошевић је обећао страним преговарачима да у новом сазиву Скупштине неће бити српских радикала.

У својој хајци на српске радикале, социјалисти су нас прогласили и криминалцима. Да би то доказали и оптужили, нарочито чланове најужег руководства, водили су истраге и "прекопали" све, чак и наша детињства. Покушали су да пронађу најситнији грех који би могли да нам прикаже. И ништа нису пронашли. Ни једну оптужницу нису могли да подигну против нас. Све те оптужбе пале су у воду. Међутим, оне су срачунато изношене на државној телевизији и другим медијима, у шпичу предизборне кампање, у трајању и по 2-3 сата дневно. Нама је било ускраћено право појављивања на државним медијима и могућност одбране. Нису објављивани прикази ни редовних конференција за штампу Српске радикалне странке.

У таквим околностима, када је нама било све ускраћено а социјалистима све дозвољено, ушли смо у изборну трку, спутани и отсечени од народа. Претњама о изазивању инцидената, ускратили су нам организовање јавних скупова. Контакте са симпатизерима и активистима странке организовали смо само у затвореним просторима.

Када се све сабере и када се анализирају изборни резултати, ми не можемо бити незадовољни. Ни једна друга опозициона партија, да је прошла кроз сва та искушења, не би се ни појавила у парламенту Србије. Уосталом, председник Милошевић је био толико убеђен да ће разбити Српску радикалну странку да је обећао страним преговарачима да у новом сазиву Скупштине неће бити српских радикала. Дакле, гледано на све шта смо доживели, можемо бити апсолутно задовољни изборним резултатима.

Да смо нападали само Социјалистичку партију а поштедели Слободана Милошевића, могли смо да постигнемо и боље резултате. Уосталом, ми смо тако и започели седницу на којој се расправљало о изгласавању неповерења Влади Николе Шаиновића. Када су они, у недостатку аргумената, поставили испред себе, као штит, председника Милошевића ми смо га бранили од њих самих.

Међутим, када су почела хапшења наших добровољаца, по Срему, Нишу и другим крајевима Србије, неоснована и без икаквих доказа,

схватили смо да се у игру умешао и председник Социјалистичке партије Србије. Схватили смо да ће, уколико га оставимо по страни, почети масовни прогон наших чланова.

Да би то спречили ми смо онда жестоко, из све снаге, онако радикалски, протресли и уздрмали председника Србије. И као реакција на то, прогони, напади и хапшења српских добровољаца су престали.

Али, тим нападима на председника ми смо изгубили део гласова од оног тзв. нестабилног, колебаљивог бирачког тела, које никада не би гласало за социјалисте али се опредељује, по некој инерцији, за Слободана Милошевића, који још увек ужива симпатије великог дела грађана Србије.

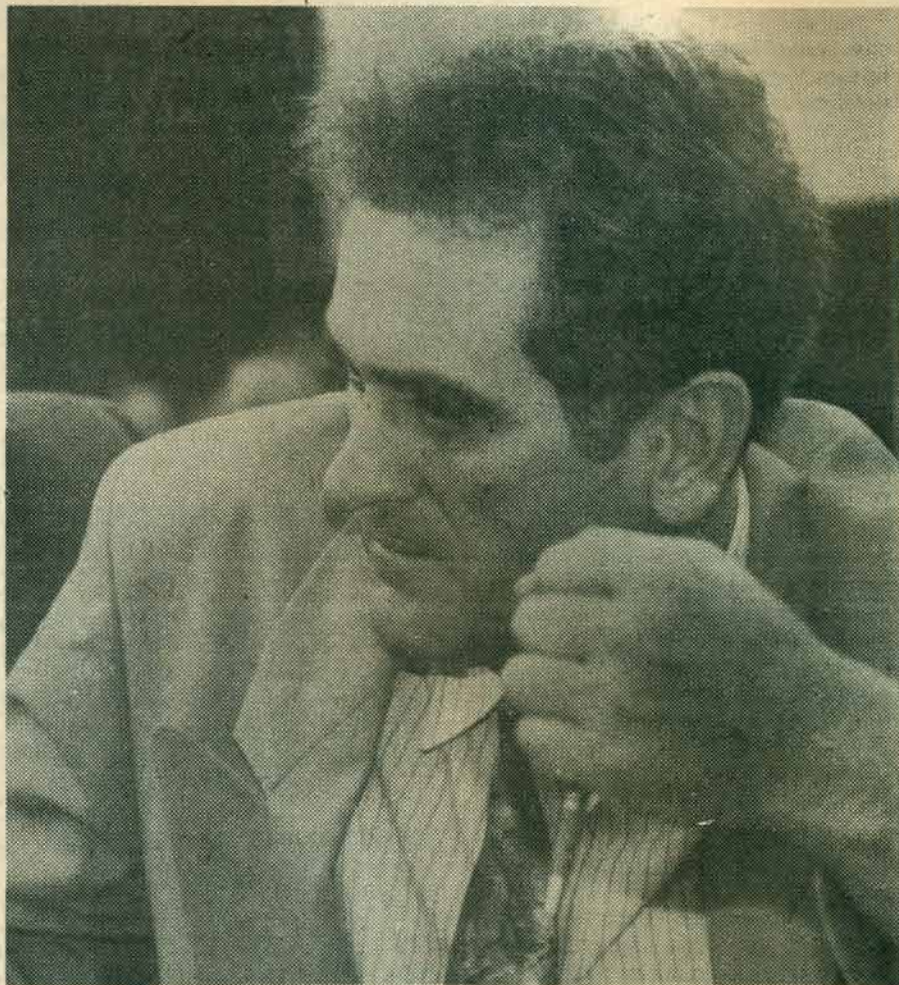
Знали смо да ће наши изборни резултати бити нешто слабији него прошле године али када је било у питању плаћање цене изборним резултатима или плаћање цене хапшењем добровољаца, одлучили смо да рачун измиримо изборним резултатима. Одлучили смо да спасавамо људе који су крварили на ратиштима, па макар немали ни једног посланика.

На срећу, Српска радикална странка има стабилно бирачко тело које ће јој увек дати своје гласове. У томе налазимо оправдање да наставимо политичку борбу начином којим смо је и започели. То ћемо чинити све до оног дана док не убедимо грађане Србије да је оно што им ми нудимо боље од онога што им власт нуди и док вољом бирача не освојимо већину гласова и победимо.

Конституисање Народне скупштине и избор председника трајали су дуже него што је то, у нормалним околностима уобичајено. Опозиција је и тај дуел са социјалистима изгубила. Да ли знате чији гласови су допринели избору Драгана Томића за председника Скупштине?

Због тога што није било сагласности око избора председника и потпредседника Скупштине, конституисање Народне скупштине је трајало дуже него до сада. То је уобичајена и нормална процедура. Скупштина је покушала да нађе већину којом ће се омогућити избор тих функционера.

Српска радикална странка је активно учествовала у преговорима посланичких група. Покушали смо да смиромо uzavреле страсти. Успели смо да убедимо ДЕПОС да шеф њихове посланичке групе, Вук Драшковић, одустане од кандидатуре за место председника Скупштине. Покушали смо да смиромо и социјалисте, да их убедимо да је сада потребна расподела функција према изборним резултатима појединих

Жестоко смо протресли и уздрмали председника Србије

странака. Били смо веома конструктивни на преговорима и успели би у намерама да се није десио изненадни преокрет!

Социјалисти су поништили наше изборно право

Прво су четири опозициона посланика тајно гласала за социјалисте а онда су они једноставно елиминисали Српску радикалну странку из избора за потпредседника Скупштине и из избора за Веће република. Ми смо са 16% бирачког тела имали право на избор једног потпредседника Скупштине, из наших редова, на одређени број места у одборима и на три посланика у Већу република. То је изборно право које смо стекли и које нам нико не може оспорити. Међутим, социјалисти су се дрзнули и поништили наше изборно право. Нису гласали за нашег кандидата за потпредседника и за наше кандидате за посланике у Већу република. Пошто смо прозрели ту њихову игру, изашао сам за говорницу и рекао да више нећемо учествовати у раду одбора и да ћемо се појављивати само за скупштинском говорницом, у коју су упрте очи грађана Србије. То је место где

се стичу или губе политички поени, где се пред телевизијским камерама деле вербални мегдани и сукобљавају идеје, из чега се рађа нови квалитет.

Не знам чији су гласови допринели избору Драгана Томића за председника Скупштине

Али знам да посланици Демократске странке нису дозволили да се њихови листићи прегледају. Зато је сумња пала на њих.

У последње време размишљам о Новој демократији. Они су, додуше, показали своје листиће али зар је тешко наштампати четири листића више и убацили их у кутију уместо показаних. Они су на све спремни. Олако су прихватили суделовање у Влади, што ме је и навело на ову помисао.

А можда су обе партије допринеле Томићевом избору. Социјалисти су и једне и друге купили устушима учињеним још у предизборној кампањи. Сећате се да је Ђинђић имао фантастичну предизборну кампању забележену на државној телевизији о којој се преносе гласови да га није много коштала финансијски.

Кажу да сте ви "кривац" за распуштање Народне скупштине. Шта је предходило "демократском" потезу председника Милошевића?

Могло би се рећи да сам ја "кривац" за распуштање Народне скупштине.

На седници која је почела 7. октобра и са дугим паузама, трајала до 20. октобра успео сам да докажем да Влада Николе Шаиновића мора бити смењена.

Када је председник Скупштине прекинуо седницу, и направио две дуге паузе, реаговао сам и писмено захтевао да се заседање настави. Предосетио сам да се нешто спрема. Предосетио сам да се спрема нека велика игра и да може доћи до распуштања Скупштине. Желео сам да што пре дође до гласања о неповерењу Влади. Међутим, посланици ДЕПОС-а су се ломили хоће ли се придружити захтеву за изгласавање неповерења или не. Знао сам да ће они морати да гласају као и ми, за неповерење Влади. Да су се уздржали, уништили би своју странку. Али, требало им је много времена да то преломе. Имали су налог свог председника који нису знали како да испуне.

Даље је све ишло познатим током. У "Погледима" сам прочитао занимљив коментар који констатује да сам ја, својим наступом у Скупштини, ставио председника Србије, Слободана Милошевића, пред свршен чин; или да распусти Народну скупштину или да распусти Владу и мандат за састав нове Владе повери Српској радикалној странци.

Заиста да председник Србије није распустио Скупштину не би имао коме да повери мандат осим радикалима. Могао би да га понуди социјалистима али би они морали да га врате јер не би могли да саставе Владу, да око себе окупе посланичку већину од 126 посланика.

Следећа парламентарна група са 73 посланика били смо ми. Милошевић није смео да ризикује да ми, међу опозиционим странкама, скупимо 126 посланика и формирамо Владу. И он се одлучио за распуштање парламента.

Била је то прва послератна Влада која је пала у Скупштини од стране посланика.

Ако је моја кривица што је после тих 7-8 дана скупштинских дебата пала Влада, то је учињено распуштањем парламента, онда сам поносан на ту своју "кривицу". Када ми се будеружила прилика да рушим социјалисте са власти, учинићу то драге воље, па макар опет био "крив"!

Предлог за изгласавање неповерења Влади Николе Шаиновића образложили сте на 46 густо куцаних страна текста. Образложење сте, за скупштинском говорницом, читали сат ипо. Да ли је тим материјалом све обухваћено или би данас, евентуално, могли да проширите "оптужницу"?

Када пишете неки текст а поготово ако га пишете у суженом временском року, никада нисте сигурни да ли сте све што сте намеравали и обухватили тим текстом. Када сам га сат и по читао у Народној скупштини видео сам да, ипак, нисам све навео. Због тога сам користио право на реплику и право на додатна излагања да социјалистима скрешем у лице све оно што су учинили српском народу, све оно што је Никола Шаиновић упропастио једном потпуно неспособном владином, једним хаосом који је створио незнањем и несвесно пошто не верујем да је толико луд да свесно ствара толики хаос! Значи, репликама и додатним излагањима сам све стрљиво и методично образложио, тако да ту, назовимо је оптужницом, не бих ни данас проширивао.

Показало се за ових пет месеци колико је Никола Шаиновић био неспособан али социјалистима то није сметало да га поставе за потпредседника Савезне владе. Он је својим програмом уништио Србију а онда су социјалисти изнашли програм који се дијаметрално разликује од његовог, програм који би требало да опорави Србију, после његове владавине, и одредили њега да спроводи тај програм! То су такве глупости да ја мислим да су они потпуно изгубили компас. Социјалисти немају више од петнаестак људи који се седе с места на место, као у добра стара комунистичка времена.

По природи посла којим се бави председник посланичке групе мора бити добар познавалац политичких, економских и укупних прилика како на домаћој тако и на иностраној политичкој сцени. Шта је ваша ужа специјалност и да ли је напорно бити "капитен" радикалског тима?

Припремајући се за рад у Посланичкој групи Српске радикалне странке, који подразумева тачне одговоре на сва постављена питања, прочитао сам много књига из политике, економије, филозофије, права и других области. У потрази за потребном литературом и документима "прекопао" сам многе архиве и библиотеке. Наручивао сам књиге и из иностранства.

И даље учим. Више од књига помаже ми близина председника Странке. Таквог учитеља нико није имао!

Иначе, напорно је бити и посланик и, како кажете, "капитен"

српских радикала, иако су они један "уиграни тим".

Скупштински рад је напоран и статичан. Целог живота сам био у покрету и немам ону комунистичку кондицију и истрајност у седењу, у дуготрајном седењу. Али, принуђен сам да непрекидно будем у сали и пратим ток расправе. Све посланичке групе покушавају да скупе политичке поене, нападајући радикале. Зато сам обавезан да будем присутан и на најбољи начин "амортизујем" те нападе. Притом се служим углавном репликама, које морају бити кратке, садржајне и јасне. Мислим да ми то, за сада, полази за руком.

Уз све то, непрекидно радим на новим законским пројектима, за које сматрам да су бољи од оних које подноси актуелна власт.

Када сте почели да се бавите политиком и шта вас је определило за тај опасан и тежак посао?

Политиком се бавим од дана настанка Српске радикалне странке. Пре тога нисам био ни у једној политичкој партији. Сви моји су били радикали па је то и моја судбина.

У време комунизма, осим истеривања правде у предузећу, нисам се политички ангажовао. За њих ме ништа није везивало, нисам их прихватао и чекао сам прилику да их испратим, да оду са политичке сцене. Плашио сам се да нећу дочекати повратак демократије.

Нажалост, изгледа је је мој страх био оправдан. Од како је Мира Марковић преузела кормило државног брода, потврђује се да је српско вишестраначје било само предах за комунисте, предах који су искористили за пљачкање државе и стицање капитала потребног за повратак на власт.

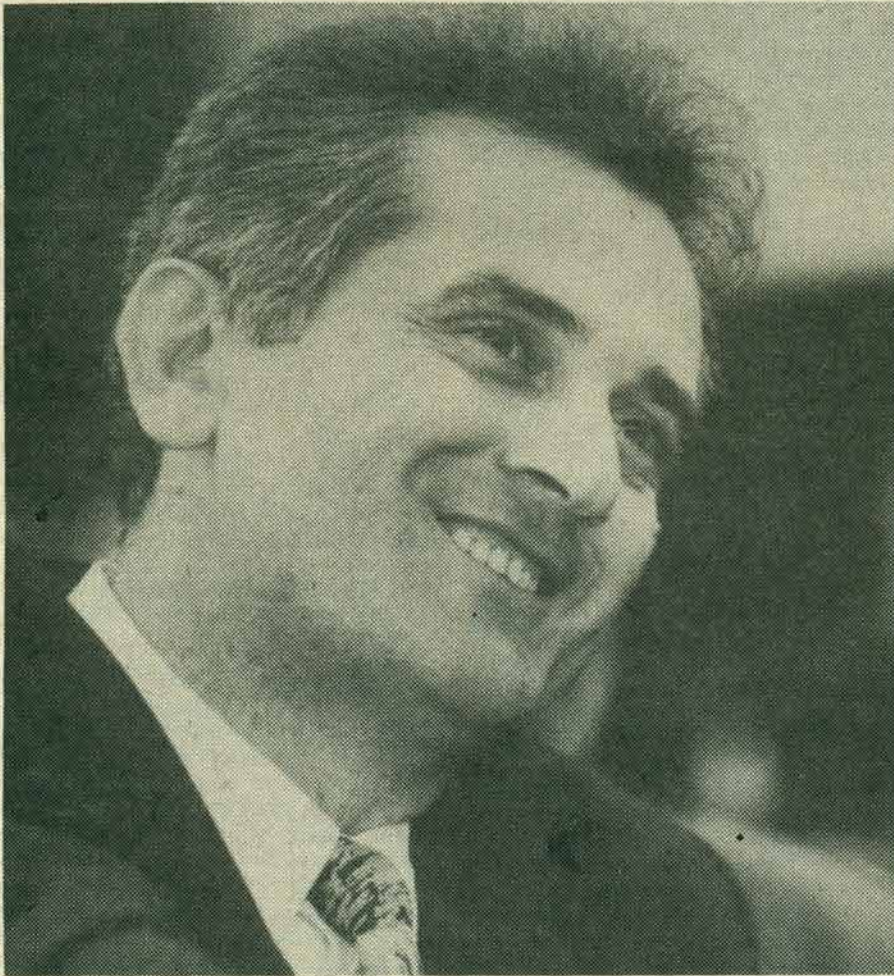
Српска радикална странка је на време упозоравала на повратак комунистичке аждаје али нас нису схватили озбиљно.

А нашу војску, полицију, дипломатију, науку, културу, српску Владу и председника Србије воде у командују им Савез комуниста-покрет за Југославију и Мира Марковић!

Да ли сте у приватном животу имали непијатности због своје скупштинске активности која је многим посланицима Социјалистичке партије и ДЕПОС-а остала у "сећању"?

Парламент сматрам и местом где се човек доказује и намерно се трудим да ме политички противници запамте. Доказујући своје квалитете доказујем и квалитет странке којој припадам. Све оно што кажем за скупштинском говорницом, проистиче из Програма Српске радикалне странке.

Велико ми је задовољство да у директном дуелу победим конкуренте

Т. Николић: Нисам имао никаквих несугласица са Александром Јанковић

из других странака; социјалисте зато што су на власти а ДЕПОС или Српски покрет обнове због тога што су се толико огрешили о Србе, што су залутали у решавању српског националног питања и што су дубоко загазили у воде издајства српских националних интереса.

До сада нисам имао никаквих непријатности у вези са скупштинским иступањима, од људи које сам надмашио, можда чак и увредио са говорнице. За то има више разлога. Један је тај што имам посебан стил у наступу, стил којим се побеђује и који противника оставља потпуно разоружаног, без жеље за реваншом и прилично заплашеног шта још могу да кажем. Други разлог је што сам релативно млад, здрав и јак па се не бојим никога. Мислим да човека може да победи само сопствени страх.

У прошлом скупштинском сазиву имали сте неких несугласица са посланицом ДЕПОС-а Александром Јанковић. Говорило се и о неком вашем "тајном" састанку. Да ли у овом сазиву намерава да репризирате те несугласице и "тајне" састанке?

Нисам имао никаквих несугласица са Александром Јанковић, из Српског покрета обнове, које би се разликовале од несугласица са посланицима осталих странака.

Имао сам један вербални дуел са њом, у време када су тензије између радикала и СПО биле највише. Она је, после неколико реплика рекла, отприлике, ово: "... Уосталом, уколико господину Николићу није нешто јасно, ја то могу да му објасним насамо!"

Пошто сам био прозван, изашао сам за говорницу и рекао да прихватим тај позив. Наши посланици су од тога направили шалу. Рекли су да морам обавезно да одем на тај састанак, да ће они сносити све трошкове и да ћу, ако не одем, бити смењен са места шефа посланичке групе.

У паузи седнице, Александра Јанковић и ја смо попили кафу у скупштинском бифеу. Договорили смо се да ако буде законских пројеката прихватљивих за обе странке, она и ја утичемо да не дође до одбијања таквих пројеката због несугласица међу нама.

Тако се завршило.

Кривац је председник Скупштине

Када сам поднео захтев за изјаснавање неповерења Влади, Вук Драшковић је у Ваљеву, изговорио много ружних речи о нама. Посланик Милан Миковић је добио зада-

так да текст његовог говора прочита у Скупштини. Стари господин Миковић је одбио да изврши тај задатак и прочитао је своју, нешто ублажену верзију, изостављајући поједине речи и реченице.

Онда је за говорницу изашла Александра Јанковић и рекла да она износи усаглашен текст Српског покрета обнове и све те бљувотине о нама изговорила у микрофон.

Јавио сам се за реч и честитао посланику Миковићу што је то одбио да прочита а Александри сам рекао да ми је сада жао што сам са њом, два-три месеца пре тога, био насамо.

То је било све.

Међутим, тадашњи председник Скупштине, Зоран Аранђеловић је то прокоментарисао речима да у Скупштини, изгледа, осим политичких има и других симпатија, алудирајући на неку интимну везу.

Александра Јанковић и ја смо после тога прегледали стенограм онага што је речено у Скупштини. Утврдили смо да ја нисам ништа лоше рекао и да је искључиви кривац за све што се десило председник Аранђеловић.

Ко су вам у Народној скупштини (и у приватном животу) жељни противници, жене или мушкарци?

Да будем искрен, тешко је имати жену за противника. Победа над њом се подразумева и није слатка зато што је то, у основи, биће нежније грађе. Евентуални пораз је катастрофа за мушкарце ових наших простора. Ту се руше митови које поједини мушкарци себи граде на основу неке мушкости, неке своје снаге.

Жене умеју да буду жестоке а ви никада не можете адекватно да им одговорите, барем ја не. Тако сам васпитан. Значи, жене су опасан противник.

Али, ако жена прихвати политичко ангажовање, ако прихвати да буде у политичкој странци која је супротстављена радикалима, нека не очекује да ћу у политичкој борби имати милости према њој!

Да ли Српска радикална странка има оптималне услове за рад у Народној скупштини и у скупштинским одборима?

Ако се изузму неке ситуације, имамо услова за рад, имамо просторије и техничка средства.

Ситуације су: немогућност фотокопирања материјала, док их неко не прегледа, иако нико не би смео то да чини када су у питању посланици. Или затурање неких докумената. Или неодговарање (опет због затурања предмета) на неке наше захтеве итд.

У раду одбора тренутно не учествујемо а мислим да у овом сазиву нећемо ни учествовати, зато

што одбори користе само владајућој странци.

Рећи ћу вам како користе.

Ми, опозициони посланици изнесемо на одбору ставове своје странке о појединим законским пројектима а владајућа странка искористи те наше ставове да би се припремила за заседање Скупштине на којој ће се расправљати о тим пројектима. Или припреме амандмане на те законске пројекте или се добро припреме да нам у живо, одговоре на оно што ћемо ми рећи са говорнице.

Осим тога, увек смо прегласани на одборима, па наши пројекти и амандмани не пролазе. Дакле, има много разлога што не учествујемо у раду одбора који је мукотрпан али бескорисан за Странку.

Скупштинска говорница је место где се закон брани или напада а како ко то ради могу, посредством телевизије, да виде сви грађани Србије. Они су судије за све оно што ми радимо у Скупштини.

Из одбора смо иступили због догађаја око избора наших посланика у Веће република и око избора потпредседника Скупштине. Одбори и све скупштинске функције су за нас прошлост.

Да ли делите свет на социјалисте (у пакету са ДЕПОС-ом) и остале?

Људе не делим по богатству, памети или лепоти. Делим их на поштене и остале. Моје основно мерило по коме процењујем људе је поштење. Е, ту бих могао да одвојим на једну страну социјалистички врх а на другу сав остали свет чак и чланове Социјалистичке партије Србије који немају везе са оним шта њихови функционери раде.

Врх Социјалистичке партије Србије је огрезао у криминалу и са њима у политици, никада, нећу сарађивати. Иако знам да се у политици никад не каже никад, сигуран сам да то нећу чинити.

Социјалисти су, ту увек мислим само на њихов врх, посебна врста људи. Код њих је континуитет власти урезан у мозгове. Они имају младе људе који су у свом политичком склопу већ стари и препуни комунизма. Када у Скупштини разговарате са њима за половину не знате јесу ли социјалисти или комунисти.

Видите како су социјалисти лако прихватили Савез комуниста-покрет за Југославију. Мислим да ће обједињавање те две партије ићи брже и лакше него што се мисли, ако су они заиста две партије.

Тако гледано политички свет делим на врх Социјалистичке партије

Србије и остале а тек онда почињем да делим остале.

Следећа деоба је на патриоте и на непатриоте, односно издајнике српства. Ту су, на том другом врху многи лидери зтв. опозиционих странака, многи њихови активисти који очекују час када ће их неко са запада поставити на власт у Србији. На том другом врху су многи који су се огрешили о свој народ, који су осудили свој народ, који би најрадије обрисали гумицом свој народ и довели неке друге људе. Ту спадају многи који се нису ни усудили да оду на фронт. Многи који би најрадије побили све нас који смо били на фронту. Многи којима смо ми три у оку. Многи који нас се стиде. Многи који и не заслужују да живе у овој земљи!

Мој политички живот испуњен је борбом против непријатеља српства, било да су са стране или да су, на жалост, Срби.

Двострука личност

Као председник посланичке групе вероватно сте се, по службеној дужности, сретали са Слободаном Милошевићем. Какав је утисак он оставио на вас?

Са председником Србије, Слободаном Милошевићем, сретао сам се неколико пута. У питању су били званични разговори посвећени скупштинским заседањима и актуелној политичкој ситуацији.

Вечито ћу памтити наш сусрет поводом Венс-Овеновог плана. Разговор је трајао сат и по, пола сата дуже од времена предвиђеног протоколом.

Сат и по смо он и ја износили супротстављене аргументе. На крају смо се разишли а да нисмо успели да убедимо један другог.

Слободан Милошевић је човек у коме се преламају две личности. Једна изузетно јака, стабилна и немилосрдна личност која се испољава када председник Србије дође у сукоб са неким домаћим политичарем и друга попустљива личност која је изгубила курс у политици када се ради о супротстављању политичарима, посебно онима са запада, који долазе да уцењују и да траже нове уступке.

Веома често размишљајам шта се то дешава са председником Србије, шта је то изродило његову другу личност која није постојала 1991. године, када је отпочињао распад бивше Југославије. Тада је он био комплетан политичар. Његове идеје биле су прихватљиве и мени, иако припадам другој политичкој страни.

Али у време актуелности Венс-Овеновог плана неко од страних преговарача је успео да пронађе кључ за отварање Слободана Милошевића. Од тада он на спољнополитичкој сцени није онај човек у кога сам имао поверење.

Сада он тај недостатак храбрости у односу на стране преговараче крије, камуфлира и надокнађује страховитом ароганцијом коју испољава према домаћим неистомисљеницима, посебно према радикалима, који су се разишли са његовим начином мишљења и супротставили му се.

Сва срећа што му је ово последњи мандат!

Мислим да ће он сада инсистирати на промени Устава Савезне Републике Југославије која ће му омогућити да се и даље понаша као краљ!

Слободан Милошевић се искивише затворио у свој кабинет. Не појављује се у јавности, осим на промоцијама неких књига, и не осећа пулс народа.

Нечасно је његово мешање у изборе у Републици Српској Крајини и у формирање владе за коју су се, изборним резултатима, изборили Бабићева Српска демократска странка и српски радикали.

Сигурно је да ће Слободан Милошевић кад тад зажалити за све ове гадости које је приредио радикалима, јединој странци, јединој политичкој снази код које ће наићи на подршку, онда када Србија буде у невољи и ако буде желео да је из те невоље извуче онако како је то чинио 1991. године када је спасавао западне српске републике.

Са овом проклованом Владом народног јединства Слободан Милошевић ће опет преварити народ. О каквом се ту јединству ради. Он разбија опозиционе партије, извлачећи

из њих оне који желе у Владу и остављајући те партије растргане и подељене. То је још једна у низу председничких обмана ради очувања власти и своје апсолутно неспособне партије.

Шта мислите о економским мерама Савезне владе и Аврамовићевом "дукату", новом алхемијском и социјалистичком проналаску?

Као Србин и као грађанин Србије желео бих да овој држави буде боље.

Не спадам у оне који би да њихова странка дође на власт макар Србија запала у неограничену кризу. Волео би да свака Влада има успеха а да ми победимо на изборима онога дана када убедимо грађане да смо најбољи.

Желео бих да успе и овај програм за економски и монетарни опоравак Србије.

Прва, односно једна од само две конкретне мере које су донете, престанак штампања новца је у реду. То би и ми урадили да смо дошли на власт. Друга мера су нови порески намети и више ничега нема у том програму. Колико ће он издржати и колико ће "дукат" остати стабилан, зависи од оних који су програм и смислили. Мислим да ће та стабилност трајати до јуна, најдуже до јула.

Симптоми пропадања "дуката" већ су видљиви. Појавили су се: нови штицовани курс који умањује вредност динара и за 40% у односу на марку и улични дилери који су потценили динар за 10-20%. Ту су и пословне банке које располажу огромним количинама динара. Одакле им? Он Народне банке Југославије.

Немам поверења у нови економски програм и због тога што је његов носилац Аврамовић исувише стар човек (Број његових година није познат. Креће се између 75, по једнима и 83 по другим изворима.) и што је био председник Државне комисије за замену окупацијског Недићевог новца 1945. године, седам година пре мог рођења.

Мишљења сам да је и моја генерација већ престарела за многе државне функције а камо ли господин Аврамовић, који је само у Крагујевцу, за време трајања седница Скупштине општине, седам пута за спао. Непрекидно су га будили и кад год би се пробудио он је говорио добићете, имаћете, биће иако није знао о чему се разговарало и да ли га је неко нешто питао.

Он је тзв. жртвени јарац кога су социјалисти подметнули да би опрали руке када падне овај програм, као што су и сви досадашњи пали. Никога због тога није заболела глава.

Дубоко сам уверен да ће овај програм оборити мангули из редова социјалиста, они који су на хиперинфлацији зарађивали огромне своте у

девизама а којима већ два месеца ти послови не иду.

Пад динара је неминован а инфлација ће почети у време откупа овогодишњег рода пшенице и осталих пољопривредних култура. Ја бих, понављам, волео да Србија буде стабилна али за то треба учинити низ додатних потеза за које влада није спремна.

Како коментаришете улазак посланика Нове демократије и Демократске странке (да ли заиста бивших?) у Владу народног јединства?

Сматрам да је Влада народног јединства још једна у низу социјалистичких обмана. Социјалисти, када су их странке и коалиције одбиле да са њима уђу у Владу, разбијају те странке и са појединцима из њихових редова формирају Владу тзв. народног јединства.

Познато је колико грађани Србије жуде за миром и колико, још увек, имају поверења у Слободана Милошевића.

Он ће вероватно успети да нама, који нисмо ушли у ту владу, припише да не желимо народно јединство.

То није тачно. Српска радикална странка је увек била за народно јединство и све чинила да до њега дође. Због тога ми користимо парламент да у њему супротстављамо своје идеје осталим политичким странкама а не да народ завађамо на улици.

Сматрам да је ово коалициона Влада скупштинске већине и да ту нема ни говора о неком јединству.

Нова демократија чији чланови су ушли у владу је бивши Савез омладине и мали скуп људи који се баве великим бизнисом и којима, због пословног имиџа, недостају министарске фотеље да би, и помоћу њих, заокружили свој капитал а онда са њим нестали из Србије. Сада је јасно да једна комунистичка партија остаје увек комунистичка партија ма како се звала!

Може ли, заиста, нека сурогат Влада да сложи ове наше "рогове у врећи" и колики је рок њеног трајања?

Век трајања једне Владе зависи од тога колико су стабилни посланици који су јој дали своје гласове. Ова Влада неће успети да сложи "рогове у врећи". Она је посвађала опозицију и владаће макар и на силу. Исплатиће оне који су пристали да у њу уђу, неким пословима који ће им довести профит.

Влада ће користити сваку прилику да одбаци било какав покушај, посебно нас српских радикала, да неким законом нешто променимо, да нешто поправимо.

Они ће владати док буду сматрали да је потребно да владају, док не буду закључили да је дошло време за расписивање нових избора, зато што остале странке можда још лошије стоје него на прошлим изборима. Нови избори ће се одржати, вероватно, ускоро.

Да ли је, због истог мишљења по већини актуелних политичких питања, могућа коалиција или, бар, боља сарадња између Српске радикалне странке и Демократске странке Србије?

Коалиција између Српске радикалне странке и Демократске странке Србије или неке друге странке, тренутно није могућа зато што је апсолутно непотребна. Коалиција се прави да би се створила нека већина, најчешће скупштинска већина којом би се формирала Влада. Да смо били у таквој ситуацији ми би са Демократском странком Србије могли да направимо коалицију зато што је она од Венс-Овеновог плана постала странка која испољава јако патриотско и национално осећање.

Та странка је доживела велике ломове и политичке преображаје. Од анационалне странке, преко странке која заговара србијански сепаратизам и границу на Дрини, постали су странка која је свој став коначно приближила ставу Српске радикалне странке и која ову заједничку српску државу на Балкану види онако како су је замислили српски радикали.

Српска демократска странка ни у парламенту не испољава неку велику борбеност. Често њени посланици делују збуњено, не умеју јасно да одреде свој став. Делују конфузно у наступима али знамо да неће издати онда када буде било најтеже Србији. Тај закључак смо извели из понашања према Венс-Овеновом плану.

Да ли сте штедели код Дафине и газда Језде?

На то питање одговорићу питањем А ШТА ДА ШТЕДИМ? Целог живота сам радио за плату и од тога нисам могао да створим никакав капитал. Успео сам, радећи све сам, да направим кућу у којој живим са породицом. Срећно сам ожењен и имам два сина.

Немам, и нисам имао, никаквог новца који би био слободан за неку штедњу тако да ме ни Дафина ни Језда ни било ко други нису оштетили ни за један динар ни за једну марку.

Да сам у ситуацији да се борим против њих, да сам посланик у Савезној скупштини где је то сада на дневном реду борио бих се свим сила-

ма за интерес преварених грађана а мој лични интерес је у другом плану.

У својим скупштинским говорима често цитирате грчке филозофе књижевне класике. Да ли су то школски "остаци" утиснути у сећање или и данас пратите ту врсту литературе?

У мојим скупштинским дискусијама нема школских "остатака" неке лектуре или градива. То је моје накнадно образовање. Када сам био млађи сматрао сам да није потребно неке ствари трајне вредности задржати у глави. Касније сам то надокнадио, прочитавши многе књиге.

Тренутно сам, због напорног парламентарног рада, запоставио неке књиге које су стигле на ред а ја још нисам нашао времена да их прочитам. Некада ме је срамота да у друштву, у коме сам раније расправљао о лепој књижевности, кажем да неку нову књигу нисам прочитао. Трудићу се да то исправим.

Политика тражи потпуно припадање, тражи човека који ће јој се сав посветити, који ће по страни оставити сва задовољства, који себи неће наметати неке друге обавезе.

Бојим се да се у последње две године прилично једнострано образумем. Због тога ћу, вероватно на лето, направити једну паузу у којој ћу се посветити класицима а посебно грчким филозофима које никада нисам престао да читам. Мислим да нас је тај свет који више не постоји, научио свему што данас у политици радимо. Примио сам да цитирања класике и филозофа нема у речнику посланика из других политичких група. То је велики недостатак. Не би нам било на одмет да сви знамо више о прошлости. Тако би лакше одређивали садашњост.

Да ли вам сметају идеолошки одређена имена београдских и крагујевачких улица?

Још пре четири године писао сам председнику општине Крагујевац и навео му све улице којима треба променити име. Захтев сам обновио 1991. године. Именима "хероја" и комунистичких политичара додао сам топониме из Словеније и Хрватске које одмах треба избацити из употребе. Сметају ми и идеолошки одређена имена и топоними из сецесионистичких држава чији су паравојници убијали нашу децу!

**УЛИЦА
МАРШАЛА
ТИТА**

Социјалисти су смислили још једну превару. У свим градовима су променили називе пет-шест главних улица а све остале су, на срамоту, задржале своја имена.

Али историју пишу победници а називе улица даје и мења власт. Када српски радикали дођу на власт, имаће прилику да и то промене.

Прошле године на Романији, са групом четничких бораца, проглашени сте новим војводом. Чиме сте заслужили то признање?

Звање војводе ми је додељено указом који је потписао једини српски четнички војвода који се активно ангажовао у овој последњој борби српског народа за слободу, др Војислав Шешељ.

"Пријатељско" убеђивање

Претпостављам да сам то звање заслужио тиме што сам, поред свих осталих видова помоћи коју сам пружао Србима у нашим западним земљама и коју и данас пружам и речју и делом, са својим саборцима Крагујевчанима, провео четири месеца на ратишту у Словенији. Четири месеца без којих не бих могао да замислим живот, која ће памтити и моја породица.

Каже се: поменуло се не повратило се. Тако и јесте. Рат највише мрзе они који су у њему учествовали, они који га још дуго ноћу сањају, ако се из њега врате. Али ја сам поносан на своје учешће у рату. Поносан сам на звање четничког војводе које сам стекао. На њега ће бити поносни и сви моји потомци.

Ко нам кроји капу и где нам је место у тзв. новом светском поретку. Како оцењујете глобалну политичку ситуацију?

Творци новог светског поретка можда и не знају где се налази Срби-

ја. То је за њих, можда, комадић земље Богу иза леђа. Можда би им и успело све што су зацртали да нису ударили на нас. Да су читали историју, знали би да са нама нико није могао да изађе на крај. Ми, једноставно, своје непријатеље побеђујемо.

Та западна алијанса нам је наменила господара. Мислили су да разбијањем Совјетског Савеза све остале словенске земље одлазе у мрак. За то су нашли и "сараднике" и у Србији и у Југославији. Али ми ћемо остварити свој циљ и формирати српску државу на Балкану.

Да до тога не би дошло они сада инсистирају, у томе имају подршку Савеза комуниста и социјалиста, на

стварању неке нове Југославије. Ми нећемо пристати на то јер хоћемо Србију, нама на понос а њима у инат.

Мислим да је права ствар што се Русија вратила на политичку сцену, уколико је њен став искрен. Мислим да такву војну силу, која је себи дозволила да буде слуга запада, нико није могао избацити из игре без издаје унутар ње саме.

Ако је руски народ успео да убеди своје руководство да је српска судбина и руска, онда ће Русија, ускоро, наступити као потпуно равноправни преговарач. То је једноставно равнотежа снага. Не може се, војнички још увек моћна, Русија заобићи тек тако. Али ако Јељцин мисли да се са Америком, Милошевићем и Миром Марковићем договори о деоби Срба онда ће грдно погрешити и поделити судбину српских непријатеља. Међутим Русија није Јељцин и ми верујемо да до тога неће доћи.

Пошто смо углавном исцрпели политичке теме ако дозволите и отшкринете врата, провирићемо у ваш приватан живот. Укратко, где сте одрасли и како сте живели док нисте "стали на своје ноге"?

У животу сам имао неколико породичних трагедија које су ме у двадесетој години оставиле самог на овом свету. То не бих пожелео никоме. У томе личим на ону децу коју очеви баце у узбуркану реку, сматрајући да је то најбољи начин да науче да пливају. Истина је да сам научио да пливам. Али човек када победи у таквој ситуацији не зна да ли је заиста победио.

Ја сам градско дете, једно од оних који су по калдрмисаним крагујевачким улицама шутиралаи крпењачу.

На "своје ноге" стао сам одмах после завршетка средње школе, тачније после друге године факултета. Морао сам да напустим студије права и, да бих опстао, посао потражим на прузи Београд-Бар, која се у то време увелико градила.

По потреби посла нашао сам се у Прибоју, где није било ни пруге ни пута. Преживео сам у једној котлици у којој је сунце лети излазило у 11 а залазило у 4 сата после подне.

Тамо сам срео људе старог кова, праве људе који су разваљивали брда, увлачили се у тунеле и излазили из њих гарави и жељни тишине. Првих пет дана нисам смео ни да уђем у тунел. Шестог сам морао. Тако је прошло седам година. То је, ипак, био један од најлепших периода у мом животу. То је време када сам постао човек.

Тих седам година ме је спасло и васпитало!

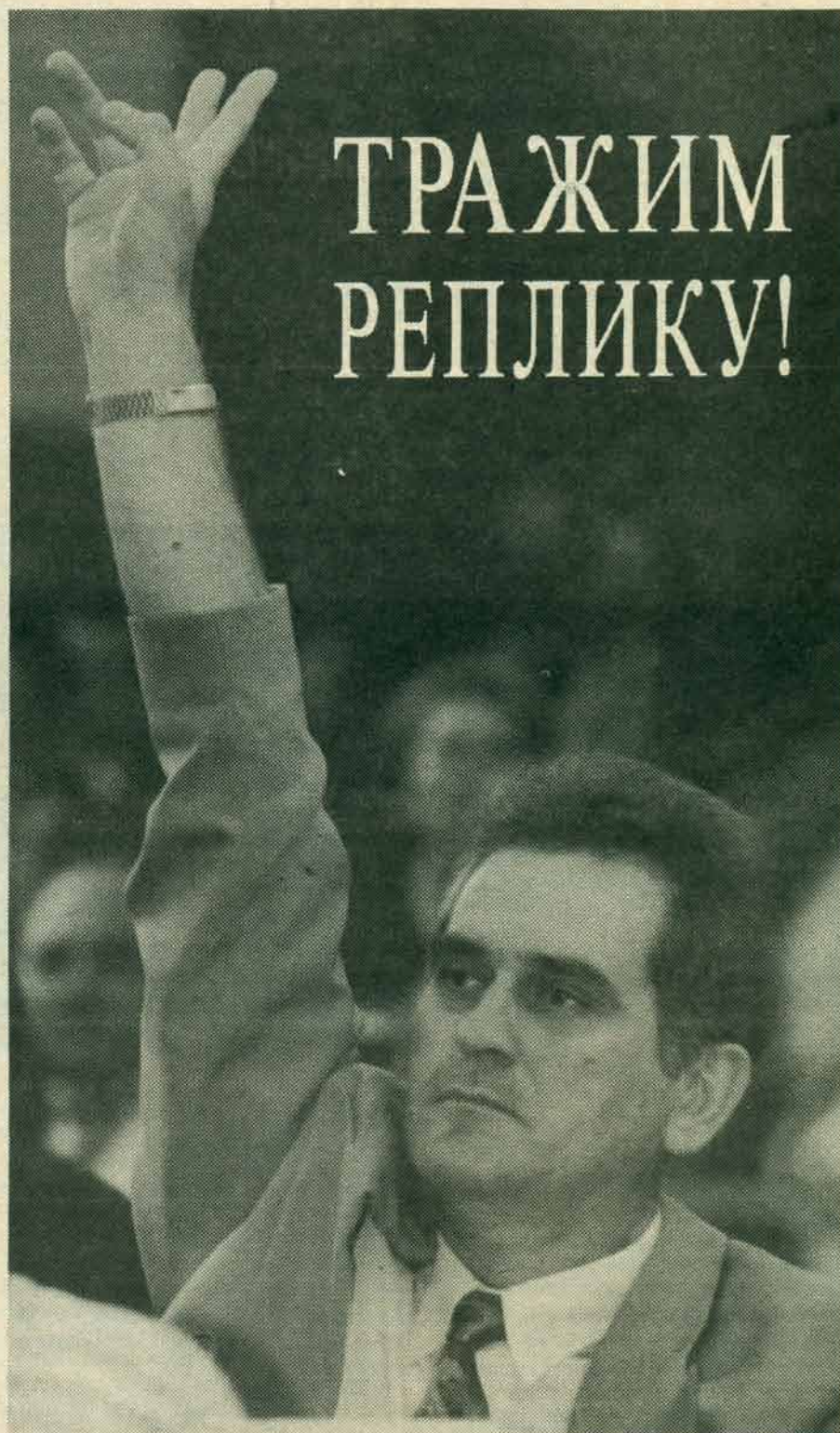
Да ли трошите дуван, алкохол и бензин и, као посланик, колико месечно инкасируете Аврамовићевих динара?

На дуван и алкохол не трошим ништа јер их не трошим. Трошим само на бензин али никада нисам имао нов ауто. Имао сам стално нека половна кола која сам вечито сређивао и поправљао. У последње време, још од предизборне кампање, трошим више бензина. Посланичка плата ми је довољна за живот. У фебруару сам примио 210 динара и пружио се према том губеру.

Штета, није демагогија, што влада неће да нас послуша и уведи минималац за посланике. Тиме би и ми посланици и министри и председник Србије доказали да делимо судбину народа и да смо са њима када му је најтеже.

Али ако успемо да Србију добрим законима и паметном политиком извучемо из кризе, нека нам народ повећа плате и преко 1000 динара. За сада заслужујемо минималац.

Разговор водио С. Аксентијевић

ТРАЖИМ РЕПЛИКУ!

● Реплике Томислава Николића са прве седнице редовног заседања Народне скупштине Републике Србије одржане од 15. – 17. марта 1994. године

др Бранко Баљ: "... Заиста молим све присутне, упитајмо се где би десница одвела Француску, где би национализам одвео Немачку и где би крајњи облици радикализма одвели Србију?"

Томислав Николић: Много вам хвала што сте нас подсетили на је-

дно питање: а где је комунизам довео Србију?

Живота Цветковић: "... за разлику од нас социјалиста, који се залажемо за штедњу, рационализацију и примером делујемо, јер само 15% нас искористило је право да буду плаћени

а Српска радикална странка то право користи са преко 100%."

Томислав Николић: "На аутобуској станици у једном граду пише "Улазите у Глулсон сити". Како може једна посланичка група са више од 100% да користи своје право?..."

Милорад Вучелић: "... Ја разумем Тому Николића и агресивно иступање и добацивање, стално док траје расправа, јер нема већег изазова за људе без биографије и без резултата, када наиђу на људе са биографијом и са резултатима. Са тог становишта их разумем..."

Томислав Николић: "Ја заиста немам политичку биографију пре Српске радикалне странке и тиме се поносим, а моја радна биографија позната је Србији, а посебно је познато то што сам радио у Комуналном предузећу и сахрањивао здравије од вас. А узроци смрти (научиће вас мандатар шта да кажете) били су различити. Ја сам само поносан на то што има једна личност коју грађани Србије више мрзе од мене, то је директор РТВ Србије."

Милорад Вучелић: "Томина потреба са сахрањивањем очито је пренесена из његове основне делатности у Парламент. Међутим, нажалост, неуспешно. Те његове екскурзије, које стално покушава да овде унесе, коначно он је признао где је Вуку родно место, али морам да признам, можда је на гробљу сахрањивао здравије од неког овде, па и од мене, али заиста он, сходно својим више него скромним могућностима, није у стању овде да сахрани било кога."

Томислав Николић: "Знате, када смо ми у Српској радикалној странци размишљали ко ће бити шеф Посланичке групе, закључили смо да је за Милорада Вучелића довољно да ја будем председник Посланичке групе. Ако социјалисти нађу неког паметнијег и образованијег ми ћемо дати другог кандидата."

Милан Божић: "... ДЕПОС и Демократска странка, држим да су имале сличан став нашем, а знам и из разговора, су држале да се коалиција начелно може правити под условом да се било какав релевантни програм понуди предходно."

Госпође и господо, као што знате ми програм нисмо добили чак ни током излагања мандатара већ на крају..."

Томислав Николић: "Морам да укажем на једну нетачност која се овде чула. Мислио сам да само телевизија необјективно информисе јавност, а ево сада смо то чули и од једног посланика. Није тачно да су Српски покрет обнове и Демократска странка као услов за подршку Влади и улазак у ту Владу затражи-

ли да виде програм Владе. Ви сте тражили место председника а Демократска странка четири најважнија министарства. То се сасвим јасно видело на снимку када су ваши представници видно узбуђени и емоционално набијени излазили са сас-танка код председника Републике."

Слободан Гавриловић
"... Наш услов ниуком случају није четири министарства, нити је био број министарстава".

Томислав Николић: "Ја уваженим колегама препоручујем да прате средства информисања, а ако нису задовољни наступима својих пред-

Лажов са истомишљеницима

ставника на преговорима код председника Србије да покушају да они иду тамо. Велики вербализам који се од вас двојице овде чуо, није ме ни мало поколебао у ономе што сам видео и чуо из уста ваших представника."

СПО је тражио да добије место председника Скупштине, под тим условом прихватио је да уђе у Владу. Демократска странка је тражила четири основна министарства, и то сам видео у првој њиховој изјави када су изашли од председника Републике, у изјави коју су дали пред телевизијским камерама. Све остало што сте говорили је покушај да то преведете на садашње понашање, али са оним понашањем од пре месец дана нема везе."

Вук Драшковић: "... А у склопу тога СПО је желео да понесе одговорност за демократску атмосферу у Скупштини и нисмо били нарочито заинтересовани за министарске ресоре али јесмо били заинтересовани за програм и у том случају би та влада и без нас добила подршку."

Више нећу о овоме причати, јер ја не желим, ако је неко глув, да мене прави глувим..."

Томислав Николић: "Можда сам ја мало и оглувео од топовске пуцњаве у рату, али велики лажов који се зове Вук Драшковић и који напушта ову Скупштину да не би чуо шта ћу да му кажем (не знам да ли има смисла да говорим када је изашао)... господин Вук Драшковић је велики лажов, доказаћу му кад се врати у салу."

Радмило Калчевић: "... када се има у виду да ми посланици имамо свега 2.5 динара дневницу, од које не може да се руча, види се у којој ситуацији, када морамо по 5 или 6 динара

да платимо ручак. То управо говори да посланички посао није примамљив са становишта примања. Дакле, посланик сам финансира Скупштину да би могао да руча у њој. То јавност треба да чује."

Томислав Николић: "Стварно ће народ да се сажали над судбином посланика, колико лоше живимо и колике су нам мале плате. Ја сам примио 215 нових динара."

А то што ви господине Калчевићу као угледни адвокат имате велика примања, па вам је нека мала разлика само овде исплаћена, то је ваш проблем. Ја сам овде на плати и толико сам примио. Колико је то пута у односу на минималну цена рада? Више од 10 пута. Само сам то јуче рекао. Ако је неко примио мање... ја сам причао о својој плати, ја сам посланик."

Славољуб Филиповић: "... Према неким сазнањима, могуће је очекивати да би појединци у Хагу желели да разбију то јединство менталних и духовних близанаца у том смислу, чује се да Шешел већ нуди федерацију Силајичићу против Параве, а Бо-

бан федерацију са Арканом и Младићем против Изетбеговића. Охрабрује, међутим, сазнање да се томе енергично супротставља Шабан Муратовић, који инсистира на братству и јединству до даске. У противном, опет ће дићи вишеградску брану у ваздух.

Ето, то су само нека од размишљања из моје изборне јединице, на основу програма новог мандатара Владе. Дужан сам да ово саопштим. Ово је став из централног дела Србије и Шумадије."

Томислав Николић: "Срећа је што у централном делу Србије и Шумадији нема много оваквих психопата. Мислио сам да се господин Драшковић изјавом да је Србија од Неготина до Книна, ослободио оваквих лудака у својој странци."

Славољуб Филиповић: "Ја мислим да важим за изузетно коректног овде. Са свима вама сам добар. Али има она народна, ја ћу само њу рећи: Смеје се магарец зецу што има велике уши."

Томислав Николић: "Зло говедео је јуне."

Јован Белић: "... Да замолим мог пријатеља Тому, јер ми је направио белај у кући. Када сам отишао кући баба ми каже, па где су ти толике паре, онај човек изнесе да добија доста пара, а ти кући ниси донео ништа. Ако хоћеш да ме оправдаш..."

Томислав Николић: Мислио сам мало хоћу ли пријатељу на реплику, па мораћу.

Прво, ја верујем да ви имате белаја у кући због другог проблема са женом а мислим да је ваша плата нижа него наша због прихода од пољоривреде. Могуће да је то разлог.

Томислав Николић: "До децембарских избора прошле године нисам познавао Вука Драшковића, не лично. Читао сам његова дела и запазио да изузев, морам рећи блиставих излета у опис српске предратне средине, посебно прославе Божића, нисам запазио ништа иоле вредно у тим делима. Али, рачунао сам, проћи ће време, сваки комуниста кад запне да пише о Србима, мора са неколико дела бар да се исчисти. У Херцеговини, у коју сам пре два месеца ишао да обављам неке послове на ратишту (из клупа где седе ДЕПОС-ови посланици чуле су се гласне упадице: КОЈЕ; КОЈЕ!)... да видим колико има муслимана које би Вук брашно, рече ми један човек: један добар берберин, машиницом и бријачем, зачас би уништио ту издајничку политичку каријеру.

Ја сам јуче рекао да је господин Драшковић лажов. Сада кажем да је он историјски доказан лажов. Прошле године господин Драшковић је изјавио да је господин Шешел Хрват. САНУ, њен Историјски институт, научно је доказао да је др Војислав Шешел Србин. Ако неко научно докаже да неко није у праву, онај први је научно доказани лажов.

Идемо даље. За ових неколико месеци, колико сам имао прилике да ступим у контакте, у политичке разговоре са господином Драшковићем, слагао је 8 или 9 пута. Преговори су почели тако што је господин Драшковић рекао да је имао преговоре са Мађарима и да су они рекли: уколико кандидат за председника Скупштине буде из СПО, Мађари ће гласати за тог кандидата. Испоставило се после тога да Мађари никада нису обећали, него да су рекли господину Драшковићу: ако буде кандидат из СПС и из опозиције, било које опозиционе странке, уздржаће се од гласања. Пет дана смо убеђивали господина Драшковића да не треба да он буде председник Скупштине, да не сме он да се кандидује за председника Скупштине да је то бламажа за једног председника политичке странке. Он је на то рекао да је он правник, што ми уважавамо, али смо му исто тако рекли да је он познат као човек који много више воли епске песме него право. Чак је и писао неке епске песме а потписивао их као народне.

После тога, када смо први пут гласали о председнику Народне скупштине, господин Драшковић је мени рекао да не тражимо јавно гласање. Рекао је да не гласамо јавно него тајно, тако су замолили Мађари, да их не би неко оптужио што гласају за СПО.

Какви Мађари. Пал Шандор је махао цедуљама, није уопште убацивао цедуље у гласачку кутију. А онда велика грешка коју је учинио господин Драшковић, кад види да га више нико не воли осим, морам да признам припадника Српског покрета обнове, који су у стању све његове излете да отрпе, све да му опросте, који би ставили ферецу када би Дана ставила ферецу, којих има за 50 посланика увек. Онда је господин Драшковић рекао да Томислав Николић непрекидно у Скупштини Србије шири мржњу према Мађарима како ови не би (упадице из клупа)... бар радикале волим, немојте тако, како ови не би гласали за СПО. Чак је изјавио на студију Б, три пута, да сам ја на једном заједничком договору са Мађарима рекао Мађару: "Ако ти кажем да је уторак, а данас је уторак, ја ћу рећи да није уторак."

Па нека каже господин Драшковић када је то било а ту су и господи Мађари.

Ако буде кандидат из Српске радикалне странке, гласаћемо за социјалисте. Нека, нека чују ови са ким ће да праве владу народног јединства. Онда ми истакнемо кандидата Јоргованку Табаковић а Мађари не гласају за социјалисте. Никада нису то ни рекли господину Драшковићу.

Кад човек седне да пише може да пусти машти на вољу, још када има мало извитоперену машту, може да напише свашта и дозвољено му је да објави роман. У овој Скупштини, за овом говорницом изнесе се егзактне ствари. Ако нас има тројица на разговорима, бар двојица знају шта је тачно речено. Онај који не зна шта говори, он није ни важан, његово се и не пита. Идемо даље.

Председник: Господине Николићу, молим вас...

Томислав Николић: "Ја нисам био по ушима Вука Драшковића да вређа Српску радикалну странку.

Председник: Ја вас молим имали сте толико времена.

Томислав Николић: "А знате ли колико он има лажи?"

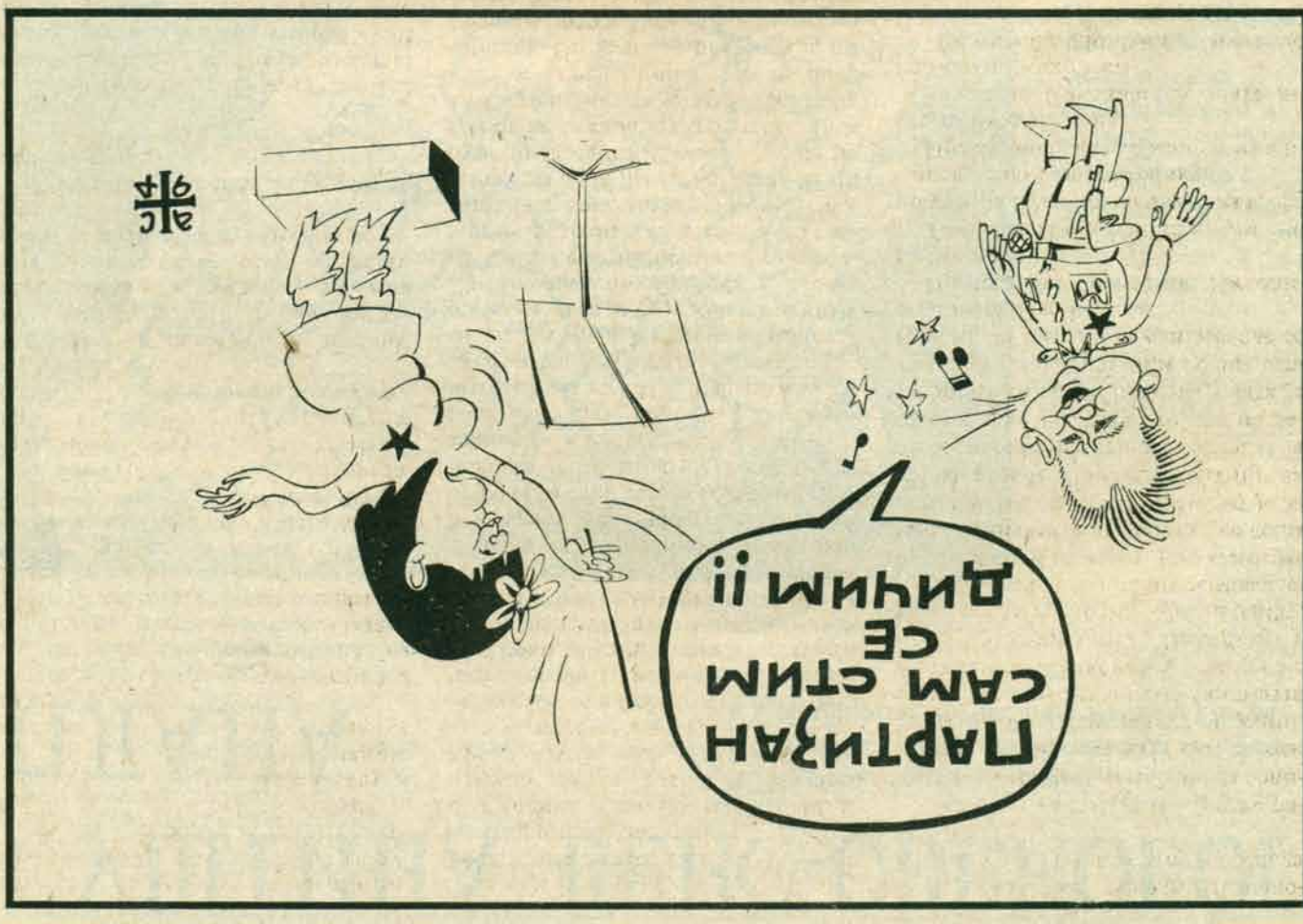
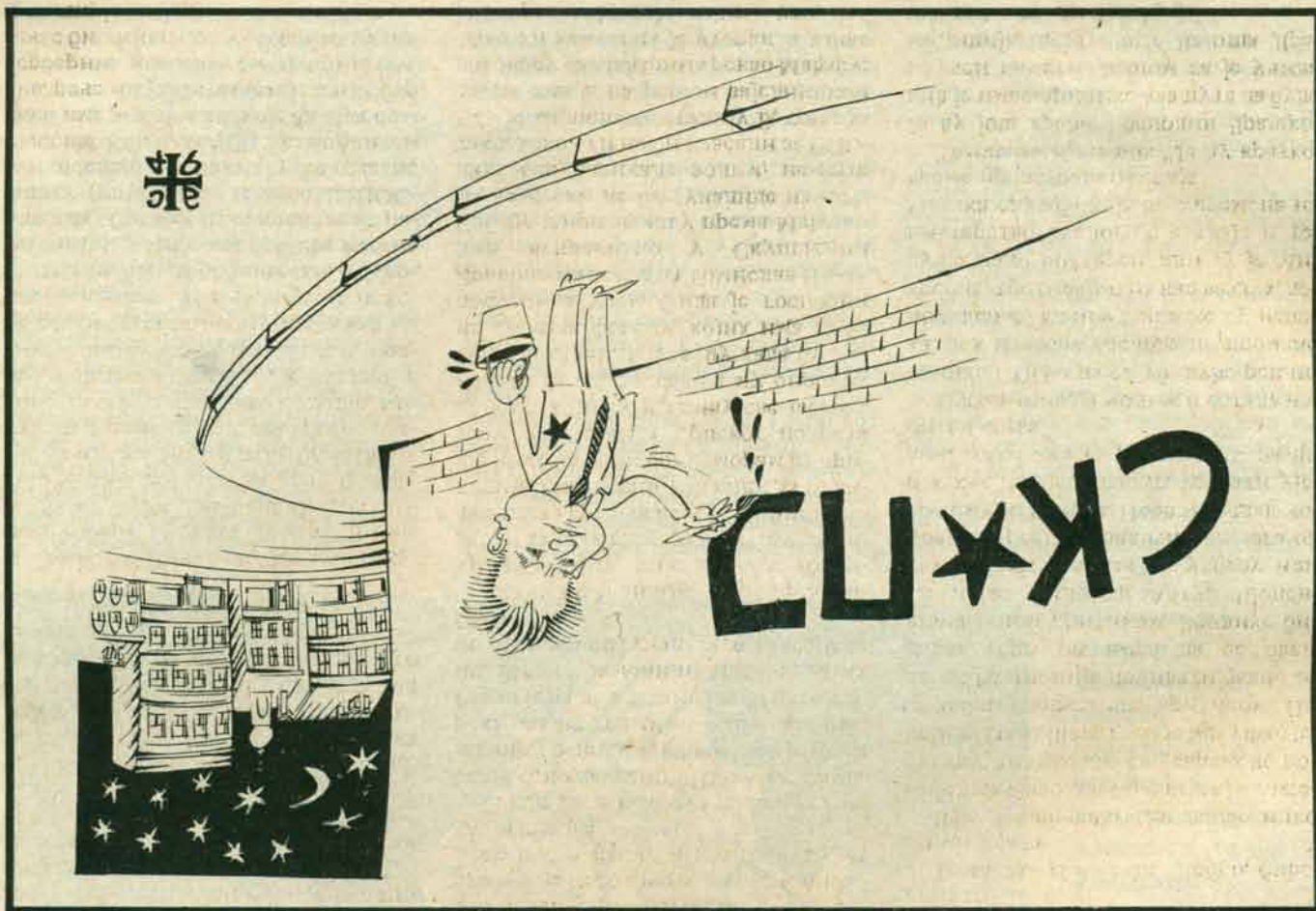
Председник: Молим вас, имаћемо још прилике да још говоримо у овој Скупштини. Молим вас, Том, прекините.

Томислав Николић: "Добро, бићемо ми још ту.

Вук Драшковић: "До данас нико није покушао да увреди моју литературу, толико као својевремено покојни Владо Шегрт кад је покушао да се бави књижевном критиком. Од данас ће мирније почивати, јавио се један гори од њега да се бави књижевном критиком. Реплике бити неће. Философ Артур Шопенхауер каже - човек на увреду или повреду реагује, зависно од тога од кога му је нанета. Неће ни један човек кад га уједе пас да узврати уједом, нити кад га ритне коњ, да он ритне коња.

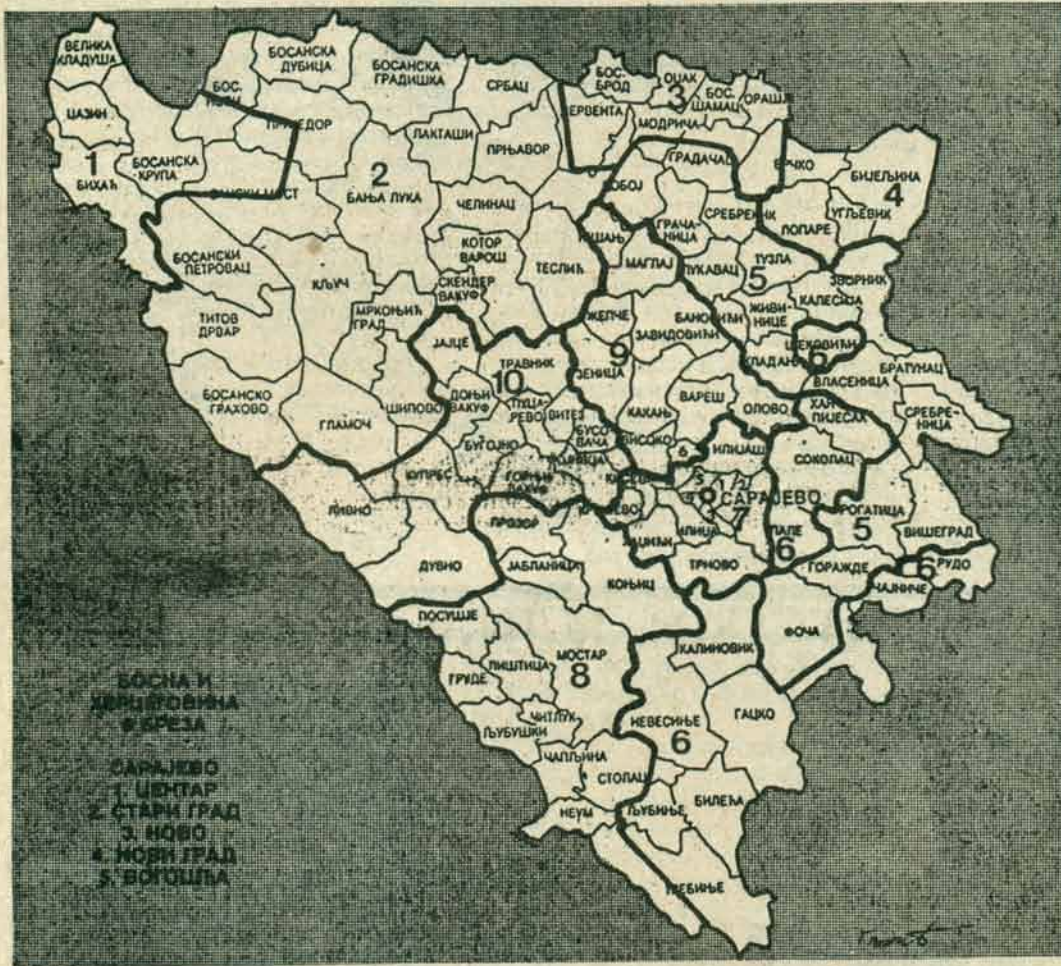
Према томе, ја молим и остале посланике СПО-а да се убудуће реплика, док извесна господа не промене понашање, клоне. Реплике су непотребне, третирајмо их као ваздух, додуше мало покварен, али ту је Министарство екологије а ту је и техничка служба која ће с времена на време проветравати салу.

Томислав Николић: "Ја ћу кратко. Ја ћу још краће. Господин Драшковић је имао прилике два пута да буде научен памети. Једном га је учили милиција, други пут Даница Драшковић а трећи пут ћу ја!

СУШТИНА ВЕНС-ОВЕНОВОГ ПЛАНА

- Неуспела подвала Запада
- "Мировни" план неприхватљив за Србе
- Социјалисти саучесници Венса и Овена

Мапа бивше Босне и Херцеговине у верзији "картографа" Венса и Овена провинције 2, 4, 6 и 7 су са српском већином, 8 и 3 са хрватском већином а 1, 5 и 9 са муслиманском већином. У провинцији 10 је мешано становништво хрватско и муслиманско.

Око фамозног Венс-Овеновог тзв. мировног плана поломљена су многа копла. Јавност је била подељена иако није знала његову суштину. Томе су допринели социјалисти и њихови маскирани трабанти из ДЕ-ПОС-а, Демократске странке и других хибридних странака које су прихватање Плана прогласили "мировном" опцијом и начином укидања санкција.

Патриоти окупљени око Српске радикалне странке (Демократска странка Србије се, такође, успротивила потписивању Плана) нашли су се на удару жестоких напада те новоформиране коалиције. Проглашавани су ратним хушкачима, профитерима, заговорницима етничких чишћења, убијања, разарања и свих осталих зала, које су биле на репертоару њихових пропагандиста.

Та халабука би трајала и данас да Драган Тодоровић, подпредседник Народне скупштине у прошлом сазиву, није на последњој седници, уочи распуштања Скупштине, обелоданио суштину Венс-Овеновог плана.

Цифре и чињенице документа који је припремио Рајко Дукић, експерт за економско-развојна питања Републике Српске, а које је у Скупштини Србије изнео подпредседник Тодоровић ушуткале су све присталице Венс-Овеновог плана и избили им из руке најјачи "адут" за бесомучно насртање на српске радикале.

После објављивања података, раскринкани социјалисти су одустали од хајке по том питању. Данас они више уопште не говоре о тој, по њих, неславној епизоди.

Интегрални текст "Суштине Венс-Овеновог плана"

1. Вредност укупне имовине Босне и Херцеговине процењена је на 31.4 милијарди долара. Од тога муслиманима припада 18.1 милијарди долара, Хрватима 7.2 милијарде долара а српским провинцијама 6.1 милијарда долара.

2. Територија БиХ издељена је на 109 општина.

а. Муслимани имају апсолутну већину у 37 општина, укупне површине 14.750 км², у којима живи 1.250.000 муслимана.

б. Хрвати имају апсолутну већину у 14 општина укупне површине 5.100 км².

в. Срби имају апсолутну већину у 32 општине, укупне површине 19.830 км², где живи 608.000 Срба.

г. У 26 општина нико нема апсолутну већину и на тој површини од 11.000 км² живи 2.000.000 становника. Иако је српски народ већински народ у више општина а у многима и власник већинског дела територија, Србима је припала само једна од свих 26 општина.

3. За разлику од Срба, Хрвати и муслимани добијају хомогене провинције. Хрвати имају и несметан излаз на море и везу са матичном државом.

а. Срба има у српским провинцијама 731.000 или 54%. У хрватским провинцијама остаје их 166.000 а у муслиманским 463.000. Ван српских провинција има их укупно 629.000 или 46%.

б. У тузланској муслиманској провинцији остаје 230.000 Срба, што је више него у две српске провинције: Невесиње и Бијељина.

в. Муслимана има у муслиманским провинцијама 1.544.000 или 81%. У српским провинцијама их има укупно 208.000 а у хрватским 153.000. Ван матичних провинција има их само 19%.

г. Хрвата има у хрватским провинцијама 538.000 или 71%. У српским провинцијама их има 82.000 а у муслиманским 137.000. Укупно

29% Хрвата живи ван хрватских провинција.

4. Сви рудници боксита, олова и цинка, гвожђа, соли, 90% угља, као и објекти прераде, припали су муслиманским и хрватским провинцијама.

а. Петрохемијски комплексе Босански брод, Модрича као и највећи дрвно-прерађивачки капацитети "Шипад", "Криваја" и "Маглић" и најквалитетније шумске области, такође, су ван српских провинција.

б. Електропривредни објекти, хидро и термо електране са инсталираном снагом 3.900 мегавата, подељени су: Србима 905 мегавата (24%), муслиманима 1765 мегавата (45%) и Хрватима 1230 мегавата (31%). Изражено у доларима то изгледа овако:

- Србима 1.650.000 долара
- муслиманима 3.220.000 долара
- Хрватима 2.225.000 долара

в. Од 920 км железничких пруга Србима је припало 160 км или 17%, муслиманима 500 км или 55% и Хрватима 260 км или 28%.

г. Од 1200 км међународних путних праваца Србима је припало само 200 км.

5. У муслиманско-хрватским провинцијама има четири пута више школских установа него у српским

(3 универзитета и 10 центара са високим и вишим школама).

6. Изван српских провинција остало је 3 од 5 седишта црквених епархија, 10 од 19 архијерејских намесништва и 150 од 300 цркава.

То је суштина Венс-Овеновог "мировног" плана који је међународна (хрватска и муслиманска) "интересна" заједница, преко дефетиста из Социјалистичке партије Србије, хтела на "мала врата" да прокријумчари у Републику Српску.

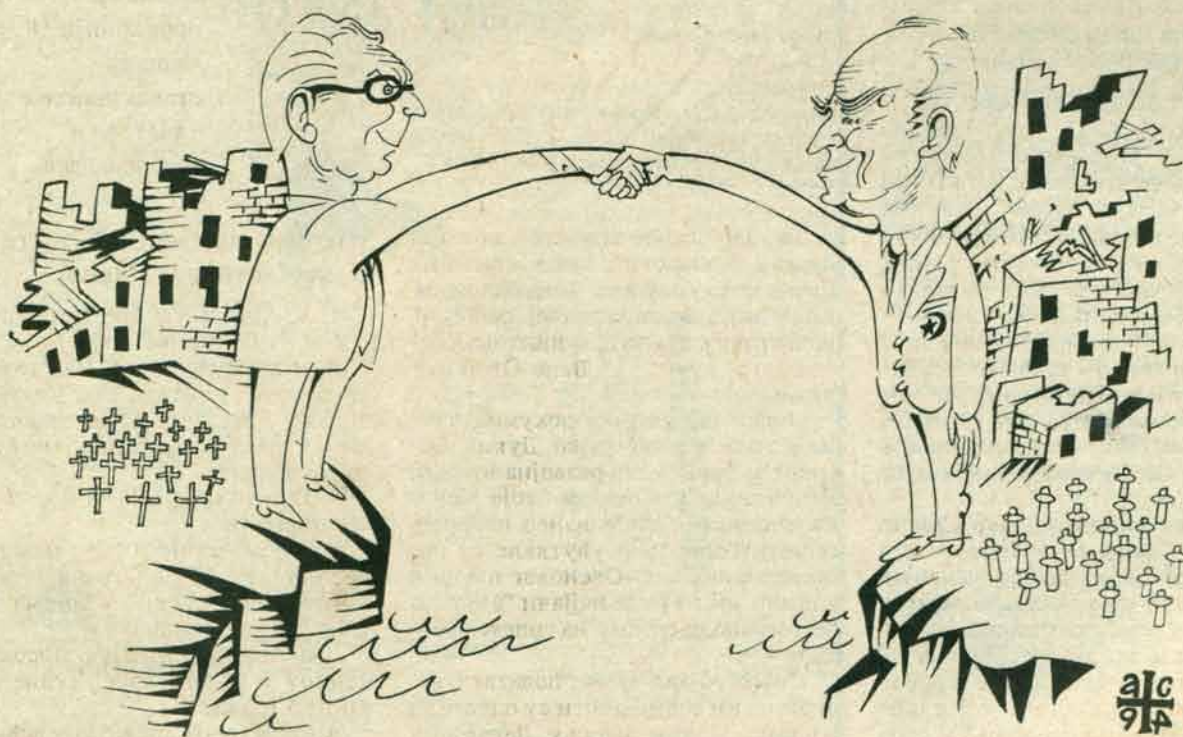
Пошто су га проучили и разумели народни посланици Републике Српске су га, на жалост овдашњих "мировораца" бацили у корпу за отпатке!

Као реакцију на "кочење мировног процеса", ненавикнут на противречење, сујетни и осветољубиви Милошевић је подигао карауле, граничне рампе и царинарнице на Дрини и, маниром Јозефа Броза, поделио Србе!

Све оне мостове које су поштедели муслимани "порушили" су социјалисти па се Дрина може прећи или празних руку или са потврдом социјалистичке мафије, коју треба добро платити!

С. Аксентијевић

МОСТ "БРАТСТВО - ЈЕДИНСТВО"

Злобници и са леве и са тзв. десне скупштинске стране проносе гласине о "заслузи" др Војислава Шешеља и Српске радикалне странке за изгласавање многих законских "намета на вилајет".

Лажно оптужујући вођу и странку српских радикала, леви то чине да би ублажили а тзв. десни да би прикрили своју кривицу пред народом.

Да су у лажи кратке ноге потврђују ове дуге руке испружене у сали за седнице Народне скупштине.

На фотографији се у првом плану, између левих и тзв. десних "народних претставника", као између чекића и наковња, види др Шешељ, очигледно незадовољан исходом гласања.

Истоветни приказ понављан је и много пута касније.

Леви и тзв. десни усагласили су ставове и интересе још у претпрошлом скупштинском сазиву а у овом су их крунисали отвореном сарадњом.

Што се тиче др Шешеља он је остао на курсу истине, правде, родољубља и антикомунизма који је још у Сарајево одредио!

С. А.

НОВИ АУТОР

Извод из говора народног посланика Зорана Суботића одржаног на првој седници првог редовног заседања Народне скупштине од 15 – 17. марта 1994. године

А што се самог премијера тиче, иако нерадо говорим о персоналним решењима странке на власти, желим да вас са неколико напомена упозорим на личност тог премијера, јер сам се потрудио да сазнам и нешто друго из његове биографије и да потврдим наводе онога што је говорио господин Вучелић, да је важна биографија сваког, а посебно мандатара, онога који би требао да нас води у следеће четири године.

Пре тога желим да кажем и то да сам ја као грађанин подразумевао да премијер мора да поседује завидне радне, стручне и интелектуалне, а пре свега моралне квалитете (ово моралне подвлачим, пошто се за мандатара садашње владе не би могло рећи да је високих моралних квалитета, по основу схватања српске традиције и кумства). Напротив, кренућемо редом.

О томе ко је мандатар и будући премијер, пошто се из предлога не може видети, а мислим да је то за јавност Србије и те како интересантно, ево неколико детаља из његове биографије.

Рођен 27. 7. (да сада не понављам) у Книну, родитељи, браћа и ближи рођаци активно учествовали у НОБ-у, члан СКЈ од 1956. године, од 1973. године у "Прогресу". Од ране младости извршавао је разне функције у друштвено-политичким организацијама, посебно у СКЈ, између осталог секретар творничког комитета у Книну, члан Општинског комитета у Книну, члан Међуопштинске конференције СКЈ за Далмацију, заступник у Привредном већу Сабора СР Хрватске и друго. Све из аутобиографије приликом конкурса за директора Прогреса.

Пре него што изнесем неке детаље везане за рад мандатара у "Прогресу" постављам једно логично питање – да ли је пре постављања за мандатара испитано пословање "Прогреса"? Бојим се да није, а лично мислим да би то било неопходно пре изјашњавања о мандатару. Моја сазнања указују на то да је господин Марјановић, зашта постоји доказ, водио лошу кадровску политику и починио низ злоупотреба, а ради личне користи. Навешћу за то неколико примера.

Представништво "Прогреса" у Њујорку, које је пословало под називом "Интерпрогрес", пререгистровано је на приватну фирму под истим називом, власништво Мирка Марјановића, а све трошкове промене власништва платио је "Прогрес".

Мислите ли да је нормално да магационер у Прогресовом представништву у Франкфурту, господин Шмиц има плату 16.000 немачких марака, док је у исто време директорова плата у представништву 4.700 марака. То је проблем наш који ми морамо да знамо, кога предлажемо за мандатара.

Како објаснити ангажовање секретарице господина Марјановића, Андријане Јанковић, у представништву ВИ Ниш у Паризу и да ли је могуће да овај гигант заиста нема стручног кадра, пошто је ангажовао особу са гимназијом, или је по среди нешто друго.

Било би исто тако интересантно да знамо какво је здравствено стање будућег премијера, пошто је као директор "Прогреса" путовао искључиво конкорд авионима због болести, и то најчешће на релацији Париз-Њујорк-Париз, због тога што конкорд ту релацију пређе за три сата и 15 минута иако му у исто време није сметало да по Русији путује и знатно дуже од тога.

А кад је о здравственом стању реч, интересантна је и набавка лека од 50.000 немачких марака у Швајцарској за господина Марјановића, о чему такође постоје и новински и сваки други доказ (писмени) можете да видите из новинских чланака из "Политике" из тог времена, где јасно пише "милијарда за директоров лек".

Да ли је испитана оправданост свих анонимних пријава које су радници "Прогреса" писали разним државним и партијским руководиоцима Србије, а најчешће Радошу Смиљковићу, бившем високом партијском функционеру? Да ли су испитана честа путовања господина Марјановића у Нигерију ради продаје Томос мотора, иако ни један мотор није продат и који су ефекти путовања?

Посебно би било интересантно испитати везе и пословање "Прогреса" са Агрокомерцом из Велике Кладуше, пре избијања афере "Агрокомерц" и сумњиве послове везане за то, који су вођени са Сенадом Арсланагићем, директором "Прогреса" у Сарајеву, а касније "Интерпрогреса" у Цириху и који је "Прогрес" увукао у сумњиве послове са Швајцарском фирмом "Тусон" а да се претходно није тражило мишљење Привредне коморе Југославије, иако је то била обавеза.

Напомињем да је "Прогрес" у тим пословима претрпео штету па би било интересантно испитати да ли је

било појединачне користи оних који су те послове склапали.

Посебно је важно истаћи да је господин Марјановић готово читав рад "Прогреса" усмерио на подржавање ЛМК Зеница, почев од кредитирања, набавке репроматеријала, сировина, производње и продаје њихове робе, до плаћања разлика између њихових цена и нижих светских цена. ЛМК је готово преузео контролу над "Прогресом" у том периоду, док је у исто време забрањено да "Прогрес" послује са Комбиноматом у Смедереву.

Да ли све ово ради због емотивне везе са ЛМК, пошто је његова прва фирма "Трип" из Книна била у саставу ЛМК Зеница, или је по среди нешто друго. Овако везивање и подршка је кумовала великом одливању дохотка српских фирми коопераната "Прогреса". Наравно да је сада тешко утврдити колика је претрпљена штета због новонастале ситуације везане за рат који се води на простору бивше Босне и Херцеговине, али се говори да је ЛМК Зеница остала дужна преко 10 милиона долара "Прогресу".

Због чега оволики пословни ризик и улагање у ЛМК пред сам рат, да ли због блискости будућег премијера са Бранком Микулићем, који је у то време био на одговорним политичким функцијама у БиХ, као и блискости са директором ЛМК, Колендом.

Све ово наводим на основу расправа које су вођене у "Прогресу" и на основу новинских чланака везаних за то. Господе, ви сте сведочи најновије афере која се води око председника Клинтонa у Америци, која се популарно зове "Вајт вотер", а неки је зову чак и "Клинтон гејт", подсећајући на ону аферу везану за господина Никсона "Вотергејт" када је Никсон морао да поднесе оставку.

Све ово говорим како бисмо добро размислили пре изјашњавања о премијеру, као и то да пружимо могућност председнику Републике да још једном размисли о мандатару, после провере пословања "Прогреса" како не бисмо настављали лошу праксу наслеђу из периода једнопартијског система.

Ако смо одговорни људи, а мислим да јесмо, било би добро да се овај предлог повуче и да расправу наставимо после додатних консултација и утврђивања чињеница, како не бисмо овај одговоран посао радили на неодговоран и погрешан начин. Хвала.

ОД НИШТА БИЋЕ НИШТА

(Шекспир)

Влада изборних победника, Влада експерата, Влада народног јединства. Све различите. Потоње боље и звучније од претходних. А нама све исто, или још горе.

Изабрана је нова српска Влада. Кажу, другачија од старе, ваљда због назива који су јој дали, или можда због повратка Савеза комуниста на политичку сцену кроз велика и широка отворена врата актуелне социјалистичке власти. Све друго, остало је непромењено.

"Народно јединство" – функција која никако није могла постати политичка реалност, флоскула смишљена и договорена у кабинету председника републике чија би медијска предозираност требало да утиче на свест (и подсвест) оних који су се дрзнули да скрену са утабаних стаза идеолошког (комунистичког) јединства. Они који су рачунала на такав ефеката, ипак су зака-

снили. Због тога се, посебно последњих дана појачавају притисци и понављају претње на рачун оних који су се супротставили овој идеји, пре свих према Српској радикалној странци.

Но, вратимо се на оно што се догађало у републичком парламенту. Влада је изабрана после тродневног заседања, у којој су посланици у зависности од припадности политичким странкама износили мишљење о експозицији сада већ премијера, господина Мирка Марјановића, као и предложеним персонаним решењима. Најоштрији конструктивни критичари изнетог програма као и састава владе били су посланици Српске радикалне странке. Мандатару је указивано на многе неправилности и нелогичности при образовању кабинета, као и многе пропусе које садржи сам експозе. Чуле су се, такође, оптужбе на рачун самог Марјанови-

ћа (венчање са кумом, криминалне радње везане за делатност Прогреса итд.), које су у потпуности нарушиле лик "морално политички подобног" за обављање такве функције. Сам премијер, у свом завршном излагању није ни покушао да оповргне наводе таквих оптужби. Зна човек да се истина не може сакрити.

Поред свега председнику владе се мора одати признање за најжешћу критику рада претходне владе у којој је он изразио апсолутну сагласност са свим оним што су својевремено истицали и говорили српски радикали.

Додуше, поставља се питање зашто је нова влада инсистирала на оснажењу незаконитих и противуставних уредби Владе Николе Шаиновића? На крају, чији су то представници ушли у Владу? Кога они стварно репрезентују? Зашто је у Владу ушло толико искомпромито-

БУРЛАЦИ

ваних људи из претходног система? Одкуд толики број чланова СКПЈ у Влади? Зар госпођа Марковић заиста има толики утицај на врх СПС-а? Много питања. Покушајмо само на нека да одговоримо. Јасно је да неке странке, као Бинђићева, (ни)су, испуниле своја предизборна обећања. Политичким смицалицама за наивне и лаковерне којима се често служила Демократска странка, дошао је крај. Немогуће је учешће двојице челника те странке у кабинету премијера Марјановића правдати тобожњим нејединством и несагласношћу са председником и осталим члановима странке. Уосталом, изузев двојице припадника Мићуновићеве струје нико од посланика ДС-е није гласао против избора ове и овакве Владе. Доследно, нема шта. Улазак Нове демократије у Социјалистичку владу озбиљније политичке аналитичаре свакако није изненадио али толика политичка наивност (да ли само наивност?) господина Вука Драшковића и осталих из руководства ДЕПОС-а постаје већ симптоматична.

Међутим, очигледно је да је навећи утицај на формирање "Владе народног (не) јединства" имала лидер СКПЈ-у и супруга председника Републике, госпођа Мирјана Марковић. Неколицина њених министара представља само успелу најаву још значајнијег и свестранијег учешћа комуниста у вршењу власти. Без обзира што у народу немају никакво упориште, због своје идеолошке истоветности са владајућом олигархијом у Србији, постају све опаснији, те ће се Српска радикална странка свим дозвољеним политичким средствима борити против јачања њиховог утицаја.

О стручним квалитетима већ виђених министара, Радића, Јокића, Вица идр., не треба посебно говорити, а време ће најбоље показати да и ови нови нису ништа бољи. Ово је написано без икакве злурадости и жеље да се чланови Владе прикажу у најгорем светлу, али је просто немогуће очекивати издвајање углачаних карика и зарђалог ланца социјалистичке номенклатуре.

Поврх свега, идеја стварања Владе народног јединства претворена је у

њену супротност. Добра замисао чију је политичку исправност у практичној примени најбоље доказао Никола Пашић почетком XX века, ових дана добија своје друго лице у виду шарене лаже и маркетиншког тика владајуће партије. Енормна медијска експлоатисаност "Владе народног јединства" ће, готово је сигурно, довести до потпуне компромитације такве институције у демократији и гашења сличних иницијатива у будућност. Уосталом, Марјановић је највеће примедбе имао управо на систем и начин информисања. Његовим избором, међутим, ништа се није променило.

Још нешто. Циљ сваке државе требало би да буде модерна и јефтина управа. Како онда објаснити тако гломазан државни апарат? Може ли Влади која има тридесетак министара, хиљаде демотивисаних и инертних службеника, ефикасност бити основни критеријум и циљ деловања.

После свега изреченог, ни оних 128 за Владу не изгледају тако убедљиво.
А. Вучић

ТИМСКЕ МУЋКЕ "КОМЕТ-ТИМА"

● Чувари подвалили Ваљевцима ● Реприза приче о кози и купусу

Под насловом МАЛО ЧУВАЛИ ВИШЕ КРАЛИЈ, "Политика" је 11. марта објавила вест да је истражни судија Округног суда у Ваљеву одредио притвор за седморицу радника д.д. "Комет-тима" који су обезбеђивали објекте пољопривредно-храмбеног предузећа "Србијанка".

Ухапшени су Миодраг Симеуновић, Велимир Маринковић, Миодраг Ралетић, Слободан Јевтић, Ненад Бебић, Рашко Јанковић и Драган Лукић који су за кратко време "чувања" магацина "Србијанке" украли неколико хиљада кокошијих јаја, велике количине шећера и сточне хране, ХДЗ опрему и другу робу.

Ни мало необична вест за данашње прилике која би прошла незапажено, да нису у питању радници београдског д.д. "Комет-тима". "Политика" је пропустила да својим читаоцима објасни о каквом се деоничарском друштву и тиму ради.

Деоничарско друштво "Комет-тим" је радна организација КОЈУ ЈЕ ОСНОВАО Савез комуниста – покрет за Југославију и чија је пријављена делатност обезбеђивање имовине и лица. Запослени у тој фирми су до зуба наоружани криминалци који настављају светле лоповске традиције свог оснивача. Поред кратког наоружања, опремљени су аутоматским пушкама, милицијским уни-

формама и возилима. Ако за то имају правно ваљане дозволе надлежних органа, поставља се питање на основу чега су оне издате.

Обезбеђивање имовине и лица (д.д. "Комет-тим" обезбеђује и зграду Главног одбора Социјалистичке партије Србије) је параван за друге активности које често спадају у "нерешене" полицијске случајеве и оне сврстане под класично "истрага је у току".

Тимови д.д. "Комет-тима" били су активни и на ратишту. Многа убиства и нестанци српских патриота, идеолошки супротстављених Савезу комуниста – покрету за Југославију су њихов "минули рад". Под именом ратног плена са ратишта су извукли и велике количине разне робе која је завршила у сефовима и оставама претпостављених "деоничара".

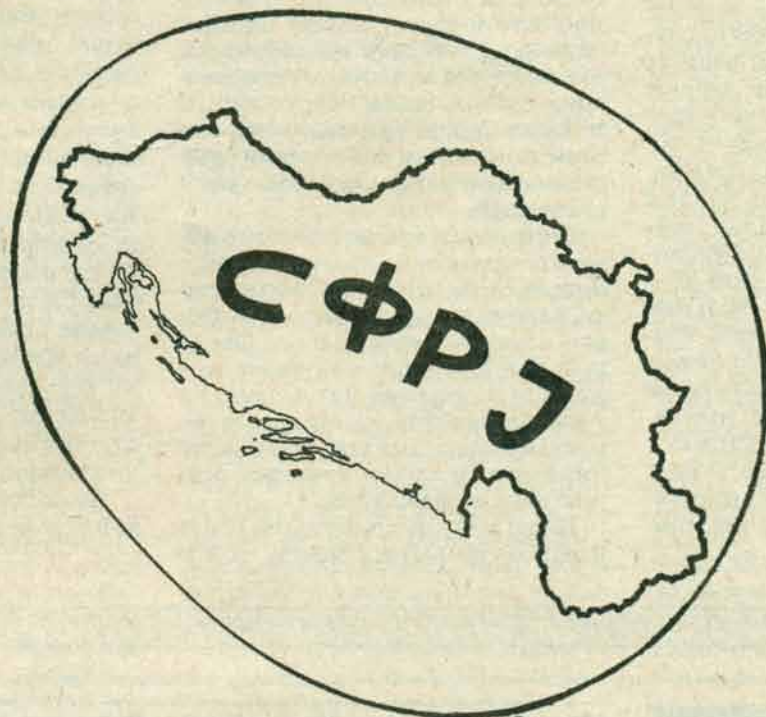
Све то д.д. "Комет-тим" је урадио легално па нас, због тога, чуди лишавање слободе ваљевске екipe.

Судећи по досадашњој пракси, вероватно ће ухапшени чувари, после интервенције "одозго", бити ускоро ослобођени и пребачени на "нову" дужност.

Козама ће опет бити поверено чување купуса!

С. Аксентијевић

ШТА ЈЕ БАБИ МИЛО ТО ЈОЈ СЕ И СНИЛО

... Ово
... за редо
... истража
... је економска
... и
... јачина, а ...
... дошле п
... објавио у рубрици
... да је он у јавности ви
... доживљава као гост-храб
... мудрости и пошта
... итд. за ...

"Њихово место је историја одредила и оценила. Били су потребни у времену у коме су се јавили. Њихово историјско и вредносно активирање, увођење у садашње време, не чини их корисним, а чини смешним оне који их враћају" – каже у свом Дневнику госпођа Мирјана Марковић-Милошевић.

Ако сте помислили да се овде ради о Марксу, Лењину и Брозу – преварили сте се. Госпођа ЗМ говори о мануфактури, Доситеју Обрадовићу и Претковском циклусу.

Можда је у праву: Кома данас још треба пети век пре Христа, петнаести или деветнаести век?! Они су се појавили у свом времену јер су онда били потребни (није смео да недостаје ни један век), а активирање Перикла, ренесансе или српских устанака не само да је некорисно већ чини смешним оне који их се сећају. Или?

"Једног неупућеног Муслимана упитали су ко су то муџахедини, а он је одговорио – то су муслимански четници. Ја не могу да кажем тако јер муџахедин мора да буде борац само за оно што је добро и истинито, за правду и морал" – каже у интервјуу "Дуги" београдски муфтија Хамдија Јусуфспахић.

Ако сте мислили да је Вук Бранковић био издајник – грдно сте се преварили. Данас, на крају двадесетог века, када канцило губи борбу против компјутера (како сматра госпођа ЗМ), а чекић против кишобрана (аналогија, ништа више) данас влада друкчије мишљење. Просто речено, Вук Бранковић је био опозиција постојећем режиму и – ништа више.

Чујмо господина Г. Перчевића шта о таквима мисли:

"Ја никада нисам сматрао да неко друкчије мисли спада у издајнике, ако сте то мислили. Они су једноставно сматрали да не можемо сами против целог света и целу ситуацију су покушали да искористе за долазак неких преживелих опција, на пример-монархије".

(Интересантно је да г. Перчевић сматра да је монархија п р е ж и в е л а, иако многи тврде да је – м р т в а).

На опаску новинара да је на другој страни био "импозантни скуп интелектуалаца", г. Горан Перчевић одговара:

"Нису они били на другој страни, већ су једноставно проценили да нећемо успети, и уплашили су се".

Баш као и Вук Бранковић.

Иначе, они који нису на другој страни, мора да су на н а ш о ј страни. Дакле, опет се радило о неким "мангу-

пима из наших редова". О неким уплашеним мангупима из наших редова.

"Прво – не признајем Републику Српску, и немојте, молим вас, то предамном да поминете. Признајем само БиХ, јединствену земљу и православних и католика и муслимана. Никакве посебне републике. Не. Мислим да ће вас то лошим путем одвести." – каже београдски муфтија г. Х. Јусуфспахић у једном интервјуу.

Кога то н а с?

Зар он није Југословен, као што то у интервјуу упорно тврди?

Баладирова влада је крајем фебруара усвојила предлог закона према коме је обавезна употреба француског језика на конференцијама, на телевизији, у пропагандним активностима и склапању пословних уговора. За оне који овај закон крше предвиђене су чак и затворске казне, а за оне који не могу да се сете ко је г. Баладир подсећамо да је он председник француске владе. Сасвим забравне подсећамо још и на то да је Франуска "наш традиционални пријатељ" из времена у коме у њој још није живело толико наших афроазијских несврстаних пријатеља колико их је данас тамо.

Француски министар за културу Жак Тубо изјавио је "Монду" да "англосаксонске земље не уживају пасивну у предностима енглеског језика... већ улажу значајне напоре да освоје нове територије за свој језик".

Нама Србима и "Југословенима српског порекла" (по Милану Панићу) који чекамо да се и наш језик чује тамо у белом свету, на сним тим силним конференцијама, не преостаје ништа друго но да се стрпимо док нам се на екранима не појави Алија Изетбеговић.

Једино он говори српски!

И није чудо да га цео свет разуме.

"Свет познаје Босну сада, и зна за босанско-херцеговачке Муслимане. Зна да су хероји, јер су издржали напад много наоружанијих, много јачих агресора" – каже у "Дуги" београдски муфтија Хамдија Јусуфспахић.

Ко су агресори – прећутао је. Ко ме за љубав?

"Свака част Светом Сави и његовом доприносу српској писмености, али мој син вози аутомобил 250 километара на сат, јавља ми преко пејџера да ме воли, тушира се четири пута дневно, чуди се часовнику са

арапским бројевима и тек је пре две године научио да се њим служи..." – каже у свом Дневнику госпођа Мирјана Марковић Милошевић.

Свака част Јосипу Брозу и његовом доприносу бројном стању Срба, али ја не знам куда би то мој син путовао 6.000 километара дневно и зашто би се туширао 1460 пута годишње. Пејџер немам, чак сам и без телефона остао, а ако ћемо руку на срце – ни сина немам. Ко зна шта би ми шапутао на уво (да га нико не чује). Једно ипак знам: од ране младости би суверено владао не само са том већ и календаром.

Задубљена у свој "Дневник" (који нас све више подсећа на Нострадомуса), г-ђа Мирјана Марковић није ни приметила да јој је – по свој прилици – обијена вешерница!

Наиме, наш напрасни земљак, иначе познати "сасвим обични бизнисмен" (послован човек, трговац, дућанија) господин Ђовани ди Стефано пријављен је – како сазнајемо из индискретне штампе – ни мање ни више него у Толстојевој 31. Срећом, многи од нас немају вешерницу (а како ли стан). Кажем срећом, јер господин ди Стефано тврди:

– Могао бих да се уселим у било чију кућу када бих то хтео.

Стара добра времена! Изгледа да је рат ипак при крају.

"... и тврдим да Социјалистичка партија није била за распад Југославије, јер је, уосталом, у Југославији српски народ решио своје национално питање" – изјављује г. Горан Перчевић (иначе ниукаквом сродству са г. Перком, београдским надбискупом) у интервјуу "Дуги".

Ако овако нешто тврди један националиста Перчевићевог калибра, толико преокупиран решавањем српског националног питања, можемо бар у једно бити сигурни: добро ће се порадити на реконструкцији Југославије!

Козарачко коло на Јелачића плацу (тргу)!

Баш дивно. И дирљиво!

Ако је веровати господину Перчевићу, између комуниста из 1941. и социјалиста из 1991. године ипак постоје велике разлике:

"Сматрали смо да је неморално да се усред борбе тамо појављујемо као странка. Људи се боре, гину, а ми да агитијемо учлањивање у странку?!

Е, да је комунистима била памет социјалиста... Уместо што је обрнуто.

А и оно ми се допало: "Долази време за левицу-социјална правда, борба против профитерства, незапослености..."

"Ми долазимо!"

ГРАЂАНСКА ДОСЛЕДНОСТ

"Овај рат се води на хрватском територију и неизбежно је осјећање да Хрватска у таквој ситуацији води обранбени рат".

Весна Пешић у "Вјеснику" од 11. студеног 1991.

"Дакле, није ријеч о идеологији уопће, нити то треба проматрати као идеолошко питање, него је ријеч о томе да Хрватска не може повезати свој териториј"

"А друго, када је ријеч управо о Книну, ја знам да су Книњани живјели од жељезнице. Дакле, није ријеч само о томе коме припада неки териториј национално, него ствари треба проматрати и функционално, а Хрватска сада не може повезати Загреб са Далмацијом и, наравно, никако не може пристати на такво стање".

Весна Пешић недавно у "Недељној Далмацији", пренео "Аргумент" од 11. III 1994

Дирљиво је што г. Пешић зна од чега су Книњани живели. Зна ли она, међутим од чега Книњани данас умиру?

А што се тиче онога да се Хрватска не може повезати са Далмацијом, има и (просторно) много већих проблема: Ни Србија се не може повезати са Скандинавијом. За разлику од Хрватске, ми се са том чињеницом миримо. Помириће се и они.

П. Димовић

УЈКА САМ

ЗВЕЗДАНЕ ГОДИНЕ ЗВЈЕЗДАНЕ ЗУБОВИЋ

У време владавине Анте Марковића и стварање ЈУТЕЛ-а ("Југословенске телевизије") једна шармантна дама – Силвија Лукс, дошла је, наравно по кључу, из загребачке телевизије да у Београду буде главни уредник програма који ће преко малих екрана успављивати Србе бајкама о "Југословенству" док они из "Лијепе наше" не остваре свој вековни сан о стварању НДХ (Независне државе Хрватске) са границама на реци Дрини и ушћу Саве и Дунав. Међутим, политичка олуја ношена ветровима рата са Запада, однела је са политичке сцене у Београду и Анту Марковића и Силвију Лукс, тада госпођицу а сада већ уважену супругу Хрватског амбасадора у једној истакнутој исламској фундаменталистичкој земљи која обилато помаже Алију Изетбеговића. Крајем прошле године госпођа амбасадорка је у загребачком "Глобусу" објавила серију чланака о доприносу ЈУТЕЛ-а и њеном личном учешћу у разбијању Југославије и стварању НДХ. Претензије тих написа биле су вишеструке, слојевите и изнад свега надобудне и славољубљиве. Између осталог уважена дама је за своју надувану активност, очекивала ни мање ни више, него највеће државно одликовање од Фрање Туђмана. Можда га је и добила па га сада у амбасадорској резиденцији показује гостима уз ђаскање о лошим Србима који су "варвари" због чега је неопходно јединство исламског "Цихада" и ватиканског "светог рата" које је против Срба недавно прокламовао и поглавар римокатоличке цркве.

Ова епизода из наше недавне политичке прошлости не би била вредна промена да није индикативна и за актуелне српскохрватске односе, који између осталог обухватају и широк спектар благо речено, српске наивности и латинске "луцидности". У ту сферу може се лоцирати и случај из наслова ове теме и одмах поставити питање. Да ли би једна Српкиња истих квалитета као и г-ђа Звездана Зубовић могла легално из Загреба да руководи систематским иселавањем Хрвата из Србије? Да се неким чудом у ова

- Звездана Зубовић узела на зуб српску имовину
- Хрватски домољуби: Данке Звездана!
- Дезертери и профитери у служби "мајке Терезе"
- Кроз рупе у закону пролазе девизе

Хрватска веза – Пословни партнер госпође Зубовић

смутна ратна времена тако нешто макар и као случај догодило, сви актери савремене политичке сцене у НДХ и душебрижници са Запада скочили би на ноге од Параге и Сабора преко Туђмана и Мазовјецког до Бутроса Галија. Но, изгледа да је у Београду све могуће па и то да једна ортодоксна "кључевима" титоизма усталичена претставница "Лијепе наше" из центра Београда легално у бесцење распродаје имовину Срба од Конавља и Дубровника преко средњедалматинских и кварнер-

ских острва, Сплита, Ријеке, Пуле до Загреба и градова у Славонији под Туђмановом влашћу. Ако је г-ђа Силвија Лукс у ЈУТЕЛ-у заслужила барем минимално признање за "Лијепу нашу", онда у односу на њу г-ђи Звездани Зубовић режим Фрање Туђмана треба да подигне већи споменик него Геншеру, јер за темељно и неповратно етничко чишћење Срба из Хрватске даје већи допринос него сви хрватски министри заједно.

Ко је г-ђа Звездана Зубовић?

Уважена дама је већ у поодмаклим годинама са завршеним радним веком у Београду, где је дипломирала на Правном факултету а затим уз помоћ мужа Милутина лансирана одмах у савезне органе да тамо захваљујући "кључевима" оствари продор до Савезног суда. У време владавине Анте Марковића она је његов правни саветник за проблеме српско-хрватских односа који су се умножавали као гљиве после кише и на плану правосудја формално затрпали Савезни суд. Парализи тог савезног органа у то време у великој мери, допринела је г-ђа Звездана Зубовић.

Кад је њаво однео шалу у време ценкања око инаугурације Месића за шефа државе, Анте Марковић г-ђи Звездани Зубовић отвара адвокатску канцеларију, верујући да ће се Југославија растурилити мирним путем, па ће њено заступање хрватских интереса као "независног" адвоката максимално доћи до изражаја утолико више јер је била у самом врху југословенске судске праксе. Међутим, догађаји су текли знатно другачије од жеља и планова А. Марковића и З. Зубовић. Данас су њих обоје "пословни" људи-Анте са седиштем у Бечу, а Звездана у Београду. Имиц "пословности" А. Марковића је за нас ирелевантан, али "имиц пословности" уважене г-ђе Зубовић је и те како интересантан јер задира у срж трагедије оних Срба, који су бежећи главом без обзира из "Лијепе наше", дошли у Србију остављајући сву своју имовину. Али ето ту је "мајка Тереза"

која ће им омогућити да спасавају што се спасити може. Уз благонаклоност и свесрдну подршку хрватских власти и католичке цркве етничко чишћење Срба и затирање њихових трагова у "Лијепој нашој" услугама г-ђе Зубовић је темељито.

Главни седиште г-ђе Зубовић је наравно у Загребу. Тамо је од своје "зараде" у протекле три године купила стан и у њему отворила агенцију. Улогу агенције имају и адвокатске канцеларије њених сарадника у Дубровнику, Сплиту, Риједи, Пули и Минхену. У Београду адвокатска канцеларија регистрована на њено име је у улици Јована Рајића 5. Тамо г-ђу Зубовић не можете наћи ни по коју цену и ни под каквим условима. То аутору ових редова није пошло за руком пуних пет месеци, иако је долазио сваки трећи дан некад пре, а некад после подне.

Канцеларија је увек пуна клијентата, најављених и ненајављених са препоруком или без ње, што зависи од активности и домишљатости Звјезданиних "дилера", који проналазе унесрећене Србе и за тачно утврђени проценат доводе их или шаљу код "мајке Терезе".

Посао обављају две екипе које сачињавају по два адвоката и једна секретарица (дактилографкиња). Једна екипа ради пре а друга после подне. Наравно ту је телефакс, ксерокс и друга модерна опрема, сепаре за ексклузивне странке и густа гвоздена решетка на прозору и вратима за "недај боже". Чекајући на ред да добијем информацију о проблему који ме је мучио, наслушао сам се горких исповести људи који дефиљују кроз адвокатску канцеларију. Међутим, пословично хладни адвокати брзо сублимишу проблем и своде га на практичан терен. Потребно је, кажу они клијенту, да на-

Крајински ентеријер

пишете и потпишете генерално пуномоћје З. Зубовић, да може у ваше име и за ваш рачун обавиати све правне радње, а затим следе подаци о имовини која се продаје. Тарифа је 10% од продајне цене за услуге г-ђе Зубовић, а ако је клијент нашао купца 8%. У случајевима где "дилери" г-ђе Зубовић проналазе купца и продаваца њима припада 1-2%, зависно од тога да ли су пронашли само купца или и продавца. Све се одмах може завршити у канцеларији – откуцати, умножити на апарату за фотокопирање и потписати. Сваког дана увече телефакс ради пуном паром. Подаци потребни г-ђи Зубовић у Загребу шаљу се преко Кипра. Тамо је г-ђа Зубовић купила вилу и хотел који води њен син. Склонила га је на време из Београда да га не би позвали у војску. Пре две године би-

ло је актуелно и бомбардовање Београда. Месић је тада у Загребу уверавао своје суграђане да то само што није почело. Пошто је њеном сину отац Србин било би опасно да је у Загребу или негде у Немачкој. На Кипру је сигурније а и посао није лош. Хотел је дупке пун туриста и авантуриста, више других него првих, који већином долазе из Београда. За те послове и син има своју агенцију у Београду која усређује оне који траже хлеба преко погаче.

Кад би неким чудом покојни Милутин, бивши муж г-ђе Зубовић, устао из гроба и дошао у свој велелепни и луксузно опремљени стан у ул. Алексе Ненадовића бр. 13, не би могао у њега да уђе без посебне процедуре. Г-ђа Зубовић је свој стан наследила од мужа, а затим откупила. У њему сада не станује нико, али свака три месеца навраћа г-ђа Зубовић и то инкогнито. Ту се примају сарадници и ексклузивни клијенти. Сваког, знаног и незнаног, у салону сачекују "гориле". Она добро зна да се бави прљавим послом и зато има чуваре у кући и пратњу у мерцедесу до мађарске границе кад одлази из Београда и обратно. За разлику од Дафине Милановић г-ђа Зубовић се не експонира. Њу не можете наћи нигде на јавном месту у Београду, ретко и у Загребу. Ни случајно на телевизији "Лијепе наше", али је зато добро позната у надлежном хрватском министарству које даје сагласност на купопродајне уговоре пре него што ће бити прокњижени у месно надлежном суду. Г-ђу Зубовић добро знају и стјуардесе на линији Загреб-Дубровник, Загреб-Сплит, Загреб-Ријека, Загреб-Пула и Загреб-Франкфурт на Мајни, као и других градова широм Западне Европе, где г-ђа Зубовић контактира са купцима којима по повољној цени продаје српску имовину у Хрватској. Цена коју уговара у Београду је за продавца. За купца она лично одређује цену, која је наравно већа. Исплата новца продавцу, најчешће у маркама, врши се на Кипру, у Будимпешти или Минхену о трошку продавца.

Дезертери и ратни профитери у служби Звјездане Зубовић

Уважена г-ђа Зубовић у Београду у својој служби има три врсте "јаничара". Једни раде у њеној адвокатској канцеларији и богато су награђени. Други су "дилери" а трећи "гориле". Посао цвета и можете га завршити а да не сазнате ни име ни презиме адвоката који вас услужује. Све иде на име и у име г-ђе Зубовић. Они само ту раде за надницу. Углавном су то млади људи избеглице из Републике Српске Крајине, којима се не носи пушка и не дежура на некој коти дугачког фронта од преко 1.200 км од Книна преко Грачаца до

Срушени Вуковар – Незанимљив за трговину некретнинама

Глине, кроз Западну и Источну Славонију и Барању.

Другу групу такође чине дезертери и ратни профитери, али се баве "дилерским послом". Пошто су и сами избеглице они преко својих веза проналазе продавце и доводе их у канцеларију З. Зубовић. Кад је о овој категорији Звјезданиних јањичара реч, карактеристичан је пример двојице браће – Владимира и Мире Бабић, који су дошли из Загреба-Кушланова бр. 43 у Београд. У Загребу су удобно живели у породичној кући у којој им је њихов деда покљонио по један стан. Кад су их браћа Хрвати са којима су се сродили и ородили, прозвали, они су оставили станове и ствари и са породицом дошли у Београд. Један се запослио као милицајац јер је у Загребу то исто био, а други је трговац. Обојица су војни обезбјеници у општини Грачац-Лика, али им ни на крај памети не пада да оду на фронт код Госпића или Малог Алана на Велебиту. Кажу, нисмо хтели да ратујемо за рачун Туђмана нећемо ни за рачун

Милошевића. Имовина са којом су располагали у Загребу довела их је у контакт са дилерима г-ђе Зубовић. Временом су постали њени сарадници-Миро је веома успешан "дилер" а Владо се брине о обезбеђењу г-ђе Зубовић за време њеног боравка у Београду. Она им је за узврат добро уновчила не само станове, већ и целу кућу у центру Загреба власништво њиховог деде, који је у међувремену умро у Грачацу. То што су фалсификовали документа и оштетили наследнике, па су сада на суду, то ни њима ни г-ђи Зубовић није сметало. Важно је да су и Миро и Владо, што од зараде у служби г-ђе Зубовић, што од продаје породичне куће у Загребу, купили станове у Београду и приде оцу и мајци кућу у Вранићу на домак Београда. Довели су их из Грачаца где су оставили кућу и плус имање у Мазину. Нису ваљда луди да живе тамо у домету хрватских топова, кад су им синови за свега две године "зарадили" више него већина рођених и истовремено

у свом послу успешних Београђана из њихове генерације.

Тако изгледа лице и наличје оних који се не либе издаје. Она се увек па и сада добро плаћала. Наравно они беже од патриотских обавеза као ђаво од крста, јер патриотизам је бесплатан а подразумева и жртвовање, а браћа Миро и Владо на то, очито је, нису спремни. Они играју двоструку игру попут јунака из Стејријне драме "Родољупци".

Што се тиче г-ђе З. Зубовић она и даље успешно ради свој посао у интересу "Лијепе наше". Кад очисти све Србе који имају нешто за продају у Хрватској, она ће затворити адвокатску канцеларију у Београду. То што је таква трговина званично забрањена она и не хаје. Српски закони и онако за њу не важе. Она је и пре овог рата била хрватски кадар на служби у Београду, па очито још увек сматра да за свој рад може да одговара само у Загребу. Да ли је тако?

М. Бабић

ВУЈА МИЉАНОВИЋ, АСТРОЛОГ, ХИРОМАНТ И МИНХАУЗЕНАР:

БЕОГРАД-ЗАГРЕБ ТЕЛЕФОНОМ У ОБА ПРАВЦА

Како сазнајемо из штампе, Хрвати одбијају да успоставе телефонски контакт са Београдом, тј. СР Југославијом. Боје се да би тиме изгубили део територија (Крајину) које су својевремено добили од највећег сина наших народа и народности.

У чему је проблем?

Да ли су бар овога пута у праву?

Нама, који скоро све тајне знамо, захваљујући звездама, длановима и машти, одмах је било јасно да ће успостављање телефонских линија између Србије (Северна Југославија) и Хрватске (оне праве, изворне, без... знате већ) наићи на велике тешкоће. Већ сама имена оних који су тај споразум утаничили нису ништа добро предсказивала: Са југословенске стране ЖЕЉКО Симић, а са хрватске МАТЕ Гранић. Име ЖЕЉКО говори нам да се ради о некој ЖЕЉИ а не о РЕАЛНОСТИ. Реч је о имену – то ће вам потврдити сваки именованог – које је изразито футуристички оријентисано и које свог носиоца осуђује да се понаша као неко ко ће једнога дана бити неко и нешто (а не већ "крајем месеца", како се то у фебруару говорило за увођење ове телефонске линије). Још горе стоји ствар са именом хрватског представника у договарању: МАТЕ! Иоле упућени гледаоци

Трећег канала РТС-а знају да то име у себи садржи кодификовану реченицу "Ма Ајде! Телефон? Ев-ти-га-на!" Овде би се, можда, ипак нешто могло учинити јер постоји и јеванђеље по МАТЕ-ју, али кобни позивни број за Крајину наноси проклетство целом пројекту. Тај број је, нећете веровати, ни мање ни више него 381! Исти као и за СР Југославију!

Католички настројени Хрвати сматрају да би овакав број био погубан по њихове територије. Међутим, ако тај број анализирамо у "трећеканалском стилу" видећемо да би то пре за Србе било погубно. Уверите се и сами: Прва цифра овог позивног броја (3) је баш онај број прстију којим се поздрављају припадници СПО-а, а збир прве и друге цифре (3+8) даје број једанаест, што је, са нулом испред, позивни број Београда. Та нула стоји за учинак социјалистичких влада у вишепартијској Србији, док следећа цифра позивног броја (8) означава број посланика Нове демократије и Грађанског савеза у Скупштини Србије. Збир друге и треће цифре (8+1) је једини српски оријентисани број јер говори колико је браће Југовића било на Косову, али њега потири то што је истовремено и број који данас означава процентуалну заступљеност

Срба на Косову и Метохији. Трећа цифра (1) као почетак низа бројева симболише Јосипа Броза. ЈЕДАН је био Тито, све друго се само надовезује на њега.

Збир све три цифре позивног броја (3+8+1) износи тачно – 12! У овом случају прва цифра (1) означава једностраначје, док је друга (2) карактеристична за све оно што се јавља у ПАРУ. Када говоримо о ЈЕДНОСТРАНАЧЈУ и ПАРУ, одмах нам на памет пада најпознатији ПАР у Србији, те се и због тога лако могло предвидети да ће успостављање КОМУНИКАЦИЈА бити врло отежано. Утолико пре што збир ове цифре (1+2) опет даје ону фамозну тројку. Иначе, сам број 12 одговара броју знакова у хороскопу, чиме је цео овај текст добио своју астролошку потврду у погледу истинитости.

ПС. Био сам у прилици да једном великану РТС-а подробно разгледам длан док је чекао плату. И видех да ме, као ни протеклих, ни ове године неће бити на Трећем каналу. Стога свима препоручујем да тамо и даље прате моју велику учитељницу која сваке среде открива само нама знане тајне.

Ваш Вуја Миљановић-Регулатор
П. Димовић

Градска мама Слободанка – Београд
 кој је последња рупа на свирали

Подно високе зграде "НП Политика" у Македонској (БЈРМ) улици, налази се гранитни "споменик" на коме се између стилизованих глава, уздигнут изнад осталих, истиче пацовски лик комунистичког корифеја Моше Пијаде.

Преводилац "Капитала" чија је "наука" оставила Србију без пребијене паре, сликар непотврђеног талента, приучени новинар, потписник споразума о сарадњи комуниста и усташа који је још увек на снази, потписник закона о забрани повратка косметских Срба на њихова огњишта и починитељ других недела и пакости НЕ ЗАСЛУЖУЈЕ никакав споменик а поготово не на том месту!

За то време, удаљена само неколико километара, биста Димитрија Давидовића (1789-1838) творца Сретењског устава, министра просвете, дипломате, секретара кнежевске канцеларије, књижевника, историчара, ОЦА СРПСКОГ НОВИНАРСТВА и покретача "Новина србских" чами на земунском кеју, заглавана у опустели Дунав.

По логици ствари, бисти зачетника наше новинске речи, је место испред зграде нашег најстаријег и најтиражнијег листа а Мошином крајпуташу је место ценећи његове "заслуге", не на обали Дунава, већ на његовом дну.

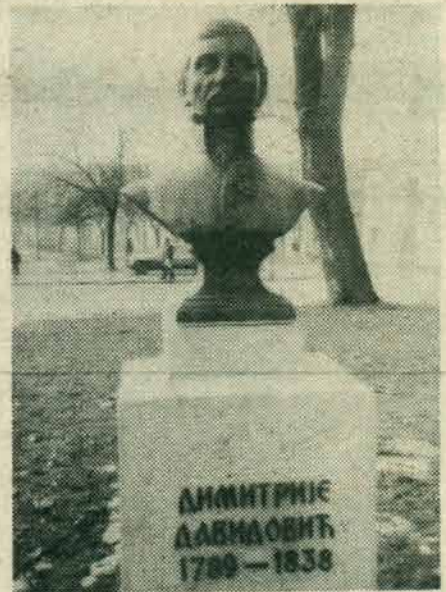
Да до потапања поменутог крајпуташа не би дошло, предлагемо другарици Груден да наложи Комисији за називе улица и тргова и одговарајућим комуналним службама да га (у пакету са "спомеником" Бориса Кидрича) пренесу у двориште куће у Толстојевој 31.

Брачном пару, станарима те куће, који су заслужни за постојеће стање,

КРАЈПУТАШ ПО ВОЉИ ВЛАДАЈУЋЕ СТРАНKE

било би несумњиво задовољство да из непосредне близине милују погледима своје старије партијске другове а нама су се, да будемо искрени, одавно смучили.

Очекујемо да ће градска мама Слободанка прихватити наш предлог и у предложеном року иницијативи размештање споменика.

Забрављени великан

Свако изговарање да је у околностима економске кризе и међународних санкција то непотребна, скупа или политички неумесна операција је подржавање затеченог стања и наставак политике Савеза комуниста и његових мутаната Савеза комуниста-покрета за Југославију и Социјалистичке партије Србије!

С. Аксентијевић

"КРАЉ СУНЦА"

Познату изреку француског краља Луја XIV (1638-1715) ДРЖАВА ТО САМ ЈА, Слободан Милошевић је одавно прихватио и усавршио.

Он је преко Савезне и Народне скупштине, које у потпуности контролише, и преко других институција власти (нарочито МУП-а) спроводи у свим садашњим и будућим федералним јединицама.

Превиђајући доба у коме живи, председник левих грађана је, по свему судећи, прихватио и други слоган француског аутократора ПОСЛЕ МЕНЕ ПОТОП!

Пошто смо сити свега и пошто нам је доста политике интерпретиране по укусу поменутих суверена, надамо се да ће оно ПОСЛЕ МЕНЕ доћи брзо јер нам је и потоп боље решење!

С. Аксентијевић

ЛЕВА РУКА ДЕСНИ ЦЕП

- Како су финансијске организације покрале штедише
- Појео вук магарца а социјалисти паре
- Ко кога чува и зашто

Јавности су познате неке последице пословања "Југоскандика" и "Дафимент банке" и других финансијских организација које су пословале на истим или сличним принципима. Познате су само директне последице које су на својој кожи осетили грађани, штедише поменутих банака.

Пословање свих тих финансијских кућа угрозило је поред оштећених грађана и државу!

Шта је узрок таквог пословања? Која и каква је била улога државних органа у таквом пословању? Да ли постоји одговорност и чија за рад и последице таквог рада финансијских организација?

Наведене банке и друге финансијске организације основане су по одредбама Закона о банкама и другим финансијским организацијама који је донет 15.2.1989. године. Тај Закон има неколико интересантних одредби.

Члан 3 утврђује "да се на банке и друге финансијске организације примењују одредбе других закона ако овим законом није друкчије одређено". У члану 7 став 2 стоји: "Одлука о оснивању банке не може бити донета без дозволе Народне банке Југославије о испуњењу услова за оснивање банке".

"Занимљив" је и члан 76 који гласи: "За штедне улоге и текуће рачуне грађана у динарима, код банака и Поштанске штедионице јемчи Народна банка Југославије, према Савезном закону, а за штедне улоге у иностраној валути и депозите на девизним рачунима грађана и страних физичких лица јемчи Федерација. За штедне улоге у динарима код штедионица и других штедно-кредитних организација може се установити јемство Републике, Аутономне покрајине, односно друге друштвено-политичке заједнице и ОСНИВАЧА, под условима утврђеним законом."

У децембру 1989. год. донети су Закон о Агенцији федерације за осигурање депозита и санацију банака и Закон о санацији, стечају и ликвидацији банака и других финансијских организација. Статусно и по правима и обавезама, наведеним законима се не прави разлика између банака и финансијских организација.

Чланом 6, Закона о санацији, стечају и ликвидацији утврђено је

да одлуку о покретању поступка санације доноси Агенција а чланом 14 утврђено је да решење о покретању поступка стечаја банке доноси гувернер Народне банке Југославије. Предлог за покретање поступка санације или стечаја, поред оснивача, поверилаца и банке, може поднети СДК, Агенција и Народна банка републике или аутономне покрајине.

То је законски оквир који са одговарајућим одлукама НБЈ представља и нормативну основу оснивања, рада и пословања банака и финансијских организација. Из цитираних одредби поменутих закона, лако се може утврдити место, улога, права и обавезе СДК и НБЈ.

Да би утврдили како су наведене финансијске организације настале, морамо поћи од једног документа, који је годинама темељно изграђиван и који је носио назив "ДУГОРОЧНИ ПРОГРАМ ЕКОНОМСКЕ СТАБИЛИЗАЦИЈЕ". Тај документ је имао на десетине сепаратних програма чији је основни циљ била наводна трансформација друштва и излазак из економске кризе. Ради се о документу који неки и данас при-

мењују па нам зато, по неки пут, нису јасни сви потези извршних власти.

Оно што је најзначајније у свим тим сепаратним прогностима било је озбиљно најављивање учешћа средстава грађана у превазилажењу кризе која је постојала због оронутих темеља на којима је почивао цео концепт социјалистичког самоуправног друштва.

Тешко економско стање карактерисали су бројни проблеми производње, неефикасност, пад продуктивности, лоша тржишна оријентација, запостављање стручности, проблематични својински односи, неспособно пословодство и други који логички прате ове које смо навели.

Последица стања у производњи су огромни губици банака који се нису могли санирати на други начин осим повећањем учешћа средстава грађана.

Тада су се сви додворавали девизним штедишама који нису морали да доказују порекло девиза. Старе девизне штедне је било све мање а ефектива се селила према западу. Морали су да се отплате доспели кредити, промашене инвестиције и непотребни луксуз протеклих година. Не сме се заборавити да су на делу биле добро уигране терансације и сумњиви рачуни преко којих су девизе одлазиле у цепове западних република.

Да би се оправдао углед код иностраних центара финансијске моћи и оправдали мораторијуми и репро-

ПОРЕСКА КАСИЦА

аџ

грамирање дугова морали су да се предузму одређени кораци ка успостављању тржишне економије и да се смањи лична потрошња. Најлакши начин за то било је опет лично учешће грађана.

То су главни узроци који су омогућили постојање финансијских организација. Даље је све ишло лако и брзо.

Новоосноване финансијске организације биле су, у почетку, стимулативно средство за премошћивање неликвидности предузећа и пословних банака јер су за разлику од њих располагале средствима.

У то време пословне банке нису могле да дају кредите предузећима за исплату личних доходака. Финансијским организацијама то нико није забрањивао па су оне биле ефикасан инструмент за очување социјалног мира.

Камате на зајмове који су подизани за исплате личних доходака биле су веома високе али зајмопримцима био значајнији социјални мир и фотеља од постојања могућности плаћања тих камата. Пошто су радили са друштвеним средствима знали су да ће то неко покрити.

Лако је закључити да су сви били задовољни, финансијска организација провизијом, штедиша добром каматом а зајмопримац исплаћеним платама и социјалним миром.

Државу није интересовало да ли ће и ко исплатити камате јер је све последице сносио грађанин-потрошач.

Пошто је пословање финансијских организација са динарским средствима било успешно, прешло се на исте операције са девизним средствима.

Зашто?

Почетком 1990. године била је још израженија несташица девиза и било је питање дана када ће се распасти СФРЈ.

У тим и таквим околностима, финансијске организације су почеле да се баве пословима орочене девизне штедње са изузетно повољним и примамљивим девизним каматама. Њихова динарска противвредност била је адекватна висини неколико просечних месечних плата или полугодишњих пензија.

Пошто су државне банке већ биле опустошене а девизне штедише и власници девизних рачуна нерадо виђени посетиоци њихових шалтера једино су финансијске организације донекле уливале поверење. Код њих су штедише у врло кратким роковима, од месец дана до три месеца, могле да осете благодети штедње.

Уз ефикасне и слаткоречиве тв рекламе пословних људи који су се налазили на челу финансијских организација, које прате сјај и богатство, јавне личности из културе, спорта и бизниса и поузани поли-

тичари, грађанин није сумњао и улагао је своја средства.

Стално увећање броја девизних штедиша је омогућавало исплату девизних камата. У позадини су остали неразрешени проблеми што тако скупе девизне кредите није имао ко да користи. Због тога су власници финансијских организација морали да разгранају све врсте послова, у сопственој режији, јурећи профитабилне програме, производе и инвестиције и легалну и илегалну сеобу капитала у иностранство.

Због доказивања, туђим парам, наводне моћи, пословности и успешности, финансијске организације су маниром државних банака, које су у међувремену постале деоничарска друштва, девизна средства пласирале у привредне промашаје, незавршене инвестиције и, наравно, сопствена основна средства.

Постуалу привреду коју нико није желео нити смео да мења нису могли покренути ни здрав капитал ни кадрови који су од "подобних" кадрова преко ноћи промовисани у менаџере, пословне људе, бизнисмене, наводно оспособљене и одређене за рад у тржишној привреди.

Када су се лепи снови завршили, јава је показала слику правог стања са свим његовим последицама.

Чињеница је да је Народна банка Југославије у међувремену интервенисала и тражила да се прекине са девизном штедњом грађана код финансијских организација али је, наводно због притиска јавности, морала да одустане. Остало је запамћено њено упозорење да неће сносити одговорност ако буде неких последица.

Истина је сасвим другачија.

Интервенција Народне банке Југославије је закаснила и од ње се одустало, не због притиска јавности, већ због притиска тадашње (ко-

ја је готово иста као садашња) владајуће гарнитуре. Велики број политички и медијски утицајних људи били су штедише тих пропалих финансијских организација, на своје или на име неког рођака. Позната је блискост власника приватних банака и финансијских организација са људима из политике који су били у позицији да одлучују. Многи од њих су били гости на Светом Стефану и успели су да подигну своју девизну штедњу када је за обичне грађане престала исплата.

Оног момента, када је јавност сазнала за последице пословања финансијских организација, сви су категорички искључивали сваку умешаност у њихов рад и пословање.

Питање је да ли они, после свега, могу то учинити. Да ли Народна банка Југославије може искључити своју одговорност што није вршила контролу и била последна у предузимању мера којима би натерале финансијске организације да послују по закону, што није покренула поступке против одговорних у својим редовима и Служби друштвеног књиговодства, односно Служби за платни промет.

Да ли ће бити санкционисана одговорност Министарства за унутрашње послове и политичара који су благонаклоно посматрали и одобравали незаконити рад.

Поставља се питање одговорности и јавних тужилаца који нису покренули кривичне поступке против власника финансијских организација и њихових саучесника.

Поставља се и питање да ли ће одговорности за чињење и не чињење бити стављене у одговарајући еквивалентни однос са последицама које су наступиле.

То се до сада није догодило и вероватно се неће ни догодити.

КО КОГА ЧУВА И ЗАШТО!?

З. Красић

ТРОШКОВИ ЖИВОТА

У СРБИЈИ П С Т В О

Новине Српске радикалне странке

ГОДИНА I БРОЈ I II. мај 1991. год. ЦЕНА 15 ДИНАРА

РАДИКАЛИ СУ ЗА СЕЛО-ГРАД И ПОШТЕН РАД

НИКОЛА ПАШИЋ

РЕКЛИ СУ ЗА НИКОЛУ ПАШИЋА

Петар I Карађорђевић: „Пашић је зрелост главе моје. Путник је скитар мој“

Петроваре, председник Републике Француске: „Оличје виштва и уметности српске расе“

Берн, епископ енглески, исповедник енглеског краља: „У часу највеће трагедије Србије Пашић је рекао: „Боље је часно умерети не начасно живети“. После побједе над Бугарима Пашић је рекао: „Не освета над непријатељима но праведна казна“. Господин Пашић је показао и нама Енглежима, којим путем морамо ићи у часојима несреће и срце“.

Стјепан Радић: „За нас Хрвате, учинио је огромно много, јер нас је ослободио“.

НИКОЛА ПАШИЋ ЈЕ РЕКАО...

„Када су му оних најтежих дана пред уништење наше војске и поред напуштања тла Отаџбине, поједини пријатељи, у најбољој намери, скретали пажњу на огорчене свете, који у очајању грди и прети Пашићу он је миран, као и увек, хладнокрвно одговорно: „Нека ме гледе. Ја више волим да ме они грде, по да ме њихова леца проклињу“!

„Гунао и опанак, а то је Народ Српски, створио је ову државу краљу, одржава је знојем, чува је животом и ичањем, унапређењем знањем и искуством“.

СА ОСНИВАЧКЕ СКУПШТИНЕ

Опште је познато да је Народна радикална странка у 1991 години прешла неславни пут од најугледније странке до занемаране групе грађана повезане жељом за било каквом функцијом.

На самом почетку рада странке дошло је до њеног расцепа на Народну радикалну странку и Стару радикалну странку са истим програмима али посебним вођама.

Месни одбори у унутрашњости Србије нису се мирили са расцепом странке. Пажљивост, сукоб међу вођама, био је такав да је сваки добронамеран потез радикала усмерен ка превазилажењу проблема и уједињења свих радикала у једну јединствену странку остајао без резултата.

Ипак радикали Србије су и без својих „вођа“ заказали Скупштину уједињења у Крагујевцу за 23. фебруар 1991. године. Незадовољан тим потезом „свој“ чланства, бивши председник сазива контра-Скупштину у Београду истог дана али без назначења у позиву у колико часова. (Вероватно је своје „дезегате“ о времену одржавања обавестио телефоном).

Увидевши да ће на тај начин рад Скупштине у Крагујевцу бити правно минирао и да ће парничена о томе ко је легитиман а ко није отегнути у немогуће, сви присутни делегати Месних одбора НРС и Старе радикалне странке одлучили су једногласно да оснују СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ као правног наследника и политичког следбеника Радикалне странке Николе Пашића са истовестним Програмом из 1881 године и Статутом, са изданим допунама прилагођеним новом времену.

Тајним гласањем за председника Српске радикалне странке између више кандидата изабран је ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ.

Промоција Странке одржана је у великом броју градова Југославије где живе Срби.

ДР. ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

То је човек који се у најранијој младости борио против властодрожачке сачоводе у условима Титове комунистичке диктатуре.

Био је бриљантан студент – Правни факултет је завршио за две и по године.

Поступао је најмлађи доктор наука у послератној Југославији – докторирао је на Правном факултету у Београду са 25 година.

Је ван је од првих српских интелектуалаца који су смело указивали на реалност агресивног муслиманског фундаментализма и панисламизма у нашим условима, као и на катастрофалан положај српског народа у Јосипу и Херцеговини.

Проглашен је 1982 године идејно-политички непогодним за рад са студентима, па је административном одлуком уклоњен са наставничке катедре.

Био је један од 28 интелектуалаца

указаних на Велики петак 1984 године на трибини Слободног универзитета у Београду.

У јуну 1984 године на режироманом сталјинистичком суђењу у Сарајеву због изобљављеног рукописа „Шта да се ради“ осуђен је на осам година затвора. Пресуду је извађао логареза незапамћен отпор српске и светске јавности, па је Врховни суд БиХ у другом степену поступку казну смањило на четири године, да би је Савезни суд савео на годину и четврт месеца, колико је и одлежао у Јеничкој робилазници.

По изласку из затвора, без икаквих средстава за живот, био је принуђен да се пресели у Београд, где је приватно издвајао своје књиге.

За последњих десет година непрекидно га је полиција пратила, хапсила и на друге начине прогањала.

ВЛАДИКА НИКОЛАЈ У СЛУЖБИ БОГУ И РОДУ

ПОХВАЛНА ПЕСМА СВЕТОМ ВЛАДИЦИ НИКОЛАЈУ

Глава 8.

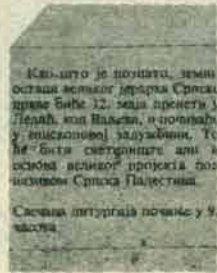
Злајугуши пророковане
Воскрело Христове
Пшвоно роде српскога
Крстоноснога у вехове
Раставана лиро Духа Светога

Понесе и љубави монаха
Радовање и Волхото свештеника

Учишаву повајана свенородни Владико
Человоно богамољне војске Христове

Свети Николаје српски и свейрословни
Са свима свештима Небеске Србије

Моли Јединио Човекољубице
Да водари мир и слоју роду
нашему

Кво што је познато, земни остаци великог ирарха Српске цркве бивше ЈЗ. века пренега у Пелла, код Валезија, и почили су у епископовој задубини. Те ће бити светочинице али з осења десног предмета поз извојена Спскога Палестина

Свечана литургија почине у 9. часова

У ОВОМ БРОЈУ:

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Права и једина истина о Борову Селу

МИХАИЛО МАТОВИЋ

Ужичка заврзлама

Клуб српских домаћина

Едног ов козица за србскојера

Dr. VOJISLAV ŠEŠEĀLJ. Danasna konferencija za štampu je zakazana iz nekoliko ratoga. Prvi razlog: netačno je ustupio ministarstvo unutrašnjih poslova u Zagrebu našim, u janoj sa svojim informacijama o zbivanjima u selu Borovu, i bini koja je tamo vođena između brigada Srba i ustaša. I pravo stajnje stvari je ovaako: U Borovu selu smo imali jednu četničku posadu, veš više od mesec dana. Uочи 1. maja mesitani, njihovi ofitovani predstavnici su pregovarali sa ustaskom vlastiu u Vukovaru, dobili su usveravana da ustaska polinija i naoružani ХДЗ-овци у то се ло уопште неће удавити и да ће им омогућити да се формира полинијска станица у којој ће радити полинијски Срби. Договорено је да се укљоне барикаде, и да се смањи напетост. То је био разлог да се највећи број наоружаних четника повуче из тог села, многи од њих су већ више од месец дана тамо били и отадили су у обилазак својим кућама, а многе смо председници на друга места. Показало се да се усташама ништа не може веровати, показало се да је то била само једна подмукла игра, очекивали су ваља да ће се ло остати без одбрае како би онда могли свој крвави посав започети. У тренутку напада више од 300 усташких полинијаца и наоружаних ХДЗ-оваца у Борovu selu је напад примчио свега 22 Србина. Било је 14 четника, двојица припадника Српске народне обнове, и 6 мештана у тренутку напада. Пошто се сматрало, да ло напада неће доћи многи мештани су оставили оружје и посветили се пољским радовима, ти њихови пољски радови већ дуго касне, због ове напетости, због ноћних дежурстава, због сталног стајања на барикадама, нису имали времена да посвршавају пољске послове, у тренутку напада 22 људи је пружио енергичан отпор. Тројица су олмаха рањени, без оружја у рукама а Војислав Мићкић, након рањавања изгубио је свест, кад му се свест повратила заједно је и био дотучен од стране усташких полинијаца. Наши момци су се борили храбро, били су добро увежбани, и способни, пружили су жесток отпор, а за извесно време, дигли су се сви мештани села Борова, и учествовали у ликвидирању напада. Тако да главне заслуге стоје пре свега на њима, село је показало да у неуми смешнијавана, да су људи spremni за пинаст минута, за нога сата, да се мобилишу, и да учествују у отпору.

Усташки нападачи су били ван себе од страха, међу прољсе-

ним је било и много оинт око којих се ширило исподшњих вадах измета. О томе сведоче наши људи који тамо били. Многи су башали оружје, био је случај кад је голорука жена једног разоружала и довела тамо. Лајне су информисале да смо се наоружавали извојних складишта и складишта ТО, никада ни у једно складиште нисмо прова нити, усталом ту и државни органи могу дати званичне информације. Оружје смо набављали како смо знали и умести. Доста је оружја набављено из иностранства, набавили смо старе аутоматске пушке „Томсон“ још из II светског рата, које су многе армие повукле из употребе, наши пријатељи из иностранстава, и земаља које неће идентификовати су нам то оружје ставили на распологање. Пенито смо купили, олмах платили по богатим њивама, а нешто још није ни плаћено, они су spremni да чекају то плаћање колико буде требало. На различите друге начинице смо долазили до наоружања. Наоружање је отмиано и од наоружаних усташких полинијаца и ХДЗ-оваца, затим много ХДЗ-оваца је понуило на продају наоружање које су добили јер ХДЗ није ни војно свиленицу коме се даје оружје, дозвољено је да је неко био Хрват да добије аутомат. Многи од таквих Хрвата су једва чекали да се отарасе оружја, неки су нам га и бесплатно давали након пријатељског убивања, а многи су понуили по много вишим ценама на продају то оружје од нека које владају на првом тржишту. Затим војници смо рачуна да међу нашим добровољцима не буде тамо много младих људи, необучених, несталожених, који би се превише јуначили. Углавном су то људи чији се просек старости кресе око 30 година, стабилне личности, храбри, снажни, и добро обучени. Главна заслуга, за победу припада мештанима Србија села Борова. Они су показали највеће јунаштво, многи од њих и необучени, али храбри, нико од њих није одустао од супростављања непријатељу. Што се тиче српских четника, ми смо при крају активности, на њиховом распоређивању по свим српским местима на подручју Титове окрисиане Хрватске републике. Наш је шил да их се у сваком месту нађе по бар 4 до 5 добро обучених, избјаваних и наоружаних који су spremni да пруже прву заштиту српском становништву, до српског самоорганизовања и српског ослободилава на обилазници отпор. Пошто се овако развија ситуација у Југославији уопштено, на

СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА ШТАМПУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ 8. МАЈА 1991.

ПРАВА И ЈЕДИНА ИСТИНА О БОРОВУ СЕЛУ

подручју Хрватске посебно, и пошто је војска показала неспособност и неспремност, да се супротстави усташком дијављању а ми смо неке вече видели на телевизији како усташе даве војника на тенку који не сме да се супротстави, сматрамо да је скандалозно забрањивати војницима да пуцају и онда када су им животи угрожени и сматрамо да ванше времена за чекање нисма. Војска мора олмах разоружати све усташе. Ако их она не разоружа, ми ћемо то учинити, али ми ћемо то учинити уз много веће проливање крви. Ако се разоружају усташе ми ћемо повући све четнике и разоружати четничке јединице. Даље, ми смо своје групе убацили и у Загреб и у многе друге хрватске градове. Дође ли, до масовног млтретирања српског становништва покушају ли се геночишне акције тамо где Срби изгледају незаштитени, по хрватским градовима, наши људи су spremni да дисперзанско-терористичке акције различитих облика. Ми ћемо спровести олмазу. Буду ли голоруки Срби ликвидирани наши људи имају налоге да ликвидирају и Хрватске грађане. Кад се догоде дисперзанско-терористичке активности бида се жртве не могу бирати. За сматрам да је крајње време да Хрватима дођу намети и да не дозволе да плавају својим љавима дијављање и авантюризам њиховог садашњег руководства. А дође ли до полагања рачуна за геноцид над српским народом ми ћемо рачуни испоставити и за жртве у I и II светском раду а не само саданше.

2 УЈЕДИНЕНО СРПСТВО

не након капитулације војске краљевине Југославије вршила прогон по улицама Сарајева ни једна српска или јеврејска радња није остала читава или неопљачкана. Таки исти и данас дижу главу и ми на то нећемо остати без одговора.

Напали су чужим новинаре Мирјану Бобић, - Мојсировић и Александра Тијанића. Жао нам је због напада на једну даму, на једну новинарку, а што се самог Александра Тијанића тиче кажу очевини да је сав дрхтао да се тресао од страха да ваља ће промешити мишљење о тој средини коју је донеки дан називао најсмиренијом у Југославији и њено новинарство најслободнијом. Мене нису напали зато што су знали да сам оокружен оружјем пратио, да би на сваки напад одговорили из разних врста оружја и рске би крви теле Хрватском градовима, наши људи су spremni да се играмо, нећемо да се шалимо. Расписана је за многа потерница од стране усташке полиније, али Босанској полицији није пало напамет да поступи по таквој потерници јер су знали шта би то значило. Јер су знали да ми се жив не бић предао у руке.

Савезна власт преловљена Антотом Марковићем одбила је регистрацију Српске радикалне странке. Ми ту власт не признајемо. Та власт није ни легална ни легитимна. То је комунистичка власт, директно наследена од Јосипа Броза Тита. Та власт није успостављена никаким изборима и ми настављамо да делујемо на свим подручјима данашње Југославије као да смо регистровани, без обзира што смо формално регистровани само на подручју данашње сужене Србије. То би било у најкраћим цртама оно што смо ми имали за данас spremno, spremni сам да одговорим на сва вава есенцијална питања.

ВЕЛИЗАР ШОФРАНАЦ ГЛАВНИ УРЕДНИК „УЈЕДИНЕНОГ СРПСТВА“

Српски четнички покрет је једини у овој ситуацији који презуима конкретне акције за разliku од Председника председништва Србије, владе Србије, странке која је на власти у Србији и опозиционих странака. Хоћете нам објаснити ту њихову неактивност.

Dr. VOJISLAV ŠEŠEĀLJ. Пред српског четничког покрета и Српске радикалне странке чији је четнички покрет/колективни члан у активностима на плану заштите српског живља на подручју окрисиане Титове Хрватске учествује и Српска народна обнова. Што се тиче бутана органа саданше власти у Србији питање би требало њима пре свега упутити. Ми смо у опозицији према тој власти, сматрамо да та власт много каснијак ништа друго да најбављу реч употребити, и да та власт, оловно Народно скупштина Србије, морала благовремено да прихвати и потврди одлуку о прикључењу Српске крајине и Славоије западном Срему и Барањи данашњој Србији. Она ће у најскорије време морати такву одлуку да потврди ми очекујемо олмах након референдума 12. ма-

ја. Што се тиче других опозиционих странака на српској политичкој сцени делују политичке странке које су отворено изјавиле премо српском народу, то су Српски покрет обнове, на чијем се челу налази велики изданик српског народа Вук Драшковић, Народна селска странка коју преловди поторни војвођански аутономаш Драган Веселинов, Реформисти Србије које преловди Војин Димитријевић, УДШ – демократски форум, Српска либерална странка и штампика каже Народна радикална странка то је оно Југославинско крило. Те странке су за су тра заикале демонстрације мира у Београду. Те странке позивају Српски народ на мирне демонстрације осуђујући на исти начин политичке гарантује које владају данашњом Хрватском, и данашњом Србијом. Оне раде исто оно што су комунисти после рата радили. Изјелачавају жртве и шетале, где на подручју данашње Србије постоје поступци који би се могли мерити са поступцима хрватске власти.

Оне су добиле налог од Туђана да на овај начин глумичи објективност у Београду провоцирају нове немире, да српски народ морално разоружавају. И ми познајемо српски народ да на њихове сутрашње демонстрације капитуланске демонстрације не излази. И где су то Срби некога млтретирали. Где су то Срби на некоем се жилаваљали? Кажите ми, покажите једног јединог Хрвата кога су неаоружано млтретирали српски четници и једну хрватску жену и једно хрватско дете које су претучени са наше стране. Нисма таквог примера, да су Срби мештани млтретирали и угрожавали неког Хрвата који није носио оружје или хрватске породице штаљно становништво. А онај Хрват који се лати оружја од оружја ће и погинути. Ми познајемо, користим ову прилику све Хрвате који нису spremni да следе усташко руководство данашње Хрватске да се окауу оружја. Да гледају што пре да се отарасе оружја које су има дили овако подељили. Само она Хрват који не буде имао оружја биће синглан за свој живот за своју главу. Ми гарантујемо да се оини Хрватима који не учествују у шмираноу Срба и који нису наоружани, ништа неће десити с наше стране. Хрватске пропагандне лажи срачунасте су на постижање два ефекта. Они тврде да је у овој бини учествовала и група Ручуна бивших припадника „Секуритатса“ што је чиста измишљотина. Затим тврде да је много више било бригада и наоружаних четника у Борову selu и да је много више жртава на српској страни. Они на тај начин покушавају хрватској јавности опрвајати своје губитке. И крајње је време да хрватска јавност сазна право стање ствари и да види какво неспособно руковољство има како неспособне има усташке полиније и наоружане Халековце. Они са Србија не могу волити грађански рат. И што пре то схвате то је пре свега за њих боље, а боље би било и за нас Србе јер ми не прикључујемо рат по сваку цену, али нећемо одустати да за вољмо ако буде требало.

ГЛОГОВ КОЛАЦ ЗА СРБОЖДЕРА

Српски радикали су још једном 4. маја императивно рекли: Јосипу Брозуну није место у Београду!

На платоу око фонтане преко двадесет хиљада људи, са једним јединим циљем,

Др. Војислав Шешел: „Хумано је да човек буде сахрањен на гробљу а не на дворишту“

да Јосип Броз Тито напусти Дедиње и Кућу шваба. Нашли су се чланови Српске радикалне странке, Српског четничког покрета, Српског културног клуба, и Српске народне обнове. Величанствено је изгледало кала 30 хиљада људи ћути, и то за погинулим Србијама у Борову селу и на Плитвицама. Па онда химна и то права стара српска химна „БОЖЕ ПРАВДЕ“. Појавио се др Војислав Шешел. Испунио је обећање које је дао пре два месеца својим члановима, а и свој Југословенској јавности. И почео је речима: „Браћо Срби и сестре Српкиње, Српска радикална странка и њени колективни чланови Српски четнички покрет, Српски колективни клуб пре два месеца су упутили захтев актуелном Југословенском комунистичком режиму да се гроб највећег злочинца и зликовца у историји српског народа Јосипа Броза Тита под хитно седи из Београда. Ми смо оставили рок од два месеца. У току тог рока

Југословенски комунистички режим је показао висок степен панике, уплашили су се сопственог народа. Међутим, потакнута је иницијатива у хрватском Сабору да се посмртни остаци зликовца и злочинца седе из Београда за Кумровец. Ми ћемо показати још мало стрпљивости, нећемо им чврст рок остављати али упо-

више ни по коју цену проливана српске крви у међусобним сукобима али нека се не итрају са стрпљењем српског народа. Ове данашње демонстрације су последње демонстрације узгошења. Српски народ у целокупној својој историји није доживео понижење теже од овога да онај који му је највише зла нанео, највише јаза заво, ко му је лонео највише невоља и несрећа, почива на најлепшем месту у нашој јуначкој престоници, Београду. Сазнали смо недовољно да је покренута иницијатива да се посмртни остаци усташког поглавника Анте Павелића из Шпаније преседе у Загреб. Пошто су Анте Павелић и Јосип Броз Тито два највећа сина хрватског народа најзлогочиње је да се сахране заједно и да им се заједнички споменик подигне.“

И овом приликом Војислав Шешел је поновно опште познате ставове да је Србија сама себи довољна, да Србију не интересује оваква данашња Југославија и да Срби имају где проливати своју крв, а не по Београду као што се то десило 9. марта ове године. Српски народ никада неће прихватити ничији диктат са

зоравамо да наше стрпљење није бескрајно. Ми нећемо водити српске младине да Јуришају на

Снежана Васклијевић – председница Кола Српских сестара

српске младине у политичким и војничким униформама којима су окружили зликовца и злочинца Јосипа Броза Тита. Ми нећемо

стране, нагласио је Шешел, мислећи при том на Лигу Марковића који ради као продужак руке Фране Туђмана и који хоће

Сви симболи геноцида на једном месту

да Србију економски обори на колена. Загађују се за једноставно

Географи су се говорници, Војин Вукетић, Радомир Смиљанић, Милан Толосијевић, Снежана Васклијевић, Сава Грујић, Дарко Ђурић, Рајко Ђурђевић, Стојко Ђурђевић, Рајко Мрша и Томислав Пинковић. Сви су они говорили о опасности од понављања ове униформе, о злочинима које је Јосип Броз почињао српском народу и оштој земљи свих присутних, а и већег дела народа, да се посмртни остаци овог србождера несе из најлепшег дела Београда.

Ове мирне демонстрације су још једном показале да Српска радикална странка све своје активности спроводи достојанствено и у духу старих грађанских манира.

Током тричасовног трајања демонстрација није било ниједног експреса нити икакве интервенције од стране органа реда. Демонстрације су биле одржале да овај предивни простор Београда буде једног дана или деценија артпа или музејски центар.

По завршетку демонстрација народ се мирно разишао кућама али остала је порука: „Логов кола није бачен. Још увек је спреман за највећег злочинца и највећег непријатеља српског народа Јосипа Броза Тита“.

Група извештача рекла је: „УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО“

Глоголов колац за шемпире

српског народа и српске опозиције Шешел је рекао да Пародна скупштина мора да прихвати одлуку о присаједињењу Србији Крајине, Славоније, Баране и западног Срема. После Војислав Шешел говорио је Мирко Јовић, председник Српске народне обнове који је између осталог императивно рекао да ће сви Срби до заврше крви бранити своју отаџбину.

ИМАЛИ СУ СЕ РАШТА РОДИТИ И БОРИТИ

Убој за крст часни и свету слободу клицали су наши предци долазећи у ратове. Спасо огништа и отаџбине била је света дужност све до другог светског рата када комунисти кренуше у освајање слободе. Борили се и богачи иборници. Виде на Дедињу, велелепни станови и борачке пензије. Одреднице примале на споменницу, на функције на претпријема беганца по црногорским и босанским планинама. Само је на овим просторима могла узети власт војска која у току рата није остварила ниједну победу. Славни НК брвар први је Јуришао у бекству. Причало се „Где је Тито? Ено га бежи“. Није људи бежао него је бирао краће путеве за титончач. Партизанска армија је једина армија на свету која и дан данас има више бораца него за све године рата. Имамо више генерала него Руси и Американци заједно. Сваки Титов борац има борачку пензију и инвалидност. Израчунли су себи бање и одморишта. Уредили живот како ваља и додикује ратницима. Ми смо једини народ на свијету који издржава две армије. Армију бораца и званичну армију која изгледа једино уме да парадира. Јесмо ли толико богати иди људи. По први пут у историји човечан-

ства некоме се дебело плаћа што се борио за личну слободу. Е моја отаџбину осрамоћена од својих браноица. Зоуу се учесници НОБ. Тврдим да је једини прави назив ПЛАЋЕНИЦИ НОБ јер смо 46. година ми их плаћамо. Зашто се чудите што бране свог Маршала. Не бране они Маршала него све оне своје бенифиције и примана. Бране високе пензије, свој статус. И верујте браниће до заврше крви. Бивша хологузија зна што је глад и нерад. Знају да ако изгубе најзначајнију битку да нема више кола за чување, нема више будала да гину за њихове остале а верујем да ни овај народ неће више за њих да ради. Коштају премного. Око 12 МИЛИЈАРДИ ДОЛАРА ГОДИШЊЕ. Онда није ни чудо што урлају „НЕ ДАМО ТЕКОВИНИ РЕВОЛУЦИЈУ“. Ни други на њиховом месту не би дали. Браво првоборци, тако треба. Није отаџбину мајчи капша. Не брани се отаџбина сваки дан. Отаџбина је ту у срцу – пардон у цепу. Стрже сваког првог чешком или кеш. Ко то тамо дера отаџбину. Ко се то усуђује да ремети вечни сан Маршала. Ми смо борци ми немо да се ако треба опет борити за отаџбину за пензије и остало.

Не, не вреди се са њима спаћати а ни ратовати само понекад пожелим да им свима демократски кажем: СРЕДНИ ВАМ ПЛАЋЕНИЦИ РАДЕ ЈУНАЦИ.

Велзар Шофранец

Чланица СРП са партијом СРП

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

3

Србине, брате, не заборави! Ово су српске земље!

ПРОГРАМСКА ДЕКЛАРАЦИЈА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

На основу Програма и Статута, усвојених на оснивачкој скупштини у Крагујевцу 23. фебруара 1991. године, следећи грађани српских радикалних и патриотских родоначалника Николу Пашину, као и најбоље слободарске и патриотске тежње свога народа, Српска радикална странка, делујући као изразито демократска политичка организација у условима вишепартиског система и опредељујући се искључиво за мирољубиве методе политичке борбе, објављују васколикوم српству и целом свету да су наивно основи политички циљеви:

1. Обнављање слободне, независне и демократске српске државе на Балкану која ће обухватити целокупно српство, све српске земље, што значи да ће у својим границама имати, поред садашње отворене србјанске федеративне јединице, српску Македонију, српску Црну Гору, српску Босну, српску Херцеговину, српску Дубровицу, српску Далмацију, српску Лику, српски Кордун, српску Банију, српски Славонију и српску Барању.

2. Непризнавање комунистичког укидања краљевине и омогућавање српском народу да се путем слободног референдума изјасни да ли је за обнову монархије или за успостављање републике.

3. Обнова и неговање монархистичких традиција, као и омогућавање припадницима краљевских породица Карађорђевића, Обреновића и Петровића да се врате у Отаџбину, да поврате сву одузету имовину и уживају заслужено поштовање и углед, сходно непроцењивим заслугама ових династија за ослобођење и обнову српске државе.

4. Успостављање парламентарне демократије у којој ће народ преко својих слободно и тајно изабраних представника суверено одлучити о облику владавине, државној уређењу, политичком режиму и организацији државне власти, чију ће, на основу представљања вишепартиског систем и доследно поштовања грађанске слободе и права.

5. Постављање пуног националног, духовног, културног, економског и политичког јединства српског народа, као и међусобног разумевања и солидарности Срба православани, Срба муслимани, Срба католици и Срба протестанти. То подразумева и дефинитивно окончање грађанског рата који су комунисти пре пола века наметнули Србима.

6. Реафирмисање традиционалне улоге Српске православне цркве у српском народу. Враћање цркви све одузете имовине и њено јачање као општерепске институције која је изнад свих странака и не меша се у међустраначке односе.

7. Дефинитивно рушење културне личности Јосипа Броза Тита као највећег злочинца и тиранина у нашој историји и елиминисање свих поделница полувасковне комунистичке диктатуре, што подразумева потпуно рехабилитацију свих жртава комунистичких прогона, њихово морално и материјално обешчешће, као и сазнање пуне историјске истине о нашој најновијој прошлости. Двадесет највећих изјављених српског народа међу живим комунистима треба да буде изведено пред народни суд, а осталим титоистичким функционерима који су се обогатали плачкама и прогосерама народне имовине конфиговало све што су противправно узурпирали или отели.

8. Систематско економско, међународноправно и политичко омогућавање просесеља

свих припадника српске националне мањине са територије Абаније, Румуније, Мађарске, Бугарске и Грчке у Србију; са подручја садашње Југославије, западно од линије Карловац - Огулин - Карловац - Вировитина; као и повратак свих српских исељеника из европских и прекоморских земаља, који то желе.

9. Обнова слободне тржине привреде, личне иницијативе, приватне својине и акционарских друштава по угледу на цивилизовани свет, реприватизација привредних предузећа и остале државне својине која није неопходна за функционисање органа власти.

10. Обијање враћања социјалних дугова комунистичког режима, пошто су ти дужнички-поверљиви односи сасвим не легитимно засновани. Уместо отплате дугова, западним инвеститорима ћемо понудити пуно власништво над промашним инвентарима, фабрикама које су подигнуте од тих зајмова, па нека они у њима организују производњу. Тако ћемо их натерати да у нашу земљу увезу свеж капитал, најсавременију технологију и западњачке методе организације рада и пословања, чиме ће бити допринети изласку Србије из економске кризе без затварања фабрика и стварања нове армије незапослених.

11. Постизање пуне запослености, коју је могуће постићи само јавним радомима, пре свега на објектима саобраћајне инфраструктуре и обнављања шумског богатства, те стабилном посредком политиком која би се заснивала на трајној пореској стопи од најмање двадесет процената за профита у дужем временском периоду.

12. Просперитет сеоских газдинстава уз укидање свих државних ограничења, гарантовање економске сигурности и повољну кредитну политику ради постизања пољопривредне производње; расподела пољопривредног власништва у државној својини сељацима која су комунисти после рата одузимали земљу.

13. Успостављање цивилизованог правног поретка који обезбеђује легитимност њених одлука, а изграђује државу грађана, што подразумева потпуно грађанску равноправност свих националних мањина које не доводе у питање српски државни суверенитет и територијални интегритет.

14. Успостављање војске и полиције као строго професионалних служби, што омогућава њихову зависност у односу на било коју политичку партију и уједино спречава да било који активни официр, подофицир или полицајац буде страначки организован или ангажован.

15. Вођење неутралне спољне политике и учешће у европским демократским интеграцијима, што подразумева обнову традиционалних српских пријатељстава на међународном плану и, посебно, са суседним државама Грчком и Бугарском, с којима су нас комунисти систематски завађали.

16. Постављање питања одговорности за геноцид и ратну штету народа чији су припадници у току другог светског рата масовно учествовали у покушима истребљивања Срба. То изискује детаљан и свеобухватан попис жртава и идентификацију злочинца, посебно у условима у којима је дошло до обављања „Независне Државе Хрватске“ и појаве новог усташког поглавника, те свеобухватну заштиту српског живља који се тренутно нашао

уgroжен новом геноцидом политиком.

17. Инаугурисање независног суверена које ће гарантовати равноправност грађана пред законом и правну сигурност, а уједино и подразумевати да носиони судијске функције не могу бити чланови никакве политичке странке.

18. Саобраћавање пореске и фискалне политике потребама економских субјеката, у функцији подстицања привредне експанзије, али и подстицање елементарне социјалне сигурности грађана.

19. Успостављање радног законодавства које ће обезбедити ефикасну правну заштиту запослених, гарантовати минималне наплате и услове заштите на раду, као и слободу синдикалног организовања и деловања.

20. Правно регулисање пензионског и здравственог осигуривања по узору западноевропских демократских држава, које ће рефинансирати принцип солидарности грађана у обезбеђивању свим људима животних услова достојних човека.

21. Трансформација васпитно-образовног система у складу са највишим светским достигнућима на том плану и интензивирање српског националног превода: државне, економске, политичке, моралне и духовне обнове.

22. Гарантовање слободне штампе и других средстава информисања, као основног и незамењивог израза доследног поштовања елементарних грађанских слобода и права.

23. Рекулзија државне управе и укидање привилегија управљачког слоја; друштва кроз систематско рационализирајући административни апарат.

24. Обнова српске националне духовности, заснована на светој традицији, као обезбеђење свих верских слобода и права, принајма верске толеранције и онемогућавање државне контроле над деловањем цркве. У складу с тим залажемо се за хитно елиминисање свих последица комунистичког разбијања Српске православне цркве, за обнову њеног духовног и организационог јединства, повратак њеног свјетачки отцепљеног македонског крила и превратилање прекоморског распада.

25. Гушење свим средствима албанске сепаратистичке побуне на Косову и Метохији, да би решидни те побуне били немогући, залажемо се да се хитно спроведу следеће мере:

- да се ефикасно онемогући успостављање било каквог облика косовско-метохијске политичке и територијалне аутономије;

- да се одмах протера свих 360 хиљада албанских емиграната и њихових потомака;

- да се спречи свако државно финансијско дотирање албанске националне мањине и раније тромесне намењивања средстава трансферне искључиво финансијског порекла;

- да се ефикасно онемогући успостављање било каквог облика косовско-метохијске политичке и територијалне аутономије;

- да се одмах протера свих 360 хиљада албанских емиграната и њихових потомака;

- да се спречи свако државно финансијско дотирање албанске националне мањине и раније тромесне намењивања средстава трансферне искључиво финансијског порекла;

рање повратак Срба на Косово и Метохију,

- да се на Косову и Метохији прогласи ратно стање, суспендује свака политичка активност и заведе војна управа која би трајала најмање десет година;

- да се одмах распусте сви тамошњи органи извонредне власти и установе које се финансирају из државног буџета, а делују на албанском језику попут Универзитета, Академије наука и уметности, издавачких и новинских кућа и слично;

- да се одмах затворе и конфискују све фабрике и други производни погонни који дерационално постоје због систематске саботаже запослених Шинтарца,

- да се свим Шинтарима, који то желе, изда неселектички пасош,

- пошто се показало да је Абанија као држава трајно непријатељски оријентисана према Србији, нужно је један појас ширине од 20 до 50 километара ваздушне линије уз албанску границу прогласити подручјем од стратешког значаја за нашу земљу, те с њега уз вршну новчану накнаду изнестити све приватнике шинтарске националне мањине;

- да се свим Шинтарима српским држављанима који бораве у иностранству и тамо делују са сепаратистичких позиција, одмах одузме српско држављанство и забрани повратак;

- на Косову и у Метохији одмах треба отворити руднике угља где год је то могуће и градити термоцентрале на местима где је највиша концентрација шинтарског становништва, па у њима запошљавати стручњаци и раднике из свих делова Србије;

- нужно је одмах укинути сва социјална дavanja Шинтарима, посебно она која постојну преансок наталитет;

- неопходно је одмах приступити принудној наплати неплатених комуналних услуга и деложацији станара који неуредно плаћају станарину живјети у становима у државном власништву;

- искоретину имовину косовостохијских Срба, која им је отета од стране фашистичког окупатора и титоистичког комунистичког режима, без одлагања вратити законитим власницима или њиховим наследницима;

- не одржавати никакве скупштинске изборе на тој територији док се етничка слика станов

ништва не доведе у однос који је постојао 6. априла 1941. године;

- потребно је на подручју Косова и Метохије преселити све војне и полицијске академије и све војне установе које нису директно повезане за командовање појединих армијских области, као и читав низ других државних установа, чиме ћемо створити услове за пресељење десетина хиљада официра, подофицира, полицајаца, државних чиновника, чланова њихових породица и чланова пратеће инфраструктуре. Свим Србима који желе да живе на том подручју треба бесплатно доделити у трајно власништво пољопривредно земљиште и планење за пољивање породичних кућа и привредних погона. Сви који своја пословна средства и производне погоне преседе у те наше प्रदेशе и тамо запосле најмање десет радника пружиме као кључну одакину особавање од плаћања било каквог пореза у року од најмање десет година;

- свим радницима који се запосле на Косову и Метохији гарантовати просечне плате у двоструко већем износу од просека у другим деловима Србије;

- недовољно осмишљеним официрима, подофицирима, полицајцима и државним чиновницима као трајно решење њиховог стабилно питања понудити максимално комфорне и простране станове на подручју Косова и Метохије;

- услове студирања на српском језику на припадничком универзитету учинити најповољнијим;

Пореди се за што ефикасније и целовитије остваривање ове програмске декларације, залажемо се за сарадњу и јединство свих српских националних демократских организација, а посебно подржавање политичке напоре Српске демократске странке на подручју данашње Хрватске, Српске демократске странке Босне и Херцеговине и Народне странке Црне Горе, сарађујући их истинским и достојним заступницима интереса српског народа на територијама на којима делују. Свемирно подржавање настојања Српске крајине и Српског националног већа да се тамошњи српски народ изведе ван контроле и зулума новоуспостављене усташке власти.

У Београду, 3. марта 1991.

Главни одбор
Српске радикалне странке

СТАТУТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

I.	II.
Име и ниљ	Средства
Члан 1.	Члан 3.
Српска радикална странка је правни наследник Српске народне радикалне странке основане 1881. године и у својој делатности се руководи њеним програмом и статутом, прилагођеним изменима друштвеним околностима.	Да би постигла свој циљ Странка ће употребљавати законита, културна и морална средства и развијаће нарочито своју делатност у Народни скупштини и општини, служећи се издавањем листова и књига, оснивањем читаоница и библиотека, држањем јавних зборава, презентацијом и поседом, помагањем организовању привредних заједница и осталим делатностима које одговарају истањеном циљу.
Члан 2.	
Циљ Странке је да ради на ширењу својих начела, остварењу свога програма и уопште да помаже материјални, умни и морални напрек српског народа.	

III.
О члановима

Члан 4.

Члан Српске радикалне странке може бити сваки српски грађанин и грађанка који усвоји програм Странке и потпише прописану приступницу.

Члан 5.

Чланови се уписују код свога месног одбора, а ако у њиховом месту месни одбор не постоји, уписују се код једног од суседних одбора. Ко може бити пријављен за члана одлучује месни одбор.

Члан 6.

При уписивању члан плаћа годишњу чланарину чији износ утврђује Скупштина Странке, а повремено може давати и добровољне прилоге.

На основу признање о плаћеној чланарини издије се чланска карта Странке, која важи за текућу годину.

Члан 7.

Сви чланови имају у свему подједнака права и дужности.

Сваки је члан дужан да ради на придобијању нових чланова, на ширењу страначких начела и остварењу страначког програма, а при изборима да гласа за кандидата Странке.

Сваки је члан морално одговоран за своја дела. Чланови су морално обавезни вршити решења странке и њених органа. Поједини чланови не могу развити ништа у име наше странке док немају за то нарочито овлашћење Главног одбора. Чланови, који би разишли против интереса Странке, или иначе штетили њеном угледу, биће искључени. Странка штити своје чланове и помаже у границама сопствене могућности.

IV.

Среднште и Главни одбор

Члан 8.

Да би целокупан рад Странке имао једно средиште и што складније ишао по једном плану и у једном правцу, за седнице Странке одређује се Београд. Ту ће бити главна страначка благајна, библиотека и архива. Ту ће се издавати и главне новине Странке.

Члан 9.

Да рукује овим установима и уопште да руководи радом Странке у границама одређеног му делокруга бира се на Скупштини Странке Главни одбор од петест чланова и председник Странке. Главни одбор из својих редова бира 3-5 потпредседника и генералног секретара Странке, именује чланове Извршног одбора и Секретаријата Странке.

(Главни одбор СРС на седници одржаној 3. марта 1991. године одлучио да у раду Главног одбора, поред изабраних чланова на скупштини у Крагујевцу, са пуном правима Члана Главног одбора учествују и сви председници Месних одбора појединих градова)

Једном месечно Главни одбор сазива све председнике месних одбора на консултативни састанак.

У периоду између две Скупштине Главни одбор може коопирати нове чланове до највећег броја утврђеног Статутом.

Члан 10.

Главни одбор извршава закључке Скупштине Странке, спрема годишњи извештај о целокупном раду и стању Странке, разрађује главна начелна питања и припрема предлоге који ће се изнети пред Скупштину, рукује главном страначком благајном, библиотеком, архивом и читавним; pazi да се новине Странке уређују у духу њених начела и њеног програма; одлучује који ће се списи штам-

пати о трошку Странке; води бригу да месни одбори тачно врше своје партијске дужности; расправља партијске спорове између месних одбора; разрешава месне одборе који би и после позива и опомене од стране Главног одбора радили противно начелим и интересима Странке и привремено, до прве месне скупштине, поставља други одбор; на састанку месног одбора проглашава за искључене из Странке оне чланове који би својим радом штетили угледу

ме стању подржан извештај Главном одбору.

Пуноважне су седнице месних одбора на којима је присутно више од половине чланова. Своје решење месни одбор доноси простом већином гласова. Ако се гласови подједнако подеље решава она страна на којој је председник.

Месни одбори полагају рачуне пред месном скупштином, а још директно одговорни Главном одбору.

САМО СЛОГА СРБИНА СПАСАВА

VI.

Повогавање месних одбора

Члан 14.

Месни одбори могу стајати међу собом у вези или непосредно преко својих председника, или посредно преко главног одбора, али тако да се месни одбори могу договарати непосредно и доносити и пуноважна решења само о својим чисто месним стварима. У питањима која су од важности за целу странку, као што су питања о Програму и објашњењу или споразуму са неким другом странком, договорана између појединих месних одбора морају ићи преко Главног одбора.

И ДОК БУДЕ И ЗАДЊЕГ СРБИНА БИЋЕ СРБИЈА

VII.

Месне скупштине

Члан 15.

Сви чланови уписани код једног месног одбора састају се у одређене дане, двапут годишње, у место где је одбор и сачињавају месну скупштину.

Месна скупштина може се сагласити и ванредно кад то реши месни одбор или захтева половином чланова уписана код тог месног одбора.

Члан 16.

Месна скупштина прегледа целокупну делатност месног одбора, па или му даје разрешницу, или, ако у раду одбора нађе на неправилности или злоупотребе, одређује мере које ће се против њега предузети. Месна скупштина одређује мере које ће се против њега предузети. Месна скупштина одређује месни полугодишњи буџет, израђује формалне предлоге за Скупштину Странке и уопште претреса и расправља сва важнија питања која буду стањена на дневни ред.

Члан 17.

Месни одбор увек одређује дан кад ће се састати идућа месна скупштина и предмете који ће доћи на дневни ред.

Члан 18.

Месне скупштине саме одређују свој пословни ред и бирају своје часнике, а своја решења доноси простом већином присутних чланова.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО 5

Члан 19.

Скупштину Странке чине по четри представника свих месних одбора и чланови Главног одбора.

Члан 20.

Скупштина је врховни представник Странке; она решава о изменама и допунама у програму Странке – иницијативу имају месна скупштина, Главни одбор и месни одбори преко својих изасланика, сви чланови Скупштине, а тако исто мора се познати Скупштини на решавање и сваки предмет на коме би било потписано 50 чланова Странке – расправља сва главна начелна питања; утврђује годишњи буџет главне благајне, прегледа рад Главног одбора, па или му по истеку четворогодишњег мандата даје разрешницу или, ако нађе да је радио неправилно или чинио злоупотребе, казни га, према величини погрешке или кривиче, изјавом незадовољства, искључењем из Странке, а по потреби подиже против њега парницу код надлежних судова ако је Главни одбор одлучио Странку материјално, бира на четри године чланове Главног одбора.

Члан 21.

Скупштина Странке се састаје најмање двапут годишње. Скупштину може заказати Главни одбор, половином месних одбора или једна трећина свих чланова Странке.

Скупштина сама одређује пословни рад и бира своје чланове. Пуноважно може решавати ако је присутна проста већина чланова. Своја решења и одлуке Скупштина доноси простом већином гласова. При равнор по-

сене потребе, а две трећине дужни су месни одбори свака три месеца слати у главну страначку благајну.

Члан 26.

Ванредни новчани прилози, поклонци или зарада од приређених страначких скупова и активности упућују се у главну благајну ако нису претходно изричито намењени неком од месних одбора.

Члан 27.

Нико не може у име Странке купити никакве прилоге без нарочитог овлашћења Главног одбора.

Члан 28.

Сва чиста добит од листова и списа што их буде издвала Странка иде у главну благајну.

Члан 29.

У случају потребе Главни одбор дужан је помоћи новчано поједине месне одборе, а тако и месни Главном.

Члан 30.

Као органи Странке рачунаће се само они које Скупштина као такве усвоји или их Главни одбор привремено као такве призна.

Члан 31.

Код сваког органа Странке биће по један редакциони одбор, изабран од Главног одбора, који ће водити бригу да се новине пишу у духу начела странке.

Члан 32.

Редакциони одбори стоје под контролом Главног одбора, који у случају потребе може изменити списисне чланове или исо редакциони одбор.

Члан 33.

Редакционе рачуне и редакциону благајну прегледа Главни одбор свака три месеца и са чистом добити поступа као што наредује чл. 28 овог статута.

Члан 34.

На основу овог статута Главни одбор Странке усваја правилник и подзаконике којима се ближе одређује начин рада појединих органа Странке.

Члан 35.

Српска радикална странка има свој печат, месорачу, амблем, заставу и чланске карте, чији се изглед утврђује посебном одлуком Главног одбора.

Члан 36.

Одлуку о свентуалном претстанку постојања Српске радикалне странке може донети Скупштина Странке.

У случају престанка постојања Странке, сва покретна и непокретна имовина претпунта се фондација за финансирање повратка Срба на Косово и Метохију.

Члан 37.

Статут Српске радикалне странке важи и примењује се са пуном усвајања.

МОЈ ЂЕД МАРИНКО

Мој ђед Маринко живео је омамесет века и два дана. Био је висок и брав као шорнички бор. Носио је левају партијску шајкачу и славни мешар, оданке и весене чарапе и имао кобаран, беленабе, шолзке и шабару. Носио је јинџик и ситице и о бедру бривашу „радикалку“ украшени жутом панендом.

У младости је келтерисао и поштом којио и орао швару иланску земљу, харитицао је узржк и боарско Србије, зборисао и риракиласао, кметовао и био радикулни војскаши.

Пришао је и чибаво: Самоу праву, Оајес и Маје новине и имао је јуи сандук љуба.

Познатио је Николау Пашину, Ринка Тајцино, Перу Тодоровића, Гуи у Гервићу, прољу Бурића и ишао њиховим ајуџем.

Учесовао је у Латокхам рашу и на хробрости донети караџић. Био је један од оснивача Радикалне странке на Златибору 1883. Године и један од вредних изасланика на ил развоја школе и цркве у Чајетиши.

Готорио је изасланичице. Гуљино је на Гусле. Неке је бене у дечетерику и сам састављао.

На Воговац 28. VII 1990. г. Ђубина П. Ђенић

ПОВОДОМ НЕРЕГИСТРОВАЊА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE

ОСВЕТА КАМБОВСКОГ ЗА ПРОХОР ПЧИЊСКИ

Тако одлуку Савезног секретаријата за правосудје (да не региструје СРС) тумачи Станоје Ђорђевић, потпретресник странке

Зајечар, 7. маја

Одлуку Савезног секретаријата за правосудје да у регистар политичких организација не упише Српску радикалну странку у ствари очекивани је одговор секретара Владе Камбовског на поштуана Војислава Шешеља у маџистру Прохор Пчињски. коментар је зајечарског адвоката Станоје Ђорђевића, потпретресника Главног одбора Српске радика-

не странке. Ђорђевић категорично тврди да Српска радикална странка од свог оснивања, 23. фебруара ове године, није показала било какву спремност да учествује у акцијама наслиног рушења уставног поретка у Југославији.

Ако тај поредак било ко руши у овој земљи, онда су то савезни органи, па међу њима и господин Камбовски. Уосталом, он је најодговорнији за функционисање прва у овој земљи, а како оно стварно функционисало добро је познато. Због тога одлуку „негатив“ секретаријата којом је објављено да се упишемо у регистар странака Југославије доживљавамо као признање.

С.Т.

СА ТРИБИНЕ СВЕСРПског НАРОДНОГ ПОКРЕТА У НОВОМ САДУ

КОСОВСКИ СЕПАРАТИСТИ СУ У МИШЏОЈ РУПИ

Нови Сад, 23. априла
Од када у Новом Саду постоји јавна трибина Српског народног покрета коју води председник СНП адвокат др Сава Грујић – никада до сада није присуствовао толико народа. „Кривац“ за то је др Војислав Шешељ, који је говорио о српској (не)слободи и јединству.

Др Шешељ је у уводној излагању направно мала историјску шетњу кроз српску земљу путу раскол и противурности, почео о борби за престо у којима су синови казнили оци својим очевима до разјединености после смрти цара Душана, о масовном потурчавању и покатоличвању Срба, о наследњем расколу који су изазвали комунисти кроз бруталан и крвав братубиљачки рат. Међутим, народи који немају такве противности и борбе (а Срби њима

традиционално обиљују) осуђени су на стагнацију и застој у развоју.

– Године 1918. у најбољој намери српске вође чине катастрофалну грешку улазећи у заједницу са Хрватима и Словенцима, који им никада нису били браћини пријатељи – каже војвода Шешељ – 1941. наметла је неспоредива штета српском народу разбијањем Тројног пакта и каснијом улогом Јосипа Броза Тита, чији се режим одржавао изолованом Западу. И данас када се Србија усправља и постепено демократије у крви се мећу новој јединству. Нестраљиви смо јер инто научили да радимо за дугим стазима.

– Управо се враћам са Косова. Могу нам рећи да су шиптарски сепаратисти сатерали у мишџу рупу – настао је др Шешељ.

В. Мишуновић

ЗАШТО СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ПОДРЖАВА ОТЦЕПЉЕЊЕ САО КРАЈИНЕ

Део српског народа који живи на територији Крајине (СаО Крајина), изражава жељу и став Ви тај њихов став подржавате, да ли је то законски пут?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Сасвим сигурно. У нашем случају се овај проблем поставља као врло актуал. Ви сте чак и видели да је народ кинеске крајине својом декларацијом израдио одлуку да се припоји Србији. Зашто? Зато што је био изазван декларацијом Хрватске о издвајању из Југославије односно о суверенитету што практично значи о једном акту који одржава самосталност те државе. На путу је та концепција од стране хрватског руководства, и сад се поставља питање шта са српским народом који тамо живи? Несумњиво, српски народ који се тамо налази је део српског народа што практично значи да и њему припада то право на самоопредељење укључујући и отцепљење

као и хрватског народа. Нико нема право да такозваним раздруживањем српски народ одвоји од његове земље заједнице, од Југославије и доведе на ниво националне мањине. То исто значи да би он изгубио држављанство Југославије, дакле своје јединствене државе. Постао би држављанин друге државе. Нико нема право да народ лиши држављанства његове државе и да му наметне ново држављанство. Уколико не би дошло до отцепљења Хрватске онда би логично било очекивати да би и та одлука народа кинеске крајине била непогрешна. Останемо ли у заједничкој Југославији остаје како јесте било. Будемо ли се раздвајали онда долази у обзир да тај народ може и мора да се припоји матици земљи.

Салашни потези говоре да у Хрватској на брзу руку, преко ноћи трансформишу федерацију, савезну државу, у конфедерацију, савез држава, да би избегли

сву ону големи процедуру и процесе са којима се требају предходно рачуни измирити као што су: питање граница, питање дугова, јавних добара, питање држављанства итд. Настоје да путем савезног чина, пледирајући за статус дво државних граница, ураде ту ствар јер после када се учврсте као државе, онда сматрају биће самосталне државе, признате, имаће јаче правне позиције да преговарају са остатком Југославије или са појединачним државама које из те Југославије буду произишле. Зато и сматрамо да при свакој варијанти решавања Југословенске кризе српски народ има право да живи у јединственој држави, уколико би дошло до распадања Југославије.

Често се са сумњом гледа на тезу да сви Срби живе у једној држави – ту је најбитније да се тумичи на све Србе у границама садашње Југославије, уколико дође до њеног распада.

Под овим симболима
убијали су Србе

ТВ ПОЛИТИКА — ЕМИСИЈА „ОТВОРЕНИ ЕКРАН“

Специјални гост др Војислав Шешељ,
уредник и водитељ Рајко Ђурђевић

СРБИЈА БЕЗ ЈУГОСЛАВИЈЕ

РАЈКО ЂУРЂЕВИЋ

Како су политичке прилике у Србији, односно како их ти процениш у овом тренутку. Чини ми се да је настала једна врло интересантна, можда је прејавна реч, ситуација али једна забуда. Постоје извесне претње да забуде поново загосподаре нашом политичком ситуацијом. Ви имате са једне стране странку која озбиљно изналажу своје реформе, сутерничу вам можда ситуацију да је теже да државе која је била у последњих 50 година здрав, да је он добар и да се ради омако о извесним реформама; друга онда која је сва у демократском изазивању инсистира на демократији, одбија јавно да каже где су границе Србије и то изазива овако праву недоумицу како успоставити та демократију ако не знамо где су границе те демократије коју мислимо, можда

прећемо у Аустрију или Мађарску и да изазовемо нежељене последице, или да лоцирамо на Аду Циганлију само Србију?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Наш политички програм у том смислу је крајње јасан и конкретан. Ми висте нећемо никако Југославију, ми се боримо за обнову независне и слободне српске државе на Балкану која ће обухватити све српске земље. То значи поред данашње сужењене српјанске федералне јединице која ће обухватити српску Македонију, српску Црну Гору, српску Босну, српску Херцеговину, српски Дубровник, српску Далмацију, српску Лику, Српску Банију, српски Кордун, српску Славонију и српску Барању. Ту за нас нема никаквог компромиса. Што се тиче других политичких странака, знате, данас се

сви позивају на демократију, а мало ко зна шта је то демократија. Демократија је облик државе пре свега, то је основна дефиниција демократије, облик политичког режима. Ако немате државу не можете имати ни демократију, ни аутократију. Има те једно конфузно стање у коме ми данас живимо. Ми сматрамо да је демократију могуће постићи тек кад добијемо српску државу. Она није објављена. Ово што се данас назива Србијом није у пуном смислу речи Србија. Ту се сад поставља питање шта нам је преч: стварање српске државе у њеним националним границама или борба за признање демократије у ономе што се данас назива Србија.

Не смемо имати никаквих забуда да је демократију могуће преко ноћи остварити. Данас сви нуде демократију. Међутим, ако смо пола века живели под комунистичком диктатуром треба нам бар упула толико времена да отклонимо све негативне последице комунистичке диктатуре.

6 УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

Јер сви ми који смо живели под комунизмом криви смо у извесном смислу, неко више неко мање. За себе сматрам да сам крив. Од 16,5 година су ме примили у Савез комуниста и до 27. године, када сам се побунно био сам члан СК. Долоше, нису ми руке умачане неким нечесним радњама у погледу загорчавања судбина, непожељним поједицима, онима које је режим марширао за одстрел. Никада нисам напаљо некога ко се није могао бранити али самим миром са постојећим стањем у једном периоду свог живота ја сам на неки начин компромитован и сви смо компромитовани чак и они који никад нису били чланови СК. И сада они одједном наставују као да су олузе били за демократију. Па није тачно. Чак и они који су се борили против постојећег режима поставља се питање јесу ли се довољно борили. Пису се довољно борили. Да су се довољно борили раније би пав тај режим.

РАЈКО ЂУРЂЕВИЋ
Добро све говоримо о овима како ти рече којима су руке умачане туђом судбином и ако се гре ауто-

ритета и ако се многи јављају на политичкој сцени Србије као политички ауторитети, да ли то можда тумачимо да је отуда остало тај мир и пазња од комуниста, да им је важна само власт да је она дефинишна и да се целовито настојање испрљаје у политичкој борби за власт?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Не, ја лично мислим да данас ни режим ни ова опозиција која је заступљена у парламенту нису сасвим озбиљности политичког стања у Србији и одговорности која пре свега на њима лежи за будућност српског народа. Онај начин на који се показују обављајући своје конкретне функције у политичком животу о томе сведочи. Режим је сувешно осом, аргатан, режим касни и у политичкој и у економској сфери са применом ње неких мера које су неопходне, посебно у економској сфери касне због неприхватљива концепта обнове привреле Србије заоста на пријатним основама, на основама пријатног властиса над средствима за противућа, а опозиција такође показује неке манире који нису

адекватни њеној улози у садашњем политичком животу.

Рецимо, шта се неки дан писало у Народној скупштини Србије што ми је остало посебно упечатљиво. Један народни посланик, да ли се зове Михаило Марковић из СПО, није реч о овом филозофу Марковићу, изјављује у Народној скупштини. Писам могао да присуствуем седници Народне скупштине јер сам био на ручку код америчког амбасадора и ја сам због тога поносан. То је незамисливо било гле у свету да се деси. Па њега је ваљда народ изабрао да га представља у Народној скупштини и ваљда му је основна дужност да учествује на седницама Народне скупштине, а не да у време зас-

дања Скупштине одлази на ручков са страним дипломатским представницима. Разуме се, свако има право и пожељно је да у таквом случају оде на ручак са дипломатским представником али то да ради ван времена које је предвиђено за његове скупштинске обавезе. Није га народ изабрао да иде по ручковима него да га заступа у Народној скупштини. Е то је оно што највише свести још не може да допре, не може да овлада нашом свешћу озбиљност према ситуацији у којој живимо и озбиљност према народним очекивањима да нешто постигнемо, да нешто покушамо да нешто радимо, да делујемо у интересу српског народа.

ДОСТА JE LAЖНЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Уз велику галмију и прегласно, последњих дана, у Београду, у центру српске државе, јављају се изнемирило и као бујица јавног захтева да се Србија поново усмери интернационални план. Шта препознајемо у томе?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Постоје две тендиције. То је Једна о којој ти говорим, тендиција интернационализма, космополитизма. Та тендиција је изражена само у Београду, у унутрашњости Србије нема те тендиције. Ја сам непрекидно у унутрашњости. Српски народ у

унутрашњости је врло свестан данашње политичке ситуације и сопственог положаја и веома забринут за своју будућност, и веома сложен и јединствен у погледу основних српских националних интереса. У Београду се појављује једна, рекао бих, лекантна струја међу групом српских интелектуалаца коју интересе уопште српско национално питање, који су аналитички оријентисаним политичким странкама: УЛД-ју, Реформским снагама и сличним и који би са свим да праве компромис, да расподеле српске земље, српске националне интересе. Њима је, како они кажу, најважнија демократија. Разуме се, они они појма немају шта је то под тим појмом демократија што они данас проповедају и постоји једна друга тендиција, такође опасна, која се испољава и кроз јавне наступе, последњих дана, виђенијих српских интелекту-

лаца, тендиција србијанског сепаратизма. Ова је тендиција слабија него прва али такође опасна. Они кажу најважнија је демократија у садашњој Србији, а нека се Срби пречани тамо боре за своје интересе, то није нама ствар, то је њихова ствар. То је врло опасна тендиција јер ми Срби данас напакон морамо поново да се одредимо да ли ћемо ограничити свој национални интерес на границе садашње Србије, да ли ћемо се окренути данашњој Србији — београдском подлачку — или увећану за Косово и Војводину, или ћемо се окренути ономе што је Србија у правом смислу речи после I светског рата, свим оним територијама које су биле у саставу српске државе пре стварања Југославије. Ако ћемо ми тако јединим потенцијом ауторити све тековине ослободилачких ратова српског народа у 20. веку и ако ћемо пререти све Србе који данас живе одвојени од Српске матице изгубићемо и ове.

АНТЕ МАРКОВИЋ НЕПРИЈАТЕЉ БР. 1.

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Анте Марковић је ових дана био врло поласан писмом председника САД. Истина је не знам да ли је то писмо стигло или одговор на писмо из Београда или је оно потпуно једносмерно. Како ти видиш ту политику?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Српска радикална странка је већ изразила свој став према том писму. Писмо господина Буна, по свом садржају, сматрам да је нешто незапамћено у досадашњој дипломатској историји света. Прошпитање толико бујне хвалоспеве председнику владе стране државе, такви комплименти, ја мислим да су незабележени до сада у дипломатској историји. Што се самог писма тиче мени је прилично драго што је то писмо добио Анте Марковић јер сад када ускоро за неки дан остане без посла, кад буде смењен са функције председника савезне владе, њему ће бити лако са таквом препоруком америчког председника да нађе посао широм Америке. Тамо су му врата широм отворена. Ако је он добар Американцима, нека иде тамо и нека покаже своје способности. Кога нас је доста показивао да не треба нам више. Економски се пре свега Србију прилагодио, него је мандат и био запослан да иду да се Србија економски осигури, Србија је данас економски на коленима, јер све оне политичко-економске мере које је он примењивао биле су у правцу сузбијања српског привредног интереса, увоз полиорганских производа када не знамо шта ћемо са својим увоз оне техничке robe која се највише у Србији производе итд. То је ван здраве памети, то је потпуно промашена економска политика ако се посматра са аспекта старих економских интереса земље и народа. Али са аспекта оних интереса чији је протагониста Анте Марковић то је врло промишљена економска политика јер она остварује циљ економског испуњавања Србије. Време ради за српске непријатеље и зато ми Срби морамо под хитно да решавамо садашње политичко стање у Југославији, да напакон развучемо с тим југословенским питањем. Да видимо, ако, већина Срба заиста жели југославистици оца да остане. Ја сам убеђен да већина српског народа више неће никада југославистици и због тога се даље бавим политиком јер сматрам да заступам интересе већине тог народа. Ако заиста српски народ жели да почини колективно историјско самоубиство онда се против тога не може, онда ће тај народ то учинити али да то питање већ једном развучимо.

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Овиме на просторима Србије данас, ми видимо на српским територијама да главни реч воде управно странке чији вођа је сузиви оне територије, изван овог народа. Мало пре си поменуо странку УЛД-ја. Колико ми је познато на њеном челу налазе се Бранко Хорват. То је писан оне књиге о А. Ибањцима, косовско питање, и да ли јавност уопште зна да су документа за ту књигу кренула на једну поштом Феликса Хаце, да се извуку из војно-историјског архива, онај реферат Васе Чубриловића да се ојдесе за Скопље из Скопља за Тиврану, врло је интересантна његова мари-рута, из Тивране у Рим, из Рима за САД, отула у Загреб и на српске просторе се вратио и на књигу. То је злоупотреба, индигито није решено да је то гледиште једног младог српског интелектуалаца него је решено да је то готов програм, да је то чак политичка пракса у Србији онда и сада. Како та странка, са тим руковођством на челу, може толико јавно у Србији и гласно да траже демократију за Србију и српски народ?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Познат је установицим оснивач и покретач УЛД-ја. Намера тог удружења је била у старту да се бани кост самим Србима, да се Срби опет замајају Југословенским изјемама и тежњама, као што идеја демократија стиче из Загреба. Нема тог УЛД-ја више нигде у Загребу. Колико УЛД-ја има чланова у Србији? Има их највише стотину и ја сам спреман да то гарантујем својим животом. Али отула има нека никога политичка тежња. То су они даље неке друге опозиционе странке које су биле довољно незобљиве, недовољне да с њима улазе у отворену коалицију.

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Да ли то оставља једну моралну ханотечу на све нас друге политичке странке које ступате у савезе и такве врсте?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Слушајте, ми не ступамо, ми никада у савезу са српским непријатељом нисмо ступили. Видите, ове странке које припаљују тва, укључујући опозицији Србије себи су то дозволиле. Ми смо први јавно роговали још у време избора смо упозоравали да то не би смело да рале, због између два изборна круга смо се томе изборно супротставили. Шта су урадили неке друге опозиционе странке, рецимо Демократска и СПО. Они су помогли овим странкама да добију неки последњи место који никада не би добили да нису имали њихову

подршку у другом изборном кругу реформистима, УЛД-ју и не знам коме још, можда и овој страни Југословина. То је била катастрофална грешка.

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

И реформске снаге нису до скоро имале седнице, сем у Загребу?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Да, па они немају потребу да делују на подручју Хрватске, немају тамо у Istri где је супротстављене ставовиштва уставској власти изражено и где је вероватно тендиција да се врате матини Италији, јер Истра је италијанска земља, није хрватска. Истра је отета од Италије након II светског рата. Или у Словенији. Тамо има потребу за деловањем реформских снага. Савез реформских снага је и замисљен да делује међу Србима, да деси и испла Србе, да уноси конфузију, да Србе и даље заноси и сејом југословенства.

РАЈКО БУРЂЕВИЋ
на просторима Македоније и Црне Горе?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Пронао је Савез реформских снага свуда на изборима али видите неке српске опозиционе странке да вештачки одржавају у животу. Реформисти нигде не могу да окупе више од пар стотина људи на својим демонстрацијама, на својим митинзима. Када се усмачу на демонстрације других онда тамо долази до изражаја УЛД-ја, појави се онај представник Народне либералне странке из Ваљева која има само једног члана, тог Предрага Вулетина, а он се тамо појављује и држи говоре као да она њега ствара нека странка. Знате, то су елементи наше данашње политичке сцене који делују трагично.

ВЕРА НАС JE ОДРЖАЛА

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Какав је однос између православног цркве и српске радикалне странке?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Сматрамо да црква треба заиста да остане свесрпска институција и духовног, а и световног карактера, да симболише је јединство српског народа, његово слогу, његово заједништво, све оно

што је најљепше у његовој традицији. Што се српске радикалне странке тиче ми подржавимо СПЦ где год је то могуће, где год је то потребно. Сматрамо да српски народ треба што масовније да се враћа сопственој цркви, а ми од цркве ништа не захтевамо за узврат. Али осуђујемо све друге политичке странке које покушавају злоупотребити цркву у своје узкостраничке интересе, које некада врбују на разне начине неке свештенике на их користе на јавним скуповима да би показали српском народу како и црква уз њих стоји.

УЈЕДИЊЕНО СРПССТВО

7

Народ је и овог пута рекао НЕ!

РАДИКАЛИ НИСУ НИЧИЈА МАРИОНЕТА

РАЈКО БУРЂЕВИЋ

Било је питање зашто ниси учествовао 9. марта?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Ми смо објавили својештене српске радикалне странке неколико дана пре 9. марта у коме смо рекли да подржавимо све опозиционе захтеве за лебкозирање рејимског монопола над средствима јавног информисања укључивши и захтев за смењивање Душана Митевића који је вероватно до 9. марта био најорзнутији човек у Србији. Међутим, објавили смо да учествујемо на тим демонстрацијама јер су се међу организаторима налазили и отворени српски непријатељи

попут Савеза реформских снага чијим се челу налази садашњи комунистички председник југословенске владе Анте Марковић који је све до недавно деловао као продуцент руке новог уставског вођашника Фране Туђмана, што што се ту налазио УЛД-и народни селачка странка на чијем се челу налази исторични војвођански аутономач Зоран Ђесић. Са таквим политичким савезницима ми не можемо заједно ни у какву акцију и не можемо с њима заједно против постојећег рејима у Србији јер да би заиста успели да ставимо крај постојећем рејиму морамо народом показати да смо од њега неуспориво чистији, поштеднији, озбиљнији, да будемо бољи програм, да представљамо истинску алтернативу, а не да савезом са најгирнијим српским непријатељом показујемо да нас искључиво интересује власт, посланичка места, министарске фотеље и слично. Због тога нисмо учествовали, а 9. марта смо били у Славонци. Сматрам да је 9. март дан велике несреће за српски народ, 9. март једноставно није смео да се деси, а одговорност што се 9. март десио припада и рејиму и опозицији. Сад је питање ко је одговорнији? Шта су грешке рејима? Поред ове основице о којој сам мало пре говорио рејим је погрешно што је забрањено одржавање демонстрација у центру Београда и упутно демонстранте на Ушће. Па наравно, да демонстрације треба држати у центру града јер се тада држе у читавој ствари. Демон-

ОДЛУЧНИЈЕ У ОДБРАНИ СРПСТВА

ПИТАЊА ГЛЕДАЛАЦА
Како остварити границе Србије: Вировитина, Карловац, Карлобаг, а да то буде без проливања крви? и друго питање да ли ће Шенген да се кандидује за председника Србије? Треће питање је зашто није изашло десетог марта?
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

мало тешко. Али ми морамо оне имати власт која је спремна да повуче много одлучније дотезе од садашње Народне скупштине која није у стању чак ни да прихвати акт о прикључењу српске Крајине Републици Србији. То је нешто што је по мени скандалозно. Затим ова збијања на тајној седници Скупштине. Теби је познато да ми имамо тајну службу која дозна и оно што у прво време изишло није доступнио. И српска радикална странка и српски четнички покрет, ми смо сазнали шта се одвијало на тој седници Народне скупштине иза затворених врата.

улар икити нешто озбиљније да предузме, нема она способних генерала који би то извели и то треба отворено да се каже српском народу. Довело би на ред повлачене трупа те армије са подручја данашње Хрватске који нису српски, значи по ове линије Карлобаг, Карловац, Вировитина. Да се обавесте Уједињене нације, велике силе и судске државе даје та територија без државне власти па да виде велике силе и судске државе чија је територија, она нас Србе више не интересује. Али у овоме што је српска држава и право, по међународном праву је све оно што је Србија и мада у свом саставу пре стварања Југославије.

▶ страније се држе тамо где је највише пролизна, где је највише потенцијалних симпатизера које треба привући неком политичком изјавом, а не на периферији града где долазе само они који су нам унапред истомисленици и ти истомисленици немају ни потребе да се састају јер сви знамо шта мислимо, шта осећамо итд. Затим, режим је погрешно што је спречавао да зајак на сам трг, што је на тај начин омогућило пробој позитивног хордона. Већ је то допринело општем утиску у јавности, да су и једни и други одговорни за оно што се десило.

личном да ће пет уредника који заслужују да буду смењени да ће их изнест према народу и да пољску остави. Зна се шта то значи изјавио је тих пет уредника или крајње ауторитетно или личном. Када су то већ знали морали су наместити да постане. Чини ми се да сам у том тренутку био министар полиције за бив зајак много боље поступно. Не бих спречавао да народ дође на трг, нека се окупи, нека демонстрира, и они који су припремљени да разбијају, а и таквих је било, нека разбијају. Пустио бих их читав сат да разбијају по Београду али онда би било очигледно да се мора интервенисати. Затим, нека демонстрирају по свим уличима и парковима да интервенисати тек кад зајак покушавају јурити на Телевизију. Нема тој режиму који би дозволио да демонстранти освоје државну Телевизију. Државна Телевизија заштити самим средствима.

У БОСНИ СЕ ПОТАЈНО РАДИ НА ФОРМИРАЊУ ИСЛАМСКЕ РЕПУБЛИКЕ

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Дугорочна концепција исламских фундаменталиста је стварање панисламске државе која би обухватила све Муслимане света. У ту концепцију се укључују и панисламисти из Б и Х. Не мислим сада да оптужује Исламског као панисламисту и као кључног човека унутар панисламистичког покрета али тамо је немо изражена та панисламистичка тенденција, и она је много више изражена код ове муслиманске бољашке организације коју предводи Мухамед Фидиповић, чувени мрачњак још из времена Савеза комуниста, сива еминенција Хамзије Пољерића итд. Њихов је циљ да се та панисламистичка идеја поведе, у територијалном смислу Босна, Сашка, Албанија, Косово, делови Македоније преко Турске са исламском матицом. То је дугорочна њихова визија. Они и раде на дугу стају. Да бисе то остварило потребно је да остваре етнички чисту Б и Х, и отуда тај процес исламизације Срба који траје од рата на овамо, а посебно се интензивирао у последњих двадесет година. ИИИ је још 82-83. године објавио податке једног познатог статистичара из Београда, да је од рата на овамо сваких 10 година, од једног до другог пописа становништва, из Б и Х исламизовано око 200-250 хиљада Срба више него што је у Босну уселивано. Тај процес и даље траје. Посебно је био изражен на плану интелектуалних миграција. Готово све што је у интелектуалном смислу прешло у Б и Х морало је да бегне преко Дрине. Отуда толики број српских интелектуалаца из Б и Х оаде у Београду, и у другим местима у овој сушеној Србији. На прсте се могу набројати они истински велики мисли и делаци који су остали у Босни попут Милорада Екмечића и неки други.

стичком влашћу непрекидно покушавају у јавности представити равнојачу у погледу националне заступљености на највишим политичким функцијама. Али кад је реч о Муслиманима и Хрватима увек су најјаче личности долазиле до изражаја, личности које су водиле све попут Пољерића, Диздарића, Милутића, а кад је реч о Србима и њиховим представницима, онда су тражили најгоре могуће издајнике српског народа, а јузе без икаквих моралних квалитета,

без икаквих интелектуалних вредности попут Николе Стојановића, Миланка Реновића, Тоде Куртовића, Пандићина Милотиновића. Ти су издајници унорали Босну, њима је било важно да су они на функцијама и учествовали су у прогону Српског народа, и најјаче су они учествовали јер су увек добили налоге да ликвидирају ову или ону политичку групу која покушава мало слободније да мисли и да делује, овога илн онога појединца.

Долазак на Митинг

СА ХРВАТИМА ПРЕКО НИШАНА

РАЈКО БУРЂЕВИЋ
Како оцењујем постојеће и већ објављене разговоре између председника Милошевића и председника Туђмана?
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

Сматрам да до тих разговора није требало ићи до тога. Милошевић рећи што се у то уопште упушта. Хрватима је у интересу да се ти разговори воде, на којима се никада ништа решити неће, да би лобили у времену. Време ради за њих. Ова економска криза се не може решити, ми смо на прагу социјалних немира у Србији, а Хрвати ће са запада добити бар онолико колико је потребно за

њихову egzистенцију. Чуди смо за оне податке о 4 милијарде долара које им даје Ватикан. Србија нема хо да и зато се нама Србија пре свега жури да та питања државне Југословенске кризе развесимо, да знамо не чему смо, чиме располажемо јер економске обнове нам неча јорк живимо у оваким политичким условима. Један наш истакнути књижевник је написао: „Хрвати су народ парничар, они су само у томе кепшти.“ Сваки компромис у преговорима са Хрватима илн на нашу штету.

8 УЈЕДИНЕНО СРПСТВО

ПИТАЊЕ ГЛЕДАЛАЦА:
Шта је данас оставио од политике Јосипа Броз, колико је смерте политике присутан у нашој свести, како га помислити, шта се ту догађа?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Та нас политика још оптерећује али видите ми сада живимо у периоду деброзоизације. Ја немам много ни воље ни жеље да њега много говорим о Броду. Ја сам о њему говорим, исто као култ ружице, напавио га у време када је то било опасно и кад се због тога у затвор одлазило. Данас када су га почели озбиљно напавати и они који су га до јуче од мене брањили, који су мене инкарнацију, каписни, оче могућава ли у јавном животу зато што сам био против Тита, ја више немам потребе да то радим. Оно што је преостало српском народу то је да се стане у крај постојању овог наганског трама у коме је сахрањен тај алиновачи и злочине, у срцу Београда. Ту ми заиста није место и то треба што пре као печат српске националне срамоте да се елиминише.

ПИТАЊЕ ГЛЕДАЛАЦА:
Колико хектара земљица тај моплаше?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Па ја не знам, нисам мерно те хектаре али заузима најистинити део Београда и заиста му ту није место. Сматрам да треба прво обавестити његову породицу да се она постара да се Брозово тело одатле пресели. Ако породица није заинтересована да се то понуди хрватским властима да га селе у Кумровец. Ево сад пресељавају и Анту Павелића па је на рационалније решење да их сахране оба на истом месту пошто су то два највећа сина хрватског народа у овом 20. веку. Ако га они не желе, па ваљало ће се наћи неко место и на новом гробљу. То је сад можда мало морбидна прича али после десет година ако се нико не стара од родбине о гробу, после десет година гроб се ископава. То се ради свуда у свету и код нас па се земин остаци сахрањују у неку колективну гробницу. Да се и у овом случају то уради. Колико је мени познато 2 милиона долара се сваке године била на одржавање ове срамне Куће шеша.

ПИТАЊЕ ГЛЕДАЛАЦА:
Да ли је наше рушње засновано на закону? Једна стари српски закон из 1866. године забрањује сахрањивање и домаћих грађана ван гробља, а вандале странца?
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:
То је забрањено у читавом при-

видизованом свету, не може човек ни где у свету да се сахрањује у сопственом дворишту. То пре свега из санитарних разлога није дозвољено и из многих других стичких.

ПИТАЊЕ ГЛЕДАЛАЦА:
То рушење је најављено као прво енергичан чин, српског четничког покрета?

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
Не српског четничког покрета него српске радикалне странке. Српски четнички покрет има друге две велике акције ове године. 12. маја смо заказали прославу 50 година српског четничког устанка под Дражом Михаиловићем на Равној гори. Устанак је избио 13. маја 1941. али пошто је недела 12. мај пошто је у неку дружину много лакше да дођу на Равну гору, ми смо дан раније заказали ту централну прославу и заказали смо 17. јула наредне и заказали смо 17. јула наредне у саборној цркви у Београду и комеморативни скуп на Тргу Републике, пред спомеником кнезу Михајлу, генералу Дражи Михаиловићу. А што се тиче ове акције 4. маја рушења Куће шеша то се сад мало искомпликовало јер је за четврти мај најављено променење монетије влашке Николија Велимировића из Чикага у Београд. Још ћемо видети да ли је упутно то истог дана држати.

Ми смо изашли јавно саопштење и оставили режиму рок од два месеца да га режим скледи. Српски народ то више не може да трпи у Београду. Ми нисмо рушљачки расположени, оно што је спадало у народну имовину ми нисмо никада довели и питање али је рушљачко расположење ако желимо да одстранимо оно што је тамна мрља на нашој националној свести, на нашем поносу, на нашем достојанству. Ми смо грађански расположени и отклањамо све оно што смета у испиравању српске националне свести и враћању поноса, достојанства српског народа.

ПИТАЊЕ ГЛЕДАЛАЦА:
Често се говори о самоуправама, о тој ентеријерној самоуправи коју је остварио.
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:

Ја сам већ доста говорио о тој самоуправи својевремено када је то такође било опасно. Критиковао сам то. То је у самој основи промашен концепт. Он је нашао уточиште само у неким кридима марксистичке и социјалистичке теорије. Заступљен је својевремено доста био код анархиста. Ни где то у свету није било успешно.

ОСНОВАН ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА КОСМЕТ

За председника изабран проф. др Милорад Јеврић — На конференцији за штампу говорио др Војислав Шеша — председник странке

Приштина, 23. априла
Данас је у Приштини основан Регионални одбор Српске радикалне странке

За Косово и Метохију. За председника седмочланог одбора изабран је проф. др Милорад Јеврић. Како је истакнуто, ова странка ће се залагати за потпуно јединство у српском народу, посебно у овом периоду, када се угрожава интегритет Републике Србије и када је угрожен српски народ у другим деловима Југославије. Говорени новонабраном одбору председника странке др Во-

јислав Шеша је истакао да Српска радикална странка не жели да улином дође на власт, већ на изборима. Да се којим случајем десило да се силом сруши власт у Србији, она странка која би тако дошла на власт не би се одржала више од три месеца, и све би се на крају завршило диктатуром.

Шеша је истакао да је срча што је у децембарским изборима победила Социјалистичка партија, јер би победа било које друге странке значила зло за српски народ. Српски народ је увидео да су друге опозиционе партије неозбиљне и због тога је свој глас поверио Социјалистичкој партији. Иако смо опозициона партија десне оријентације, не можемо игнорирати оно што су владајући режим и председник Републике Слободан Милошевић постигли, посебно ове на Косову и Метохији.

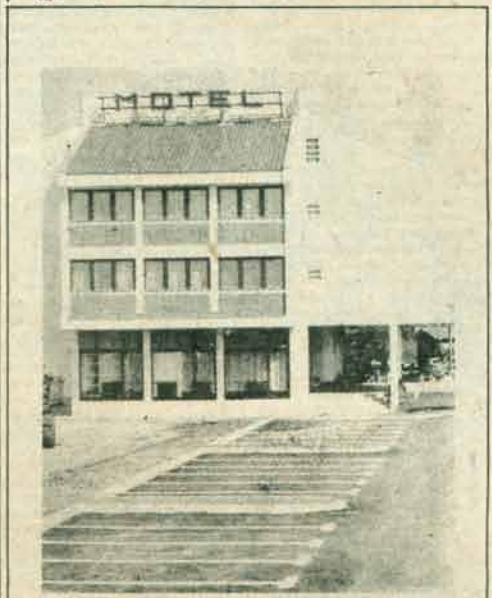
Ми нећемо сарађивати са вођама неких партија који се излајнички понашају. Нећемо сарађивати са оним дуљима који су ушли у коалицију са Реформним снагама Анте Марковића. Уздајем, снагама Бранка Хорвата и аутономаша Драгана Веселинова.

Говорени о 9. марту ове године, Шеша је рекао да су неке снаге, оне излајничке, покушале да српски народ уваку у грађански рат.

Они који су са балкона наредивали Јурни, нису ништа другог до издајнице српског народа. Дражковић сарађује са Антом Марковићем, а истовремено хоће да улином руши Милошевића, а сада једини комунистички режим који је остао је режим Анте Марковића.

Војислав Шеша је поздравно одуку о присаједињењу САО Крајине, Славоније, Барње и западног Среча Србији и при томе осуђено сва који се залажу за конфедерацију и истакао да у Југославији нема опасности од грађанског рата, јер са Србима и нема ко да ратује.

M. Vučković

Манастир Раваница изграђен је 1389 године. Направно га је као своју задужбину кнез Лазар Хребелановић. Својим архитектонским решењем и фрескама овај манастир представља почетак ренесансе — Моравске школе. Од септембра месеца 1989 године, ту вечно почињу мошти кнеза Лазара. Манастир се налази у непосредној близини града Тузлице на удаљености 9 километара од аутопута Београд — Ниш.
У свему овоме нема ништа чудно већ само поучно у односу на географију, верска и историјска обележја. Међутим, на аутопуту поред саме Тузлице налази се мотел са именован „Раваница“. Ко је овом мотелу тако име дао сигурно да није имао слуха за историју и слуха за чување те наше велике реликвије — нашег давног манастира и нашег поноса — великог мученика и српског света Лазара.
Ми, српски радикали, поручујемо грађанима Тузлице да размисле да ли је прикладно да један угоститељски објект — мотел где се спава, прихли и пијани, носи име „Раваница“.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ О УЧЕШЋУ ЧЕТНИКА У БОРОВУ СЕЛУ

УСТАШЕ РАЗОРУЖАЛА ЖЕНА

У одбрани Борова села учествовало четрнаест четника

Српска радикална странка и њен председник четнички војвода др Војислав Шеша одржали су јуче конференцију за штампу у којој је изнео верзију ове странке о учешћу четничког добровољног оружарског савеза у Борову Селу, имао сам јаку четничку посаду дуже од месец дана, рекао је Војислав Шеша, али се после преговора мештана и усташке власти и обећана да ће село бити оставље-

но на миру, највећи број четника повукао.

Шеша каже да је то била „погла игра усташких власти да се село остане без одбране, па су зато у часу кад је три стотине „усташких полицијата и хајдучевања“ извршило напад на село у одбрани учествовали 22 Србина. Шеша је јуче саопштио да је у одбрани села учествовало и четрнаест четника, а затим је додао да су у самом часу напада на

село ту била и двојица из Српске народне обнове и шест мештана. Тројица који су били без оружја су омаћ рањена, а Војислав Милић који је био рањен, затим је дотучен. Наши мотри су се храбро борили, али главни део одбране села поднели су сами мештани. Усташки полицијати су се држали срамно даше, око неких од њих се пирило изаха игмет, а једног је разоружала жена, описивао је јуче оружани сукоб у Борову Селу Војислав Шеша.

Уз ово Шеша је додао да је четнички војвода Момчило Бујин, као председник Војногласког савета издао наредбу да се командант четничког добровољачког одреда у Борову Селу Милана Теодосијевић одликује чином четничког мајора, његов заменик чином четничког капетана, а осталих дванаест четника с официрским чиновима.

Војислав Шеша демантује тврдње Министарства упу-

И овог пута криво: тенкови у Боровом селу

трашњих послова Хрватске да су припадници МУП-а масакрирали, а као илустрацију узрока повреда поменуто је „Једног усташу којег је у чело погодио „томпон“ од чега су искочиле очи.“
Иначе, каже Шеша „да било шта друго у борби није било вредно“ али су „усташе око десет стотина мртвих имале на својој страни.“
Попитана и емиграната о чему сведоче тајне сахране на Винковачком и другим гробљима.
„Ми нисмо узимали оружје од ериторијалне одбране, а ти смо набили оружје и из земља које исећу да именујем, рекао је јуче Војислав Шеша, дојутри да је

„нешто купљено по багателним ценама“, нешто добијено на версију, а као „послед пријатељског убедилања“ добијен иди отет од ХДЗ. Ништо оружја су нам чак и сами хајдучевци продали по нижим ценама, вели Шеша.

Војислав Шеша је јуче, одговарајући на питања новинара о томе да ли су „четнички добровољци“ мештанима Борова Села крајим оружје рекао да зна за случај краје три бомбе („а ти је тај раније искључио из Српског четничког покрета“), а да му краја „томсона“ није познато.

S. Gašević

Гарнизон у Боровом селу

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО 9

ПРАВО И ПРИВРЕДА

Нakon доношења Закона о предузетима и Устава Републике Србије, привредни субјекти су ушли у до тада неистражене воде у до тада непознати начини организациона привреде и привредног пословања.

Поставља се питање да ли је доношењем тих прописа решено питање правног регулисања привредних токова и равноправности учешћа субјеката тржишне привреде у токовима капитала. Не! Уведене промене захтевају још веће промене а одуговлачаче са променама, напосице и напошнице све асху и већу штету.

Међутим, иако су промене у правном систему новонастале тржишне привреде нужне, оне не смеју бити пропустљиве, док не претходно студирамо рад.

На том питању морају бити изустити стручњаци за привредно и облигационо право, међународно приватно право, врши економски стручњаци и стандарти који позивају ухватање стање привредног кретања држава Запада а посебно држава Европске економске заједнице.

Прописи који су донети, може се слободно рећи, донети су више ради промене. Због тога се они у великој мери ослањају на раније прописе који су објектни идеолошки упућени на политичке у привредне токове. Како су још донети на брзину то немисливо у сави садрже и извесне експерименталне моменте.

Експериментални привредни су увек погодни за сваку државу. Свет је велики. Има доста земља у свету у којима правни систем у привредном пословању функционосно изустито добро јер су то земље тржишне привреде и земље у којима се правни прописи не мешају од упућени на упућени судски пракси, посебно у области нејојалне конкуренције. Како су искуства тих земља вишесловна, онда та искуства, једноставно,

не, треба пренети код нас а њихове правне прописе једноставно преписати. Ту плагијата нема јер прописи су опште добро те на њих нико не полаже ауторско право. А у односу на судску праксу још мање.

Ако би и даље експериментални као што је то чинио Елвард Кардсљ уживајући поверење Броза а након резолуције Информбирора те новонасталој политичкој ситуацији унео нови, до тада непознати облик својине – друштвену својину, сигурно је да би и даље застајали за свим земљама света те би и даље владали они економски односи, који у сваком погледу и у свим сферама кретања капитала који се залажу за мешање политике у привреду. Како је замислио Елвард Кардсљ привредне токове и мешање политике у те токове до којега говори његов говор на проширеној конференцији Савеза комуниста за Херцеговину која је одржана у Мостару 18.09.1972. године у коме вели:

„Суштина тог курса је пре свега у ипственом повезивању Савеза комуниста са широким радним масама, радничком класом, удруженим радом, самоуправним организацијама, њиховим делегатима а укупностима итд. Са тих позиција онда треба вршити стални револуционарни притисак на изву политичку структуру друштва, контролисати органе власти и привредног управљања итд. Тиме не желим рећи да Савез комуниста не треба присиствено својим сталним аналитичким праћењем токова друштвеног развоја, као и својом критиком, иницијативом и акционом мобилизацијом маса – и директно да учине на рад друштвених органа.“

Што се привредника тиче они морају бити акционо јакни и мо-

билисани у остваривању циљастинина профита али ни под чимим туторством као што се за то залага Елвард Кардсљ. Почртакча снага привредника не може да буде иниција воља, на ни воља другаче асх само њихова воља заснована на принципу који практикују све напредне земље света – аутономија воље.

У Скупштини Србије, као што је познато, опозиције скори да и нема. Међутим, поединци Социјалистичке партије, без обзира што су већина, чорају да стваре да су по Уставу Републике Србије сви објекти својине равноправни иако се друштвена својина у реду набројана наплати на првом месту. Ако то ствари, свакогине под условом да познају законе тржишне привреде, да нема привредног напредка олма где год је то могуће да друштвену својину претварају у друге облике својине како би се постепено прешло на тржишну привреду и утакмицу где се учесници боре за профит а држава да уравнотежени буџет.

Хте ли ми то или не ми морамо признати и поред тога што су неки прописи донети који гарантују равноправност својина, да и поред тога друштвена својина има третман „метална држава“ јер још увек извесносна барјеру праве илегалу слободног кретања капитала.

Така исцелошката барјера ствари увек ситуацију која је лавина и право несигурна, како за онога ко се тегишн, тако и за онога ко се занемарује као достојан и дограсто субјект привредне активности.

За правну сигурност морамо се сви борити на ма којој страници припадати – држи се оне правне максиме. Довољено је све што законом није забрањено.

Велику опасност, без обзира да ли се поштује напред штира-

на правна максима, представљају разни подзаконски акти прописи, уређење, упућена, обавештења и претерани број образа. Правску са тим подзаконским актима и помоћним средствима (разним образима) морамо што пре напустити јер та акта због њиховог великог броја и сам Закон ако и на први поглед изгледа јасан, чини нејасним.

Има ствари који се Законом у нелости не могу решити, посебно у односу на деловане субјеката привредне активности са иностранством. Међутим, за област и деловање, мора се јасно у Закону конкретизовати без икаквог ужет или ширег уопштавања. Супротно поступања води враћању на старо, ствара потребу за новим променама, па онет новим све док се не дође на почетак а онда каже: У!

Прописи из области привреде и привредног пословања морају бити кратки и јасни остављају субјектима привредне активности слободу воље нарочито приликом закључивања уговора а само изузетно ту слободу ограничавати у искуственој мери других држава тржишне привреде.

Додатни термини у законима: удружени рад, самоуправни споразуми, друштвени договори, уобичајене текстове „ако то другим законом није забрањено“ и сл. треба напустити и законе направити чистим српским језиком са обзиром да је у односу на правну терминологију веома богат а само изузетно употребљавати стране речи.

Познато је да је у заљне време основано много, посебно приватних предузећа. Поручило је да та предузећа конкурентно једна другом. Да ли је већ у тој утакмици дошло до нејојалне конкуренције. Ако јесте, шта чинити. Ближих законских прописа и

сулске праксе из те области нема. Због тога што пре морају се донети прописи из те области а привредни судови усталисти одређене сулску праксу. Али онет се наглашава да у доношењу ових прописа не треба бити нагао. Претходно треба добро проучити искуства земља Европске економске заједнице у чији „заграда“ врлимо.

Напикли смо да у скупштини посланици о обичном питању полемично по више сати и више дана. Свака има неку идеологију и сматра да ако је не изнесе за скупштинско говорином да ће све отићи „тадара-мандара“. Тако понашање у скупштини и претерани број интерелација, учиниће да нам правни систем буде гори него што је било до сада. Насупрот томе, народни посланици морају се више ангажовати у фази припрема законских текстова и својим предлозима и предлозима трађања које заступа и тако допринети да се предлог закона учини што бољим. Иначе, на самој Скупштини, тим пре ако је посланици из опозиције, негио напори за „бољим“ законом само троше време посланика и ТВ гледалаца уколико се заседање преноси. Други ефикаста бар за сада посланички интерелације немају. Свице до се не комо или не, та чиница не се мора признати па макар изгледала за некуда негодна.

Само мудрим, сталожиним и темелиним радом можемо направити прописе из области привреде приближити себи и својој користи а посредно и општој користи и тако се приближити Европи или уни У.Ној. А у тој бар за сада тржишна економија функционосно солидна.

При томе треба имати на уму да је Лењинова демократија повелена кроз „диктатуру пролетаријата“ исказана кроз штат. „Не може се победити капитализам а да се не запослеши банке, не уклин приватна својина на средствима за производњу...“ умрла.

У ПОСЕТИ ЈЕДНОМ СРПСКОМ ДОМА ЂИНУ

ОД ПРАДЕДЕ ДО УНУКА — СВИ РАДИКАЛИ

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО:

Пред нама је чланска карта број 35 која важи за 1907. годину, а председник месног одбора је ПAVЛЕ САВИЋ. Са нама је његов унук ЈЕВРЕМ САВИЋ, волењичар, млинар из села Ђурићани. Господине Савићу, ви сте стара радикална фамилија!

ЈЕВРЕМ САВИЋ:

Да, ми смо стара радикална фамилија јер мој деда који се звао ЈЕВРЕМ САВИЋ, а ја носим његово име, чак је учествовао у тимочкој побуни 1883. године да би његове традиције продужио његов син Павле Савић који је био велики пријатељ и сарадник Николи Пашину. Чак шта више према историјским подацима наше породице Павле Савић, заједно са Николом Пашинем у времну напредничке политике Обреновића. Једно време је био прогнан у Бугарску да би 1903. године врати се у своје село Ђурићани и по неком договору од стране власти режима и наређења, сви радикали правни 1903. године из овога краја били су затворени и отерани у логор на Бањалуку у Београд. Према подацима који датирају у нашој породици, нашој фамилији Савића, ти радикали правни обухватају углавном руднички округ који је био од села Пастака закључано са варошицом Беолиномом. Радикални права била је у затвору негде око 56 и били су осуђени на смрт стрељањем. Међутим, један мајор, који је био симпатизер радикалне странке, договором се са затвореницима да их пусти али да учествују у ликвидацији Обреновића, Александра и његове супруге Драге Машин, 1903. године. Већ 1904. под Петром Карађорђевићем, мој

деда Павле Савић полази за народног посланика у тој првој скупштини Карађорђевића и био је народни посланик два позина Хоћу да кажем и ово, да је село Ђурићани, док је био Павле Савић, 99% било је радикално, да би се до II светског рата ситуација променила тако да је негда око 28. године, када су били задни избори за скупштину тадашње Југославије, радикали из Ђурићана било је негде око 90%, а 20% било је демократа. Хоћу да кажем да су радикали задржали примат, а да су демократи били тек овако у малом развоју. Наше домаћинство је напредовало негујући ту политичку радикалну странку, оауек је ова породица много радила много је имала. Али хоћу да Вам кажем да за време владавине те такозване правне буржоаније 44-45. године нам је све било олујето. М.лин је био нападена збова, отац отеран у затвор заједно са послаником радикалне странке Матијом Обреновићем из Калиманина. После доласка из затвора поновио је се кратки од тадашњег режима и на крају је био осуђен на строгу робију о.д.6. година. Како је мој отац пре рата био радикал, односно пред рат звао се Језеа, то је једна овако да кажем модификација тадашње радикалне странке обухвата да је све радикале из неке Југославије, па се звао „Југословенско-радикална заједница“.

Увек смо били та радикална кућа да би сто кажем 89. односно на богојављање боље речено 1990. године, ми смо овако полетно поштин за том нашом радикалном странком сви ми, унуци и прауници Јеврема Савића, односно Павла Савића и наисте ова ђурићанине Савића, ми смо се

Од рођења радикал — Јеврема Савића

учинили и радикали и моја чланска карта радикалне странке овога времена била је 167 број. Значи био сам 167 радикал у Србији а учлањаванје је било у фебруару месецу кад је одржан радикални скуп у Чачку. У тадашњој ситуацији, седалици у селу Ђурићани су поборници овога радикалне странке, неке радикалну странку јер се сматра за у садашњим условима радикална странка је овако мирољубива странка и да постепено осваја симпатије код народа у односу на остале странке опозиције. Како сам ја свакодневно овде у народу са се, ђањима, тако да писмо долази у млин око 20 до 30 сељака из Ђурића и околних села увек разговарамо тако мало порекл тог напорног вољеничког рада, разговарамо такође

10 УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

и о странкама а видим да је већина за радикалну странку јер сви ти сељаци већином потичу, њихово је порекло радикално, њихови делови, предлози итд. Мислим, да доласком господина Штемета, да председника Српске радикалне странке, да је ова странка обилујени кренути у акцију и постепено освајају народ и његове жеље онако како је то некад радио Никола Пашин, онако како су некад радиле и наше познате војводе учесници у балканским и I светском рату на и касније.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО:

Да ли сте сагласни самном да Радикална странка има пре свега у свом деловању и у свом општем креду странке српство.

ЈЕВРЕМ САВИЋ:

Да, ми смо за Србију, за велику Србију, јер не вреди више родити за другога, остваривати слободу за другога, остваривати демократију за другога, остваривати економска добра за другога, плаћати велике порезе за неразвијене и за другога, то више не долази у обзир, ми смо се овако договорили на свим скуповима до сада па и кроз штампу, па и сада у овим нашим српским новинама наше Радикалне странке да се боримо за велику Србију онакава каква је била версајским уговором 1918. г. Забринаво сам само да кажем и ово, што морам рећи о једној оваквој слози ове сељачкога народа, ми овде у овим Ђурићанима симпатичним Ђурићанима ичамо углавном три странке, то је Радикална странка, Српски покрет обнове и демократска странка. Да све те три странке живимо као једна браћа и увек се договарамо тако да не-

ма никаквих проблема међу нама чак и сада за општинске изборе који ће се одиграти бити у септембру месецу ми ћемо дати свога кандидата који буде овако најпободнији нај је демократији и најбољи и у кога ћу бити сигуран да ће победити овде у селу за одборника у таквомском крају одборника у општини Горњи Милановић.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО:

Значи приликом избора кандидата водине се рачуна да прије свега човек буде добар домаћин!

ЈЕВРЕМ САВИЋ:

Да, да човек буде добар домаћин, да буде поштен и частан, добар привредник, угледан и оно што је најзначајније да се бори овако за јединство међу сељацима у селу и у акцијима у селу кад говоримо конкретно о селу.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО:

Знамо да је само питање дана када ће доћи до распада Југославије, да ли се слажете а по немом да су и Србија и Црна Гора бео ових назван Република које се позивају сад на неку лажну државност мога да буду за десетак година магла Шајвашиќа?

ЈЕВРЕМ САВИЋ:

Како ће. Постоји једна изрека овде у овом крају Шумадије кад говорите о Швајцарској пре рата је говорило „види како је овој сироме ко Грчка“ а ми индиомо сада да је Грчка у економском погледу даље попремача за ове просторе Југославије односно Србије па сигурно ћемо бити друга Швајцарска овако мошита кад будемо јединствени, кад будемо једна држава Србија и

НЕКА ПОБЕДИ НАЈБОЉИ

У ОВОМ БРОЈУ:

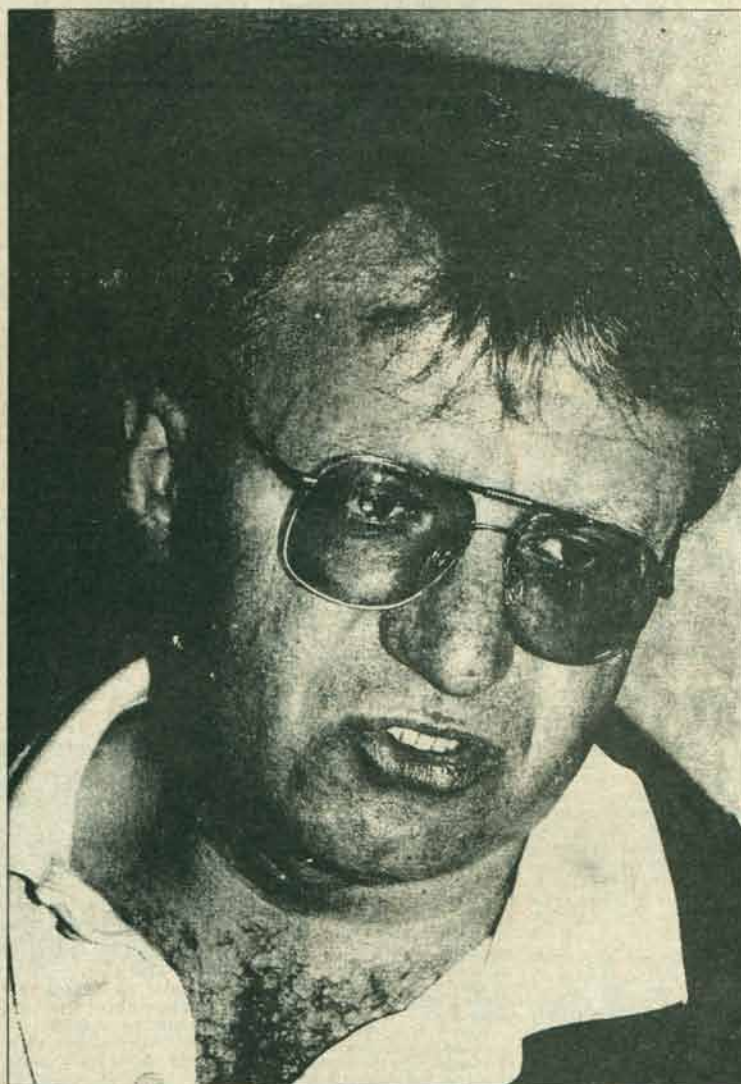
Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
– ШТА ЈЕ ВОЈВОДА
РЕКАО РАДНИЦИМА И
ГРАЂАНИМА
РАКОВИЦЕ

(страна 2 и 3)

ПОРУКЕ ВОЈВОДЕ
МОМЧИЛА ЂУЈИЋА:
ДОЛАЗИМ! (страна 7)

УПОЗНАЈ ОТАЦБИНУ –
СРПСКА КРАЈИНА –
КНИН (страна 8)

ДА ЛИ ВЕРОВАТИ
ХРВАТИМА? (страна 9)

Др. ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОСЛАНИЧКИ
КАНДИДАТ У РАКОВИЦИ

— КНИН

ФАБРИКА ВИЈАКА

tvik

Telefon: 059/63-611

● Да ли веровати Хрватима?
КИЈЕВО – ГОРЊА ПОЛАЧА
50:0
(али у погрому)

Мешу 16 Срба ухапшеним 30 и 31. марта ове године на Плитвицама били су и припадници резервног састава милиције Српске Крајине Божидар Чеко из Горње Полаче и Далибор Тинтор из села Радаваца.

У Книну, такође ухапшени, били су редарственици Станко Јурић и Мићо Арамбашић оба из села Кијева које је настањено Хрватима а граничи се са селом Горња Полача настањено Србима.

Иако практично у ратном стању представници Месних заједница Кијево и Полача разговарали су о размени „заробљеника“. Постигнут је договор да Полачани интервенцију код СУП-а Српска Крајина да се редарственици пуште на слободу а да Кијевљани интервенцију код МУП-а Хрватске да се на слободу пуште Божидар и Далибор.

Након ових разговора родбина редарственика долазила је у Горњу Полачу у кућу Стева Чека, оца ухапшеног Божидара. Били су лепо дочекани и почашћени и угошћени. Тада је родбина редарственика изјавила да је архивништво Хрватске дало обећање да ће се размена остварити.

Потом на интервенцију грађана Горње Полаче, СУП Српске Крајине пушта на слободу редарственике а архив-

УХАПШЕНИ ЧЕКО
БОЖИДАР ИЗ ГОРЊЕ
ПОЛАЧЕ

злочин. Из заседа је убијен резервиста милиције Крајине Васо Пећер и то на територији села Г. Полача. Грађани се присећају да је само на удаљености 30 метара од места погубије Васове 1941. године од усташке руке погинуо и Васо деда Васо.

Да би се улога и понашање Кијевљана у прошлом рату сагледала што боље, треба се прisetити чињенице да су Кијевљани дали велики допринос фашизму а посебно на источном фронту под заставом Хитлера а под вођством Марка Месића, стрица садашњег самозваног председника СФРЈ Стјепана Месића.

Полачани се присећају да се 1941. године догодило покољ 49 Срба из њиховог села.

У књиги српски јављено родбини, пријатељима и знацима да је третиног пролећног дана 7. У 1991. год. у 21-ој години живота наш драги и некад заборављени син, брат, синовић, шура, ујак и тата

ПЕЋЕР ВАСО
(син Петра)

Сакрива драгог нам покојника обавиће се се дана 7. У 1991. године на гробљу св. Петра у Полачи.

Српска ће се формиранти испред болнице Книн у 16 сати.

О ЖАЛОШЋЕНИ

отаци Петар, мајка Стана, брат Тоде, сестре Нада и Деса, стрицави Маринко, Сава, Ђурин, Штро, Мирко и Бура са фамилијом, дедо Ђоко, баба Иза и Ђука, зет Душан, нећак, нећакиње, као и остала многобројна родбина

ништво Хрватске дато обећање гаси. И док су редарственици Хрватске без икаквих последица пуштени, није им ни длака са главе фалила, доде су чланови резервног састава милиције Крајине доживљавали тешке психичке и физичке трауме и тортуре а што је и виђено на ТВ екранима. Због оваквих тортуре морао је да интервенције и Савезни секретар за правосуђе. Огласила се и Адвокатска комора Србије са изјавом да ће ухапшене или како у решену о одређивању притвора пише „заробљене“ Србе, адвокати Србије бранити бесплатно.

Након ових догађаја Кијевљани су приредили и један

Сви они су на превару одведени у село Кијево на „разговоре“ а да се ни до данас незна где су поубијани и у коју су јаму бачени. Тако је Васо Пећер 50-та жртва усташког терора.

Дакле, Кијевљани према Полачанима воде 50:0.

Нервно растргнут Божидаров отац Стево је на лечењу у болници.

Мештани кажу да је Гаврило Притинић пореклом из племена Чеко. Можда то нешто значи? Можда то да Полачани више не смеју веровати Кијевљанима.

Да ли се и даље држати оне максиме „Опростити али не заборавити“ или ...

Михаило Матовић

„DINARA“
RO ZA GRAĐEVINARSTVO — KNIN

IZVODI SVE OBJEKTE VISOKOGRAĐNJE I NISKOGRAĐNJE — PROIZVODI BETONSKE ELEMENTE; MONTAZNE DIMNJAKE — VRŠI PRODAJU GRAĐEVINSKOG MATERIJALA — OBAVLJA PREVOZNIČKE USLUGE

Telefon: 059/60-111

RO **JADRAN-METAL**
ФАБРИКА МЕТАЛНОГ НАМЈЕШТАЈА
• КИТРАЈЕ

Telefon: 059/73-022

Србинја из Шибенјек
(снимка из 1990. године)

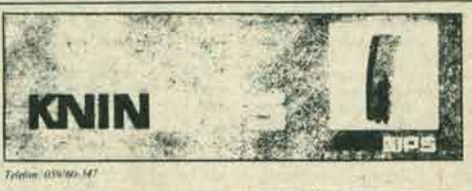
РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА
ИЗРАДУ МЕТАЛНИХ КОНСТРУКЦИЈА
TEKNOMETAL
KNIN

Telefon: 059/60-792
R.J. „RIJEKA“ Бујска 3 б тел. (051) 612-102
R.J. „SPLIT“ Pinarika 25 тел. (058) 592-887

AGROPRERADA KNIN
РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ПРЕРАДУ
И ПРОМЕТ ПОЉОПРИВРЕДНИХ ПРОИЗВОДА

Telefon: 059/60-222

Telefon: 059/60-347

• **mladost.**

РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ПРОИЗВОДЊУ
КАРТОНСКЕ АМБАЛАЖЕ — KNIN

Telefon: 059/60-311

УЈЕДЊЕНО
СРПСТВО

9

ЗАШТО ЈЕ ДУБРОВНИК СРПСКИ ?

БРОЈ 8.

Београд 16. септембра 1900. год.

ГОДИНА II.

† ДУМ ИВО СТОЈАНОВИЋ

ДЕКАМ-КЉИМНИК И ВРПЦИ КЉИМНИШКИ
(Р. К. 1828. — П. К. 1900.)

Како се радивасмо дану 4. децембра ове године, са ваљким га охушевљеним очекивањима ми Срби сви и свада, како ми се спремило да Великом Дубровничану узаложно поштовање за све тамо је свој српски род задужао! Али у радости тој, у очекивању пуном напе, у охушевљеној спреми за поклоњење — стигла прегуљна вест: *Дум Иво Стојановић промени светом!*

Промени светом! — Туга дубока и искрена душу нам подузми, јер смо својим ваљкога губата, јер знамо да са Дум Ивом спуштамо у ледени гроб једног од последњих предатаца Старог Дубровника, омању и кољну спону која је дубав Новог Дубровника званично не само за славу дубровачког тла, већ и за његово прошлост, већ и за све ово просторство на којему је Србин без разлике вере.

Живот и рад овог великог српског сина, његово знање и узарско, његова скромност (јер је имао права да буде и нескроман), могу послужити као пример сваком српцима, а имају Србима још и као повоо, утеха и ваљачка наза. Јер Дум Иво по ваљачану који је припао, по свестивачком позову којему се посветио, требало је да ва узек буде одвајен од српског стабла, требало је да буде у овом Јазу које одраче српско име, које га гони као најваљачег непрајачека свет

Само дубоко научарско проучавање и повезавање народне прошлости и дубав према истини окупаше Дум Иво српском роду којему је перан остао до смрти своје, којему је својим животом и радом створио ваљачтаствени споменик. Споменик је тај уједно и споменик његовог славе.

Свиња нам је на успана ваљачка амерка „Брот је мио која амерка био!“ Сви јој осећано значај, свиња нам она говори о лепшим данима српског народа, али још не знамо сви колико је том уверењу, на ког позову ваљачте мио, довршио Дум Иво! Магија ваљачког свећеника ваје сматала овој ваљачкој души да осети браство и са овим у магична православног свећеника. Колико умишлености у уверењу да су то само равни путовања која воде једном циљу!

најваљачку правку овог живота, рада и значаја овог великог Србина, а сада се у најискренјој тузи опраштамо с његовим ваљачким остацама:
Ибогом, учитељу! Вечан ти помен и слава!

Зашто је Дубровник српски град најбоље говори претходни текст посвећен католичком свештенику дум Иво Стојановићу српском књижевнику, који се док је живео осећао Србином и новосио се са српским именом.
Шта је време учинило од те 1900. године а нарочито задњих 50 година дигнаване историје, сами размислите.

ПРОГЛАС

Љубљана 11. 5. 1991. год.

Српска радикална странка и Српски четнички покрет за Словенију обавештава јавност:

1. Да одбор СРС и СЧП за Словенију даје пуноу подршку српском народу у Српској крајини, Далмацији, Славонији и Барани да се издвоји из састава Хрватске и уђе у састав републике Србије.
2. Да ће по потреби на време ако српски народ буде нападнут, малтретиран, хапшен или на било који начин злоупотређан упутићи формирани одред добровољаца који је у приправности.
3. Да одбор подржава одлуку Словеначког парламента за отцепљење Словеније од Југославије али уз услов да се грађанима Србије, династији Карађорђевић и српској православној цркви врати сва одузета имовина после 6. априла 1941. године.
4. Одбор сматра да је са становишта здравог разума а имајући у виду део прогласа под тачком 3. да ТВ Словенија а то и интерес словеначког народа захтева, треба да прекине поведени пропаганду против српског народа.
5. Проглас доставити редакцији листа „Дело“ и „Уједињеном српству“ као и Главном одбору Српске радикалне странке у Београду.

Одбор СРС и СЧП за Словенију

МЕСНИ ОДБОРИ

У Србији и српским земљама формиран је велики број месних одбора. Они се и даље формирају а број чланства брзо расте што указује да је наша странка у народу стекла популарност.

Од следећег броја биће приказиван рад појединих месних одбора који се истину у активностима. Овога пута објављујемо само активност месног одбора у Љубљани.

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

12

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

Име и презиме
Занимање
Година рођења
Адреса
Телефон
ПОТПИС

Пristупница се доставља Месном одбору или до конституисања Месног одбора на адресу Главног одбора у Београду у Улици Милутина Бојића 2.
Годишња чланарина је 200 дина. и плаћа се благајнику Месног одбора.

ЦЕНОВНИК ОГЛАСНОГ ПРОСТОРА

ЦЕЛА ПОСЛЕДЊА СТРАНА	16.000 дина.
ЦЕЛА УНУТРАШЊА СТРАНА	14.000 дина.
ПОЛОВИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	9.000 дина.
ПОЛОВИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	8.000 дина.
ЧЕТВРТИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	5.000 дина.
ЧЕТВРТИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	4.000 дина.
ОСМИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	2.500 дина.
ОСМИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	2.000 дина.
ШЕСНАЕСТИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	1.500 дина.
ШЕСНАЕСТИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	1.000 дина.
ЗАШТИТНИ ЗНАК НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ	4.000 дина.
ЗАШТИТНИ ЗНАК НА ПОСЛЕДЊОЈ СТРАНИ	3.500 дина.
ЧЛАНОВИ СТРАНКЕ ИМАЈУ ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 20% ПРИЛИКОМ ОГЛАШАВАЊА	

ПРЕТПЛАТА ЗА „УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО“

Годишња претплата 480 динара
Полугодишња претплата 240 динара
Претплату извршити на жиро рачун Српска радикална странка МО Ужиче 63700-678-13266 са назнаком Претплата за „Уједињено српство“
Телефон: 031/21-972 и (011)420-846 и 332-853

ПОРУКА ЧИТАОЦИМА

Ето, изашао је и други број новина Српске радикалне странке „Уједињено Српство“. Да ли сте задовољни, или не, ви драги читаоци најбоље знате. Ако сте незадовољни решите нам јер редакциони колегијум чине чисти аматери па ће можда ваше сугестије у односу на концепцију листа прихватити, поготово ако сугестија долази од новинара професионалаца!

Ми се трудимо да ове новине буду ваше. Зато сарађујте у њима. Свака сарадња добра-

мерна и злонамерна нам је добро дошла. Само напишите нам јасно, отворено и са што мање страних и за обичног грађанина неразумљивих речи.

Ако сте заинтересовани да сарађујете у овом листу, редакција вам нуди да будете и један од уредника листа, на пример да уредите једну од страна листа из следећих области: политика, економија, право, историја, наука, уметност, техника, књижевност, уметност и др.

Ми желимо да ове новине буду ваше новине.

СРПСТВО

Поштом Српске радикалне странке
Оснивач: Српска радикална странка. Издавач: Акционарско друштво. Главни и одговорни уредник: Милан Матовић. Уредњу колегијум. Директор новина: Периса Ковачевић. Директор маркетинга: Бојан Тодоровић. Секретар редакције: Драгица Гавриловић. Адреса редакције: Милутина Бојића број 2 Београд и Златиборска 7 Ужиче. Телефони: 011/420-846; 332-853 и 031/21-972. Телефакс 011 496-906. Новине излазе петнаестодневно. Штампана Штампарија „Рујно“ Ужиче.
Решењем Секретаријата за информисање Републике Србије новине су уписане у регистар под бројем 1076 од 10. 5. 1991. године.

Српство

ГОДИНА I БРОЈ 3
10. ДЕЦЕМБАР 1991.

Новине Српске радикалне странке

ЦЕНА 30 ДИНАРА

ДОШТАМПАНИ ТИРАЖ

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ ДА СЕ ПОНЕКАД У ПРОЛАЗУ ТУБА МАЈКА САЖАЛИ И НАХРАНИ ТУБЕ ГЛАДНЕ ПТИЦЕ ХРАНОМ КОЈУ ЈЕ ПОНЕЛА ЗА СВОЈЕ

ПОМОЗИМО БРАЋИ У НЕВОЉИ

Свима је познато у каквим се мукама и невољама нашао и налази српски народ у Хрватској. Стотине убијених, хиљаде несталих, колоне српског живља свакодневно напуштају родну грудну и вековна огњишта. Мајка Србија препуна је избеглица. Многи су, напуштајући своје куће, спасавали главу, не стигавши да са собом понесу ни оно што је најнужније за голи живот. Мука и невоља снашла је српски народ.

Српска православна црква са својим Патријархом основала је при Патријаршији *Одбор за помоћ многострадалном српском народу*, како оном који се сада налази у Хрватској, на бранику своје родне грудне, тако и онима који су напустили своја огњишта. Задатак Одбора је да прикупља помоћ у храни, зимској гардероби, постељини, средствима за хигијену, лековима и новцу. Сва прикупљена помоћ шаље се на угрожена подручја и онима којима је неопходна. Камioni са храном, одећом, лековима свакодневно одлазе у угрожена подручја и тамо где могу сигурно стићи, покушавајући да ублаже муке и невоље тих наших страдалника. Том нашем напаћеном народу битно је и сазнање да нису заборављени од своје браће и свих људи добре воље.

Српска православна црква моли:
**ПОМОЗИМО НАШУ БРАЋУ У НЕВОЉИ!
ПОДАРИТЕ ВИ ЊИМА, А ГОСПОД НЕЋЕ НИ ВАС ЗАБОРАВИТИ!
КО ЦРКВИ ДАЈЕ ОД БОГА ПОЗАЈМЉУЈЕ А БОГ НИКОМ ДУЖАН НЕ ОСТАЈЕ!**

Помоћ можете предати на следећа места (радно време од 8 до 20 часова):

Београдски сајам, Хала 10; Удружење филмских глумца, Булевар револуције 26/1 и манастир Светог архангела Гаврила у Земуну, Градски парк.

Новчана средства можете такође предати на горе наведене адресе и на жиро-рачун бр. 60811-620-16-315-53-1321 Беобанка, са назнаком за избеглице.

Српска патријаршија

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО

УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО! Велике су ове речи сада, а како су тек црнобо морале звучати раније, пре његовог остварења, кад је онс било још само заносан сан напредних синова српског народа! Слушања са жаром, кад је говорено о народном уједињењу неких срећних европских народа у другој половини прошлог века! Национално уједињење Италије, извршено крајем шездесетих година прошлог века, као и уједињење Немачке, остварено ускоро затим, били су догађаји од највећег утицаја на душу и срце тадашњих и потонјих младих нараштаја наших, догађаји који су порабљали чудновате наде и инспирисали најсмелије импулсе у младичким снагама свих Срба. Омладински покрет, који се у нашем народу разбујтава ускоро на свим догађајима, са утрпа патриотским тенденцијама, увелико је резултат националних успеха поимених европских народа, по којима је читав овај временски период назван периодом народног уједињења. Па ипак, поред све патриотске услађености наше просвећене омладине тога времена, било је суђино да наш народни Прометлеј за још више од половине века остане привезан за своју стезу.

ЧУДНА СРПСКА СУДИБИНА! — Зр она није српски народ поставила на раскрсници двеју светова? Источна и Западна, да би нас са обе стране немилосрдно шибала? са Истока, испустих азиатских степа, дивљим љутим хордама, док са културног Запада, додуже просвећеније, али за нас, бар за друге, исто тако јаким утицајним суседима? Тајна судбина, доведена нама је — кроз векове наше историје — неизмерно болова и патњи, али нама је она, напокон, преко ових, зашто морала пружити и једну од највећих лекција коју историја уопште може дати народима: **шта значи народна слобода**, па према томе како се за њу ваља борити, а за тим и колело, ову ваља чувати.

Када се народна слобода једном изгуби, онда се она отуђује само мером пратећих борби и жртва. И онда се, поробљеним Србима, ваљало за слободу борити и жртве приносити. А за ово им је била потребна не само телесна снага већ и душевна, јер душевна снага сваког народа је прво великим идеалима. Развити, дакле и онежити ове снаге појединачно, а затим све сјединити и оријентисати ка изградњи боље српске будућности — то је била мисао лозинка, која — управо у доба коначног уједињења већ наведених европских народа — обузима духове напредних синова српских. Народ који осећа у себи самостивост и хоће да живи, узануо је осниван Соколства. Чех Мирослав Тири, мора бити крив

пак у души и телу, иначе је осуђан на малосну смрт!

Да ли је заносни национални сан Срба остварен 1918. године? Да ли смо уједињеним у државу СХС испунили и све своје дужности, које нам љубав према народној слободи намеће? Да ли смо солониским решењем АВНОЈА то постигли? Зацело не! Мучна историја народног робовања није нас учила само томе, како се за народну слободу ваља борити, већ и како ову, тако мучно стечену, ваља чувати. Чуваче народне слободе, као највеће народне светиње и прве генерације народног напретка, мора бити записано најкретнијим словима у срцима наших нових, народних нараштаја. Таквим васпитањем мора бити надокнађена сва наша омладина и сва наш народ, ма на как простору живео. А овима радом у нашем народу, сада опет мора предначити и руководити баш онај део његов, у чијим се главама најпре и појавила и сазрела мисао о уједињеном српству — духовна елита српског народа, његова интелигенција, она која није клоуна ли за време Брозовег страхаваде.

Поред школа и других васпитних установа у којима се омладина учи љубави према свом народу, уједињеном српству и народној слободи, има и других поља рада, на којима свесна народна интелигенција искрено и предано приноси своје лепоте на олтар боље народне будућности. Таква су пак на првом месту и широким пољем деловања Српски Сокол и Кола Српских сестара. Носећи на својим заставима исписану велику крду уједињеног српства и узаваности, ове организације које делују под патриотском Српске Радикалне странке, постигле су највеће поборнице уједињеног српства и народне слободе. Оне су буднички једно опште српске свести и највеће трудилице да се из уједињеног српства-територијалног државног уједињења — тог жостура нашег народног срцења, створе још веће дело, да тај организам заживи једном јединственом и узаваном душом, да се доврши изградња потпуног духовног јединства српског народа.

Немци су се и по други пут ујединили. И нека су. То је њихов ствар. Али зашто се баш ти Немци противе уједињењу Срба? Зашто се такви настојавања Срба, чуда, чак и против поједине страначке шибарије у Србији?

Када дође жељено време, а оно је на прагу, време остварења најнепосреднијег народног идеала, онда ће наши соколи, ти граници стубови српског национализма, оплођени добродетелима Кола српских сестара поносно и храбро поћи ка даљим идеалима својим, ка уједињеној Европи.

У ОВОМ БРОЈУ

ДА ЛИ ДА КАЖЕМ:
„ЗБОГОМ
ДУБРОВНИЧЕ“? 2

ИНТЕРВЈУ ДР.
ЉУБИЦА ШОЛАЈА:
ИСПОШТОВАЛИ СМО
ВОЉУ НАРОДА 3

ЗАШТО ХАЈКА НА
БАБИЋА? 4

ШТА ЈЕ ВОЈВОДА ДР
ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
РЕКАО У КНИНУ 4

ВЛАДИМИР
МАРЈАНОВИЋ:
МОЈА ДЕМОКРАТСКА
СТРАНКА ЈЕ ДВА
ПУТА ОТЕТА 6

О БИЛАСОВЦИМА И
ЈОШ ПОНЕКОМЕ 6

НАШ РЕПОРТЕР НА
ФРОНТУ 8

ПРУДОНИЗАМ И
КАРДЕЉИЗАМ 9

P R E D U Z E Ć E

ELEKTROSРБИЈА

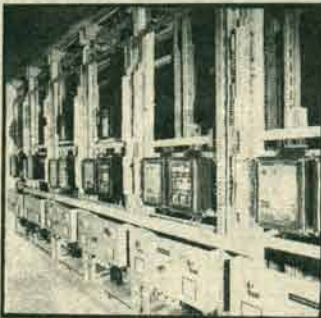
БЕОГРАД – КРЊАЧА, Г. Андријановића 11

ТЕКУЋИ РАЧУН 60803-601-36719, ТЕЛ: 711-299, TELEX 12874 YU ELSRB

ПРЕДУЗЕЋЕ КОЈЕ
СЕ ЗАПАЖЕ ДА
СРБИЈА ПОСТАНЕ
МОДЕРНА
ДРЖАВА.

ЗАПОСЛЕНИ У
ПРЕДУЗЕЋУ СУ
ВИЛИ ВЕОМА
ОДУШЕВЉЕНИ
КАДА ИМ ЈЕ
ПОВЕРОНО ДА
ИЗВРШЕ
ЕЛЕКТРИЧНУ
РАСВЕТУ
ЗНАЧАЈНИХ
КУЛТУРНИХ И
ИСТОРИЈСКИХ
ОБЈЕКТА КАО
НПР: НАРОДНЕ
БИБЛИОТЕКЕ
„СВЕТОЗАР
МАРКОВИЋ“,
АКАДЕМИЈЕ
ЛИКОВНИХ
УМЕТНОСТИ И ДР.

АЛИ ТО НИЈЕ СВЕ.

ЗАПОСЛЕНИ У ПРЕДУЗЕЋУ
СУ ПОНОСНИ ШТО СУ
СВОЈИМ ДОБРОЧИНОСТВОМ
УЧЕСТВОВАЛИ И У
ХУМАНИТАРНИМ АКЦИЈАМА.
ИЗВРШИЛИ СУ, БЕЗ
НАКНАДЕ, РАСВЕТУ
УНУТРАШЊУ И СПОЉНУ
МАНАСТИРА МИЛЕШЕВА
ЦРКВЕ У БАТАЈНИЦИ И
СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА.
ПОКЛОНИЛИ СУ ПОЗЛАЂЕНИ
КРСТ МАНАСТИРУ
МИЛЕШЕВА.

ИЗВОДИ СВЕ ВРСТЕ
ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИХ РАДОВА
ВИСОКОГ И НИСКОГ НАПОНА
ЈАКЕ И СЛАБЕ СТРУЈЕ,
ИНСТАЛАЦИЈЕ ТРАФОСТАНИЦА ОД 0,4 КВ
до 110 КВ И КАБЛОВСКИХ МРЕЖА,
ТТ-ИНСТАЛАЦИЈА, ДАЛЕКОВОДА,
МОНТАЖУ РАЗВОДНИХ ОРМАНА,
МОНТАЖУ И ОДРЖАВАЊЕ
ЕЛЕКТРО-УРЕЂАЈА И ОПРЕМЕ
ИЗРАДА ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ ЈАКЕ
И СЛАБЕ СТРУЈЕ
ПРОИЗВОДЊА ЕЛЕКТРИЧНИХ МАШИНА И
АПАРАТА,
РАЗВОДНИХ УРЕЂАЈА И ПЛОЧА
ИЗРАДА КАБЛОВСКИХ КАНАЛА И
ШАХТОВА

Манастир МИЛЕШЕВА, црква Васкресења, задужбина краља Владислава.

ЦЕНОВНИК ОГЛАСНОГ ПРОСТОРА

ЦЕЛА ПОСЛЕДЊА СТРАНА	16.000. дин.
ЦЕЛА УНУТРАШЊА СТРАНА	14.000. дин.
ПОЛОВИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	9.000. дин.
ПОЛОВИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	8.000. дин.
ЧЕТВТИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	5.000. дин.
ЧЕТВТИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	4.000. дин.
ОСМИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	2.500. дин.
ОСМИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	2.000. дин.
ШЕСНАЕСТИНА ПОСЛЕДЊЕ СТРАНЕ	1.500. дин.
ШЕСНАЕСТИНА УНУТРАШЊЕ СТРАНЕ	1.000. дин.
ЗАШТИТНИ ЗНАК НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ	4.000. дин.
ЗАШТИТНИ ЗНАК НА ПОСЛЕДЊОЈ СТРАНИ	3.500. дин.
ЧЛАНОВИ СТРАНКЕ ИМАЈУ ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 20% ПРИЛИКОМ ОГЛАШАВАЊА	

ПРЕТПЛАТА ЗА „УЈЕДИЊЕНО СРП- СТВО“

Годишња претплата 480 дин.
Полугодишња претплата ...
240 дин.
Претплату извршити на жиро
рачун: Српска радикална
странка,
МО Ужице 63700-678-13266 са
назнаком за „Уједињено Срп-
ство“
Тел. 031 21-972

УЈЕДИЊЕНО
СРПСТВО

12

СРПСТВО

ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА
480 ДИНА
Полугодишња претплата ...
240 ДИНА
Новине Српске радикалне странке

ОСНИВАЧ: Српска радикална странка. Издавач: Акционарско друштво
ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Михаило Матовић
Уређује колегијум у саставу: проф. др. Милић Стојић (наука)
др. Славољуб Живадиновић (здравство и спорт)
Илија Удовичић (фелџон), Бојан Тодоровић (рубрика репортажа),
Јован Савић (историографија), Драган Поповић (право) и
Прослав Јевтовић (слободна политика)
Недељко Палић (фотограф)
Секретар редакције: Невенка Миховиловић
Адреса редакције: „Уједињено српство“, Дачанска 7, 31000 Ужице, теле-
фон 031/21-972, телефакс 031/26-092, или 11000 Београд, Ул. Охридска 1,
тел. 011/444-8867
Новине излазе најмање једанпут месечно.
Решењем Секретаријата за информисање Републике Србије новине су
уписане у регистар под бројем 1076 од 10. 5. 1991 године.

УЈЕДИЊЕНО СРПССТВО

Година I СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПЛАНИНЕ, 31 ЈУЛИ 1944 ГОД. Бр. 4

Одлучан став нашег народног и војничког вођства

Оставка владе Д-ра Божицара Пурића, коју је објавио лондонски радио 19 маја ове године, није никога изненадила. То је била чиновничка влада са мисијом да отправља текуће послове и припрема обнову земље до ослобођења Југославије, када ће се образовати влада састављена од политичких људи за решавање крупних политичких питања. Догађаји су, међутим, још пре ослобођења ставили пред Пурићеву владу тежак политички проблем обустављања грађанског рата у земљи, ва који она није била дорасла, и зато је поднела оставку. То је било сасвим разумљиво за сваку нормалну главу.

Далеко је мање била разумљива вест да је мандат за састав нове владе поверен Д-ру Ивану Шубашићу, бану Хрватске. Знано се из раније да је он непријатељски расположен према покрету народног отпора коме стоји на челу генерал Дража Михаиловић и да је покушавао у Америци да четнике прикаже као српске Усташе. Знано се исто тако да је он изражавао велике симпатије за партизански покрет и да је позивао Хрвате да се придруже јединицама Јосипа Броза Тита. Али ако се све то видело и ако је због свега тога било тешко разумети што је Д-р Шубашић изабран за новог председника владе, српски народ ипак није био револтиран. Рачунало се да је потребно покушати преко једног истакнутог хрватског политичара, као председника владе, да се одврате партизани од свог антисрпског делања. Очекивало

се стварање једне нове ситуације у којој би партизанске јединице престале да нападају нас Србе и делове Југословенске војске у Отаџбини под командом генерала Михаиловића и отпочеле да се боре против хрватских Усташа и њихових заштитника Немаца.

Револт је дошао тек онда кад се сазнало за састав Шубашићеве владе (6 јул) и ва њену политичку линију. У Шубашићевомј влади нека првобитна преједничка ни српског ни словеначког народа. Посматрана са све шачке, то је једна изразито хрватска влада са два исшакнућа првака Хрватске селачке странке у њој, од којих један држи претседништво владе, министарство војске и министарство спољних послова а други, министарство финансија. Шубашићева влада ослања се у земљи на партизански покрет. Посматрана са све шачке, то је једна изразито и противсрпска и противсловеначка влада. Уместо да ствара владу народног измирења и народне слоге, Д-р Иван Шубашић је створио владу народног раздора. Уместо да утишава грађански рат, он га ширише. Негајивнија комбинација од оне коју је остварио Д-р Иван Шубашић не да се замислиши.

Да ли се смело остати скрштених руку пред овом и оваквом југословенском владом у иностранству?

Није.

Зато се наше народно вођство, створено на Светосавском конгресу, састало у ванредно заседање на дан 20 јула о. г.

После тродневног већања оно је једнодушно изгласало резолуцију у којој се заузима јасан и одлучан став према овој немогућој влади која је оријентисана и по своме саставу и по својој политици против наших интереса и Срба и Словенаца. *Ограђујући се од свих акција ове владе наше народно вођство задржало је пуно слободу акције према њој као и пуно слободу за предузимање свих мера потребних за заштити народних и државних интереса.*

У пуној сагласности са народним вођством генерал Дража Михаиловић упутио је прогласи народу у коме га позива да се окупи око Централног националног комитета Краљевине Југославије, као око свог вођства, и око наше народне оружане силе, и да слуша упутиштва и наређења која они буду издавали.

Томе позиву морамо се сви одазвати зато што је то најбитнији интерес нашег народног и државног опстанка.

У прогласу генерала Драже Михаиловића јасно је подвучено да образовањем владе Д-ра Ивана Шубашића односи наши са савезницима нису ниуколико измењени.

Да ли се Шубашићева влада може одржати пред овако одлучним ставом српског и словеначког народа са којим је ставом у пуној мери сагласна наша јуначка војска под командом генерала Драже Михаиловића? Одговор на то питање мораће ускоро дати сам Д-р Шубашић. Али оно што је још данас јасно и свакога, то је чињеница да је Шубашићев

КАСЕТЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ВИДЕО

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ЛИДЕР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПРАВО НА ИСТИНУ

филмска сторија о лидеру странке, професору,
писцу, војводи, борбу за правду, истину,
за српство

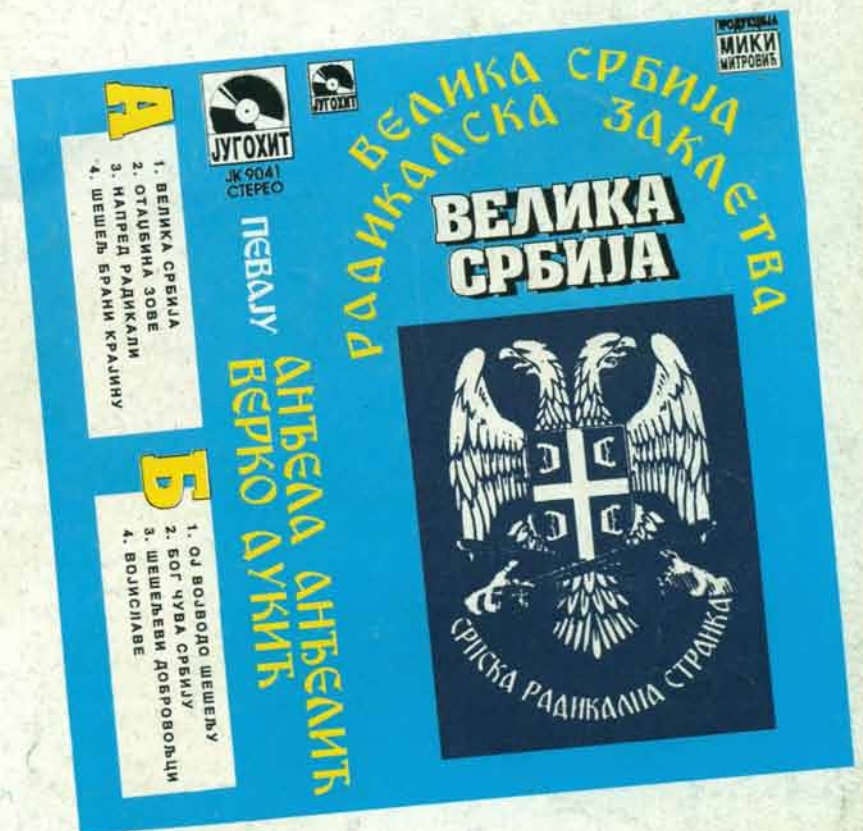
ВИДЕО

ВОЈВОДА ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

У СРПСКОЈ БОСНИ

Све касете се могу купити у
општинским одборима
Српске радикалне странке

Цене:

Видео касета 10 н. дин.

Аудио касета 5 н. дин.